

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/1408 VAN DE COMMISSIE**van 6 oktober 2020****tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit Indonesië, de Volksrepubliek China en Taiwan**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽¹⁾ ("de basisverordening"), en met name artikel 9, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE**1.1. Opening van het onderzoek**

- (1) Op 12 augustus 2019 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") op grond van artikel 5 van Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad een antidumpingonderzoek geopend met betrekking tot de invoer in de Unie van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal („SSHR” of „het onderzochte product”) van oorsprong uit Indonesië, de Volksrepubliek China („VRC” of „China”) en Taiwan („de betrokken landen”). De Commissie heeft daartoe een bericht van inleiding gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ („het bericht van inleiding”).
- (2) De Commissie heeft het onderzoek geopend naar aanleiding van een klacht die op 28 juni 2019 werd ingediend door de European Steel Association („Eurofer” of „de klager”) namens vier producenten in de Unie die de totale productie van het onderzochte product in de Unie vertegenwoordigen. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal over dumping door de betrokken landen en de aanmerkelijke schade als gevolg daarvan werd voldoende geacht om een onderzoek te openen.

1.2. Registratie

- (3) Bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/104 ⁽³⁾ onderwierp de Commissie de invoer van het onderzochte product van oorsprong of verzonden uit de betrokken landen aan registratie. Sinds de inwerkingtreding van de in overweging 5 genoemde voorlopige maatregelen hoeft de invoer niet langer te worden geregistreerd.

1.3. Voorlopige maatregelen

- (4) Overeenkomstig artikel 19 bis van de basisverordening heeft de Commissie de partijen op 18 maart 2020 een overzicht van de voorgestelde rechten verstrekt, alsook nadere gegevens over de berekening van de dumpingmarge en de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen. De belanghebbenden werd verzocht binnen drie werkdagen hun opmerkingen over de juistheid van de berekeningen kenbaar te maken. Op grond van de ontvangen opmerkingen werden correcties aangebracht aan de berekeningen voor een Taiwanese producent-exporteur. De opmerkingen die werden ingediend door de Indonesische en Chinese producenten-exporteurs veranderden niets aan de berekeningen.

⁽¹⁾ PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21.

⁽²⁾ Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië (PB C 269I van 12.8.2019, blz. 1).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/104 van de Commissie van 23 januari 2020 tot onderwerping van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië aan registratie (PB L 19 van 24.1.2020, blz. 5).

- (5) Op 8 april 2020 stelde de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2020/508 van de Commissie (*) (“de voorlopige verordening”) een voorlopig antidumpingrecht in op de invoer in de Unie van SSHR van oorsprong uit Indonesië, de VRC en Taiwan.
- (6) Zoals wordt opgemerkt in overweging 27 van de voorlopige verordening, had het onderzoek naar dumping en schade betrekking op de periode van 1 juli 2018 tot en met 30 juni 2019 (“het onderzoektijdvak”) en had het onderzoek van ontwikkelingen die relevant zijn voor de schadebeoordeling betrekking op de periode van 1 januari 2016 tot het einde van het onderzoektijdvak (“de beoordelingsperiode”).

1.4. Vervolg van de procedure

- (7) Na de mededeling van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan een voorlopig antidumpingrecht werd ingesteld (“mededeling van de voorlopige bevindingen”), hebben de klager, een gebruiker van het betrokken product, een vereniging van importeurs, twee Indonesische, drie Chinese en twee Taiwanese producenten-exporteurs, alsook de Chinese en de Indonesische overheid binnen de in artikel 2, lid 1, van de voorlopige verordening gestelde termijn schriftelijke opmerkingen ingediend om hun standpunt met betrekking tot de voorlopige bevindingen kenbaar te maken.
- (8) De partijen die daartoe een verzoek hadden ingediend, zijn in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Een hoorzitting met de klager vond plaats op 5 mei 2020 en met de producent-exporteur Walsin Lihwa Co. (“Walsin”) op 22 april 2020. Op 19 mei 2020 heeft de Commissie een producent in de Unie een aanvullende mededeling over de berekening van zijn individuele streefprijs gestuurd. Opmerkingen over die aanvullende mededeling zijn op 25 mei 2020 ontvangen.
- (9) De Commissie heeft alle belanghebbenden ingelicht over de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan zij voornemens was een definitief antidumpingrecht in te stellen op in de Unie ingevoerde SSHR van oorsprong uit Indonesië, de VRC en Taiwan (“mededeling van de definitieve bevindingen”). Alle partijen konden binnen een bepaalde termijn opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen indienen.
- (10) Er zijn opmerkingen ontvangen van de Chinese overheid, de Indonesische overheid, twee Indonesische en twee Chinese producenten-exporteurs, een Taiwanese producent-exporteur, de klager en een gebruiker. De klager is tweemaal gehoord, eenmaal door de diensten van de Commissie en eenmaal op 12 augustus 2020 in aanwezigheid van de raadadviseur-auditeur. Na die hoorzitting heeft de klager een bijkomende mededeling van de definitieve bevindingen ontvangen over een aspect van de analyse van het effect op de toeleveringsketens voor Europese ondernemingen bij de beoordeling van het belang van de Unie op grond van artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening (zie punt 6.2.3.3). Daarnaast is in het licht van de ontvangen opmerkingen een bijkomende mededeling van de definitieve bevindingen over de prijszonderbiedings- en prijsbederfberekeningen verstrekt aan de Chinese producenten-exporteurs Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd (“FSS”) en Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd (“STSS”). Voorts is een bijkomende mededeling van de definitieve bevindingen met een herziene dumpingmargeberekening verstuurd aan FSS, omdat de Commissie het in overweging 143 vermelde argument van de onderneming heeft aanvaard.

1.5. Steekproeven

- (11) Aangezien er geen opmerkingen over de steekproef zijn ontvangen, werden de overwegingen 9 tot en met 19 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.6. Onderzoektijdvak en beoordelingsperiode

- (12) Aangezien er geen opmerkingen over het onderzoektijdvak en de beoordelingsperiode zijn ontvangen, werd overweging 26 van de voorlopige verordening bevestigd.

1.7. Volledigheid van de mededeling van de voorlopige en definitieve bevindingen

- (13) De Chinese producent-exporteur FSS heeft verzocht om het percentage van de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten dat werd gebruikt om de streefprijs van de bedrijfstak van de Unie vast te stellen, mee te delen. Bovendien hebben FSS en de producent-exporteur STSS verzocht om voor elk model de verkoopvolumes, de verkoopprijzen per eenheid, de niet-schadelijke prijzen en de prijszonderbiedings- en prijsbederfbedragen van de producenten in de Unie mee te delen, hetgeen volgens hen een gangbare praktijk is bij handelsbeschermingsonderzoeken. Deze verzoeken werden afgewezen, aangezien de meeste productsoorten worden vervaardigd door één

(*) Uitvoeringsverordening (EU) 2020/508 van de Commissie van 7 april 2020 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit Indonesië, de Volksrepubliek China en Taiwan (PB L 110 van 8.4.2020, blz. 3).

of twee van de in de steekproef opgenomen producenten. Bijgevolg zouden bij het meedelen van de verkoopvolumes of de prijzen per productsoort vertrouwelijke gegevens van de onderneming aan het licht komen. Wat de VAA-kosten van de in de steekproef opgenomen producenten betreft, zijn de gegevens die door de medewerkende producenten in de Unie zijn verstrekt en door de Commissie zijn gecontroleerd, naar hun aard vertrouwelijk en kunnen deze dus op grond van artikel 19 van de basisverordening niet worden meegedeeld.

- (14) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben de Chinese producenten-exporteurs FSS en STSS hun verzoek om nadere gegevens over de prijsonderbiedings- en prijsbederfberekeningen te verstrekken herhaald, waarbij zij met name verzochten om productsoortspecifieke informatie met betrekking tot de verkoopvolumes, de verkoopprijzen en de prijsonderbiedings- en prijsbederfbedragen per productsoort voor de bedrijfstak van de Unie. Binnen de grenzen van de bescherming van vertrouwelijke gegevens die door andere partijen zijn ingediend, werd aan de twee verzoekende partijen een bijkomende mededeling verstrekt in de vorm van indexen of grootte-orden. Er zijn verder geen opmerkingen ontvangen.

2. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. Argumenten betreffende de productomschrijving

- (15) Na de mededeling van de voorlopige en definitieve bevindingen herhaalde de gebruiker Marcegaglia Specialities S.p. A. ("Marcegaglia") zijn in overweging 39 van de voorlopige verordening vermeld argument dat zwart warmband moest worden uitgesloten van het onderzoek. Marcegaglia wees op de verschillen in oppervlakteruwheid en oppervlaktebehandeling en de verschillen in de esthetische verschijningsvorm van zwart en wit warmband. Met betrekking tot de laatste zin van overweging 44 van de voorlopige verordening stelde Marcegaglia dat wat de onderlinge uitwisselbaarheid betreft, wit warmband voor de betrokken industriële toepassingen niet kan worden vervangen door zwart warmband. Marcegaglia voegde daaraan toe dat zwart warmband niet voldeed aan de eisen inzake hoge druk en corrosie van wit warmband.
- (16) Daarnaast betoogde Marcegaglia dat het in overweging 44 van de voorlopige verordening bedoelde risico van ontwijking klein leek, aangezien zwart en wit warmband op andere categorieën afnemers zijn gericht, dus niet rechtstreeks met elkaar concurreren en direct herkenbaar zijn, en de Commissie voor de twee productsoorten specifieke Taric-codes zou kunnen invoeren om elk mogelijk risico van ontwijking weg te nemen.
- (17) Marcegaglia verzocht de Commissie, onder verwijzing naar overweging 45 van de voorlopige verordening, om het volume van zwart warmband dat de bedrijfstak van de Unie verkocht aan andere afnemers dan Marcegaglia bekend te maken. De Commissie heeft geen informatie per productsoort voor de hele bedrijfstak van de Unie; ze beschikt alleen over deze informatie met betrekking tot de in de steekproef opgenomen producenten. In ieder geval is de verkoopinformatie per productsoort wegens de aard ervan vertrouwelijk in de zin van artikel 19, lid 1, van de basisverordening en kan om die reden niet worden bekendgemaakt.
- (18) In dezelfde context stelden de Indonesische exporteurs ITSS en GCNS dat de Commissie de winstmarge van de bedrijfstak van de Unie voor zwart warmband alleen zou mogen gebruiken om een afzonderlijke berekening van de schademarge te maken, aangezien de Indonesische uitvoer bijna uitsluitend bestaat uit zwart warmband, dat een lagere winstmarge heeft, omdat zwart warmband een halffabricaat is.
- (19) Met betrekking tot de bovenstaande argumenten heeft de Commissie opgemerkt dat het onderzochte product is gedefinieerd in punt 2 van het bericht van inleiding, op basis van de in de klacht verstrekte definitie. De klager heeft de producten geïdentificeerd die de betrokken bedrijfstak heeft geproduceerd en verkocht en waarvan de invoer uit de betrokken landen met dumping heeft plaatsgevonden en schade heeft veroorzaakt.
- (20) Wat betreft de argumenten dat zwart warmband moet worden uitgesloten, heeft de Commissie in de overwegingen 44 tot en met 46 van de voorlopige verordening toegelicht waarom die uitsluiting niet gerechtvaardigd is.
- (21) Volgens de redenering in de voorlopige verordening vertegenwoordigde de verkoop van zwart warmband op de vrije markt tijdens het onderzoekstijdvak [20 tot 30] % ⁽⁵⁾ van de totale verkoop op de vrije markt. Bovendien zou de uitsluiting van zwart warmband van het onderzoek het volledige "groene" circulaire bedrijfsmodel van de bedrijfstak van de Unie in gevaar brengen, namelijk het betrokken product uit roestvrijstaalschroot produceren voor verkoop of voor verdere verwerking in downstreamproducten. Onder dergelijke omstandigheden zal ook de levensvatbaarheid van de productie van wit warmband van roestvrij staal en andere downstreamproducten van de bedrijfstak van de Unie waarschijnlijk negatief worden beïnvloed, aangezien wit warmband in de Unie in

⁽⁵⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

toenemende mate zou worden vervaardigd van met dumping verkocht zwart warmband dat in de betrokken landen minder milieuvriendelijk wordt geproduceerd. Gezien de snelle toename van de invoer met dumping zou de bedrijfstak van de Unie door die ontwikkeling op middellange of lange termijn gedwongen zijn om belangrijke productielijnen stil te leggen. Deze ernstige gevolgen zouden dus niet beperkt blijven tot de productie van zwart warmband uit roestvrijstaalschroot, aangezien de afnemers van wit warmband en andere downstreamproducten nog steeds de mogelijkheid zouden hebben om deze producten met een aanzienlijk dumpinggehalte aan te kopen. Bijgevolg zouden de billijke concurrentievoorwaarden op de SSHR-markt van de Unie en de downstreammarkten ervan drastisch verslechteren indien zwart warmband zou worden uitgesloten, ten koste van de bedrijfstak van de Unie.

- (22) Daarnaast merkte de Commissie op dat het bij handelsbeschermingsonderzoeken vaste praktijk is om een onderzocht product in verschillende modellen en soorten op te delen (productcontrollenummers, "PCN's") teneinde een billijke vergelijking voor de vaststelling van de dumping en schade mogelijk te maken. De eruit voortvloeiende PCN's maken gewoonlijk een onderscheid tussen modellen van verschillende grootte en met uiteenlopende kenmerken, maar elk ervan behoort tot het onderzochte product. Zo wordt in dit geval de afwerking van SSHR geïdentificeerd door het voorlaatste teken van het PCN, d.w.z. Z staat voor zwart en W voor wit. Voor de vaststelling van prijsontbering, prijsbederf en dumping is derhalve een billijke vergelijking gewaarborgd, aangezien zwart warmband niet wordt vergeleken met wit warmband en vice versa.
- (23) Ten slotte merkte de Commissie op dat de producenten in de Unie, evenals de producenten-exporteurs in de betrokken landen, een verticaal geïntegreerd bedrijfsmodel toepassen waarbij zowel zwart als wit warmband wordt geproduceerd. Dit betekent dat al die producenten de keuze hebben om zwart of wit warmband op de vrije markt te verkopen.
- (24) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Marcegaglia zijn verzoek om het aantal afnemers van de producenten in de Unie en de hoeveelheden zwart warmband die in 2018 en het onderzoekstijdvak door de bedrijfstak van de Unie aan andere verwerkende bedrijven dan Marcegaglia zijn verkocht, mee te delen. De Commissie wees erop dat deze informatie wegens de aard ervan vertrouwelijk is. De Commissie kon echter een nuttige samenvatting verstrekken, namelijk dat [1-2] in de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie tijdens het onderzoekstijdvak [1 50 000 – 1 80 000] ⁽⁶⁾ ton zwart warmband hebben verkocht aan [2-4] afnemers.
- (25) Marcegaglia voerde voorts aan dat het onderzoek had aangetoond dat er, met Marcegaglia als enige uitzondering, in de Unie nagenoeg geen vrije markt voor zwart warmband bestond, en uitte kritiek op de Commissie, omdat zij uit deze essentiële omstandigheid geen conclusie had getrokken. Deze kritiek werd ongegrond bevonden. Uit het loutere feit dat Marcegaglia de belangrijkste afnemer is van zwart warmband op de markt van de Unie kan niet worden geconcludeerd dat een bijzondere behandeling met betrekking tot zwart warmband of een uitsluiting van zwart warmband van de omschrijving van het betrokken product gerechtvaardigd is.
- (26) Na de mededeling van de definitieve bevindingen verwees Marcegaglia ook naar overweging 21 hierboven en voerde aan dat de zwart warmband die door hem werd ingevoerd uitsluitend werd gebruikt als grondstof voor de productie van downstreamproducten (koudgewalste platte producten van roestvrij staal, pijpen van roestvrij staal). Zwart warmband werd door Marcegaglia niet gebruikt om wit warmband te produceren en te verkopen op de vrije markt van de Unie. Gezien het bovenstaande stelde hij dat de relevantie van de bewering van de Commissie dat, indien zwart warmband van het toepassingsgebied van de maatregelen wordt uitgesloten, wit warmband in toenemende mate in de Unie zou worden geproduceerd uit met dumping verkocht zwart warmband dat in de betrokken landen minder milieuvriendelijk wordt geproduceerd, moeilijk te vatten was.
- (27) Dit argument moest worden afgewezen. Indien geen rechten worden ingesteld op zwart warmband, is het waarschijnlijk dat producenten in de Unie op zijn minst onrechtstreeks schade zullen ondervinden op de downstreammarkt waar ze concurreren met Marcegaglia. Er kan ook een toename van de groei- en beitscapaciteit in de Unie worden verwacht— een proces dat noodzakelijk is om zwart warmband om te zetten in wit warmband —, met name door goedkoop ingevoerd zwart warmband om te zetten in wit warmband ten nadele van de bedrijfstak van de Unie, die aanzienlijke middelen heeft geïnvesteerd om volledig te worden geïntegreerd. Indien de bedrijfstak van de Unie op basis daarvan niet langer kan concurreren, zal hij gedwongen zijn zich te richten tot goedkope en met dumping verkochte invoer en het geïntegreerde en milieuvriendelijkere bedrijfsmodel inderdaad moeten opgeven.
- (28) De argumenten om zwart warmband uit te sluiten van het onderzoek worden bijgevolg afgewezen.
- (29) Meerdere partijen herhaalden het verzoek om warmband met een breedte van meer dan 1 800 mm uit te sluiten van het onderzoek. Volgens deze partijen heeft de breedte een invloed op de kenmerken ervan, zoals de drukweerstand.
- (30) Om de redenen die zijn uiteengezet in de overwegingen 47 en 48 van de voorlopige verordening worden deze verzoeken afgewezen.

⁽⁶⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

2.2. Conclusie

- (31) Aangezien er geen andere opmerkingen over de productomschrijving zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 39 tot en met 46 van de voorlopige verordening, zoals verduidelijkt in de overwegingen 19 tot en met 30 hierboven, bevestigd.

3. DUMPING

3.1. Indonesië

- (32) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft de Commissie opmerkingen ontvangen van de Indonesische producenten-exporteurs PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry ("GCNS") en PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel ("ITSS") en van de klager Eurofer ("opmerkingen van 4 mei 2020") over de bevindingen inzake dumping met betrekking tot de Indonesische producenten-exporteurs. Daarnaast heeft Eurofer op 7 februari 2020 opmerkingen ingediend met betrekking tot de dumpingberekening voor de Indonesische producenten-exporteurs ("opmerkingen van 7 februari 2020") die wegens het tijdschema van het onderzoek niet aan bod konden komen in de voorlopige verordening.
- (33) Alle in overweging 32 bedoelde opmerkingen worden in deze verordening behandeld.

3.1.1. Producenten-exporteurs

- (34) Aangezien er geen opmerkingen werden ontvangen over de beschrijving van de Indonesische producenten-exporteurs en hun verbonden leveranciers in Indonesia Morowali Industrial Park ("IMIP"), heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 50 en 51 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.1.2. Toepassing van artikel 18 van de basisverordening

- (35) In de overwegingen 52 tot en met 63 van de voorlopige verordening zijn de redenen voor de toepassing van artikel 18 van de basisverordening uiteengezet.
- (36) In haar opmerkingen van 7 februari 2020 voerde Eurofer aan dat alle informatie die door de Indonesische producenten-exporteurs was verstrekt buiten beschouwing moest worden gelaten, aangezien deze niet als betrouwbaar kon worden beschouwd, omdat er geen omvattende mededeling van feiten en overwegingen was ontvangen van verbonden ondernemingen en er geen medewerking was van geïdentificeerde verbonden ondernemingen die zich toeleggen op de productie en verkoop van het betrokken product of op de levering van in het productieproces gebruikte grondstoffen.
- (37) Daarnaast voerde Eurofer aan dat de Commissie artikel 18, lid 3, van de basisverordening niet diende toe te passen. In dit verband verwees de klager naar eerdere rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie ⁽⁷⁾ en de beroepsinstantie van de Wereldhandelsorganisatie ("WHO") ⁽⁸⁾.
- (38) Deze argumenten werden afgewezen. De Commissie was van mening dat de producenten-exporteurs aanzienlijke inspanningen hebben geleverd om toereikende informatie te verstrekken over de relatie met hun leveranciers en afnemers. Door de beslissingen van hun uiteindelijke aandeelhouder en de banden van hun minderheidsaandeelhouder met bepaalde verbonden afnemers waren hun inspanningen echter slechts gedeeltelijk succesvol. De Commissie heeft gecontroleerd of de leveranciers en afnemers die door de producenten-exporteurs als verbonden werden geïdentificeerd ook daadwerkelijk met hen verbonden waren. De onduidelijkheid over de relatie met de leveranciers en afnemers die als niet-verbonden werden geïdentificeerd, is weerspiegeld in de dumpingmargeberekening, d.w.z. dat waar zulks gerechtvaardigd was, de door de producenten-exporteurs verstrekte informatie werd gecorrigeerd of afgewezen en vervangen door beschikbare gegevens.

3.1.3. Normale waarde

- (39) De details van de berekening van de normale waarde zijn uiteengezet in de overwegingen 64 tot en met 85 van de voorlopige verordening.

⁽⁷⁾ Arrest van het Gerecht van 22 mei 2014, Guangdong Kito Ceramics e.a./Raad, T-633/11, met name punten 100 en 111.

⁽⁸⁾ Verslag van de beroepsinstantie, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, met name punt 102.

- (40) In de opmerkingen van 7 februari 2020 bleef Eurofer ook bij het standpunt dat de Commissie de aankoopprijs van nikkelerts die door de Indonesische producenten-exporteurs was vermeld diende af te wijzen. Eurofer voerde aan dat dit gerechtvaardigd zou zijn, omdat de producenten-exporteurs de Commissie niet de nodige elementen hebben verstrekt om te beoordelen of het nikkelerts tegen een marktconforme prijs is gekocht. Bovendien stelde ze voor dat de Commissie als beschikbare gegevens de in de klacht vermelde prijs van vergelijkbare nikkelerts in de Filipijnen of de op de London Metal Exchange ("LME") genoteerde nikkelprijs zou gebruiken.
- (41) Zoals uiteengezet in de overwegingen 52 tot en met 54, 60, 68, 80 en 82 tot en met 85 van de voorlopige verordening, heeft de Commissie met betrekking tot de prijzen van nikkelerts die door de producenten-exporteurs zijn betaald, wel degelijk de beschikbare gegevens gebruikt. Niettemin was de Commissie in dit geval van mening dat de meeste aspecten van die prijzen, behalve de relatie met de leverancier, betrouwbaar waren. Daarom heeft de Commissie bij het bepalen van de marktconforme prijs van nikkelerts de door de producenten-exporteurs verstrekte informatie gebruikt als beschikbare gegevens, waarbij rekening is gehouden met de duurste inkooptransacties, die het minst waarschijnlijk werden beïnvloed door een mogelijke relatie met de leverancier. Zoals bepaald in artikel 2, lid 5, van de basisverordening, geeft de Commissie, waar beschikbaar, de voorkeur aan de kosten op basis van de administratie van de onderzochte partij, indien die administratie een redelijk beeld geeft van de met de productie en verkoop van het onderzochte product verbonden kosten. De Commissie heeft het argument van Eurofer derhalve afgewezen.
- (42) In de opmerkingen van 4 mei 2020 voerde Eurofer aan dat de Commissie de kosten van nikkelerts niet heeft gecorrigeerd overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 5, van de basisverordening, hoewel zij had vastgesteld dat Indonesië verschillende mechanismen had gehandhaafd die neerkomen op verstoringen met betrekking tot nikkelerts, zoals beschreven in overweging 342 van de voorlopige verordening. Om dit argument te onderbouwen verwees Eurofer naar de vroegere praktijk van de Commissie ⁽⁹⁾ en naar rechtspraak van de WTO ⁽¹⁰⁾.
- (43) Zoals toegelicht in overweging 41 heeft de Commissie de prijs van nikkelerts die beïnvloed werd door de relatie tussen de producenten-exporteurs en hun leveranciers op grond van artikel 2, leden 3 en 5, van de basisverordening vervangen, d.w.z. dat ze de aankoopprijs tussen niet verbonden ondernemingen heeft bepaald. Daarnaast merkte de Commissie op dat de gevolgen van het ingrijpen van de Indonesische overheid als een afzonderlijke kwestie is behandeld op grond van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening, zoals beschreven in punt 6 van de voorlopige verordening en deze verordening.
- (44) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft Eurofer haar standpunt herhaald dat de Commissie de kosten van nikkelerts had moeten corrigeren om door de overheid veroorzaakte verstoringen te neutraliseren. Eurofer bleef er ten eerste bij dat de vervanging van de kosten van nikkelerts, zoals beschreven in de overwegingen 41 en 43, niet was uitgevoerd op grond van artikel 2, lid 5, van de basisverordening, maar op grond van artikel 18 van de basisverordening. Ten tweede voerde Eurofer aan dat de Commissie, zelfs in het kader van de verplichtingen van de Unie die voortvloeien uit haar lidmaatschap van de WTO, op grond van artikel 2, lid 5, van de basisverordening het recht had om de kosten die beïnvloed waren door de door de overheid veroorzaakte verstoringen te vervangen. Hiertoe stelde Eurofer dat de meest recente rechtspraak van de WTO ⁽¹¹⁾ niet uitsluit dat de kosten van de producent-exporteur op grond van artikel 2.2.1.1 van de WTO-antidumpingovereenkomst kunnen worden vervangen in andere omstandigheden dan de twee die in het artikel worden genoemd.
- (45) Ten eerste wijst de Commissie erop dat de kosten van nikkelerts dat van verbonden leveranciers wordt aangekocht, inderdaad werden vervangen op grond van artikel 2, lid 5, van de basisverordening. Artikel 18 van de basisverordening werd enkel toegepast met betrekking tot de methode en de transacties die zijn gebruikt om de aankoopprijs tussen niet verbonden ondernemingen te bepalen, aangezien de relatie tussen de producenten-exporteurs en hun leveranciers niet altijd duidelijk was. Ten tweede handhaafde de Commissie, zoals uiteengezet in punt 6 van deze verordening, haar standpunt dat het in dit geval aangewezen was om een antidumpingrecht in te stellen op het niveau van de schademarge, die lager lag dan de dumpingmarge. In dit verband moet worden opgemerkt dat de schademarge die voor de Indonesische producenten-exporteurs is vastgesteld, inderdaad lager lag dan het gewogen gemiddelde van hun dumpingmarge. Een verdere stijging van de kosten voor nikkelerts zou de dumpingmarge derhalve alleen maar verhogen en dus geen gevolgen hebben voor het niveau van de maatregelen. Bijgevolg stelde de Commissie vast dat het in overweging 44 beschreven argument van Eurofer niet langer relevant was.

⁽⁹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/576 van de Commissie van 10 april 2019 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht betreffende de invoer van mengsels van ureum en ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland, Trinidad en Tobago en de Verenigde Staten van Amerika (PB L 100 van 11.4.2019, blz. 7).

⁽¹⁰⁾ Verslag van de beroepsinstantie, Ukraine — Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate, WT/DS493/AB/R, met name punten 6.85 en 6.105.

⁽¹¹⁾ Verslag van de beroepsinstantie, Ukraine — Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate, WT/DS493/AB/R, punt 6.105.

- (46) Met betrekking tot de methode om de marktconforme prijs voor nikkelerts te bepalen, juichten de producenten-exporteurs het toe dat de Commissie de bepaling van de marktconforme prijs heeft gebaseerd op de feitelijke door de ondernemingen verstrekte gegevens. Ze voerden echter aan dat de door de Commissie toegepaste methode onevenredig was en leidde tot te hoog geraamde marktconforme kosten voor nikkelerts. De producenten-exporteurs wezen er met name op dat de aankooprijzen voor nikkelerts sterk varieerden binnen een verschil in nikkelgehalte van 0,01 procentpunt. Bijgevolg stelden de producenten-exporteurs voor dat de Commissie bij de kostencorrectie rekening zou houden met het nikkelgehalte tot op twee cijfers na de komma in plaats van één cijfer na de komma.
- (47) De Commissie heeft het argument onderzocht en, op basis van de informatie van GCNS, het enige bedrijf in de groep dat volledige informatie had verstrekt, vastgesteld dat een verschil in nikkelgehalte van 0,01 procentpunt inderdaad tot uiting kwam in de aankooprijzen van nikkelerts. Zij heeft het argument dan ook aanvaard en de marktconforme kosten voor nikkelerts dienovereenkomstig aangepast.
- (48) De producenten-exporteurs voerden verder aan dat de Commissie de aankooprijzen tussen niet verbonden ondernemingen van nikkelerts van de verbonden leverancier PT Tsingshan Steel Indonesia ("TSI") had moeten vaststellen op basis van de aankopen van niet verbonden leveranciers van nikkelerts.
- (49) De Commissie wees erop dat de aankooprijzen van nikkelerts van de producenten-exporteurs was afgewezen wegens het gebrek aan bruikbare informatie over de wereldwijde structuur van de groep. Dat de Commissie niet kon vaststellen welke leveranciers van de producenten-exporteurs daadwerkelijk niet-verbonden waren, gold evenzeer voor de leveranciers van TSI.
- (50) Niettemin heeft de Commissie, na de wijziging van de voor GCNS berekende aankooprijzen tussen niet verbonden ondernemingen, zoals uiteengezet in de overwegingen 46 en 47, ook de aankooprijzen tussen niet verbonden ondernemingen van TSI gecorrigeerd door op de benchmark van GCN de verhouding tussen de gemiddelde werkelijke prijs die TSI en GCNS betalen, toe te passen. Dit was ook in overeenstemming met de technische opmerkingen van de producenten-exporteurs over de alternatieve bepaling van de aankooprijzen tussen niet verbonden ondernemingen van nikkelerts voor TSI.
- (51) Bovendien stelde de Commissie bij het onderzoek van de opmerkingen van de belanghebbenden vast dat zij in de voorlopige fase bij de berekening van de normale waarde geen rekening had gehouden met bepaalde door ITSS opgegeven productiekosten.
- (52) Na het corrigeren van dit verzuim bleek de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product door ITSS in geen enkel opzicht winstgevend. Daarom heeft de Commissie de normale waarde berekend door de gemiddelde productiekosten van het soortgelijke product van ITSS in het onderzoektijdvak te vermeerderen met:
- a) de gewogen gemiddelde VAA-kosten die door GCNS in verband met de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het onderzoektijdvak zijn gemaakt in het kader van normale handelstransacties; en
 - b) de gewogen gemiddelde winst die door GCNS op de binnenlandse verkoop van het soortgelijke product in het onderzoektijdvak is gemaakt in het kader van normale handelstransacties.
- (53) Wat de vaststelling van de normale waarde voor ITSS betreft, voerde Eurofer in haar opmerkingen van 4 mei 2020 aan dat de Commissie geen besluit had mogen nemen over de representativiteit en winstgevendheid van de binnenlandse verkoop aan onafhankelijke afnemers zonder een alomvattende wereldwijde structuur van de groep.
- (54) De Commissie merkte op dat na de correcties van de vaststelling van de normale waarde voor ITSS, zoals beschreven in overweging 52, haar vorige conclusies, en bijgevolg ook de opmerkingen van Eurofer, niet langer relevant waren.
- (55) Overeenkomstig de aanvaarde argumenten en verduidelijkingen in de overwegingen 39 tot en met 50 heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 64 tot en met 72 en 80 tot en met 85 van de voorlopige verordening bevestigd. De aspecten van de vaststelling van de normale waarde voor ITSS die in de overwegingen 73 tot en met 79 van de voorlopige verordening zijn beschreven, werden aangepast, zoals beschreven in de overwegingen 51 tot en met 54.

3.1.4. Uitvoerprijs

- (56) De details van de berekening van de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 86 en 87 van de voorlopige verordening.

- (57) In haar opmerkingen van 7 februari 2020 voerde Eurofer aan dat de Commissie de invoerprijzen van de grootste afnemer van de Indonesische producenten-exporteurs in de Unie niet als beschikbare gegevens zou mogen gebruiken. De klager betoogde met name dat de producenten-exporteurs betrokken waren bij een onderling afgestemde niet-medewerking en dat zij beschikbare gegevens hadden gefabriceerd die tot een gunstigere vaststelling van de dumpingmarge zouden leiden. Eurofer ondersteunde deze laatste bewering door de opeenvolging van de opmerkingen van de desbetreffende afnemer. Eurofer wees er met name op dat de afnemer pas uitvoerige informatie over de prijzen van invoertransacties uit Indonesië (opmerkingen van 4 november 2019, referentienummer t19.005668) had verstrekt nadat de Commissie op 23 oktober 2019 een tweede schriftelijke aanmaning had gestuurd aan de Indonesische producenten-exporteurs (referentienummer t19.005465). Daaruit maakte Eurofer op dat de Indonesische producenten-exporteurs de afnemer in de Unie hadden gevraagd om de informatie te verstrekken ter vervanging van hun eigen lijst van uitvoer.
- (58) De klager herhaalde zijn in overweging 57 genoemde argumenten in zijn opmerkingen van 4 mei 2020.
- (59) In dit verband is het belangrijk om toe te lichten dat de afnemer in de Unie vanaf het begin heeft meegewerkt met het onderzoek. Op 18 oktober 2019 heeft de Commissie geïnformeerd naar de bereidheid van de onderneming om bijkomende informatie te verstrekken over de invoer van het onderzochte product van oorsprong uit Indonesië per transactie en per productsoort (referentienummer t20.003960). De onderneming heeft de gevraagde informatie op 25 oktober 2019 ingediend (referentienummer t19.005556). De door Eurofer genoemde opmerkingen van 4 november 2019 werden door de afnemer in de Unie ingediend als een verduidelijking naar aanleiding van aanvullende vragen van de Commissie.
- (60) Bovendien wees de Commissie erop dat de Indonesische producenten-exporteurs een volledige lijst van hun uitvoer naar de Unie hebben verstrekt. De Commissie kon hierdoor onder meer de productsoorten, hoeveelheden, waarden en bestemming van de verkoop controleren. Aangezien de verbonden handelaren in derde landen die bij de uitvoer betrokken waren echter geen medewerking aan het onderzoek verleenden, kon de Commissie de uitvoerprijs niet vaststellen op basis van hun wederverkoopprijs aan de eerste onafhankelijke afnemer. In het onderhavige geval heeft de Commissie besloten gebruik te maken van de informatie die reeds beschikbaar is in het dossier, aangevuld met gedetailleerde informatie per transactie en per producttype die door de afnemer in de Unie is verstrekt.
- (61) Bovendien heeft de Commissie deze prijzen vergeleken met de officiële handelsstatistieken van Eurostat en heeft zij vastgesteld dat de invoerprijzen per eenheid die op grond van alle beschikbare bronnen zijn vastgesteld, zeer vergelijkbaar zijn. De Commissie achtte de door de grootste afnemer in de Unie verstrekte informatie daarom geschikt om als beschikbare gegevens te dienen.
- (62) De door Eurofer aangehaalde argumenten in de overwegingen 57 en 58 worden derhalve afgewezen.
- (63) Aangezien er geen andere opmerkingen over de uitvoerprijs zijn ontvangen dan de opmerkingen die zijn besproken in de overwegingen 56 tot en met 62, werden de overwegingen 86 en 87 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.1.5. *Vergelijking*

- (64) De details van de vergelijking van de normale waarde en de uitvoerprijs zijn uiteengezet in de overwegingen 88 en 89 van de voorlopige verordening.
- (65) In de opmerkingen van 4 mei 2020 stelde Eurofer dat de Commissie geen passende conclusies had getrokken uit de niet-medewerking van de bij de uitvoer van de Indonesische producenten-exporteurs betrokken verbonden handelaren voor zover het de bepaling van de uitvoerprijs voor vergelijkingsdoeleinden betreft. Eurofer voerde met name aan dat de Commissie de door de producenten-exporteurs verstrekte informatie over vervoer, laden en lossen, en andere vergoedingen (zoals commissies, kredietkosten, bankkosten, valuta-omrekening) niet zonder meer mocht aanvaarden.
- (66) Eurofer betwijfelde voorts of de VAA-kosten en de winst van de bij de uitvoer betrokken verbonden handelaren van de uitvoerprijs waren afgetrokken, aangezien hun identiteit en hun relatie met de producenten-exporteurs niet konden worden nagegaan.
- (67) Ten slotte voerde Eurofer aan dat de Commissie de identiteit had moeten meedelen van de verbonden handelaar wiens openbaar beschikbare jaarrekeningen zij had gebruikt om de VAA-kosten te bepalen die van de uitvoerprijs moesten worden afgetrokken.

- (68) De Commissie was van mening dat zij de Indonesische producenten-exporteurs geen gunstigere behandeling had gegeven door beschikbare gegevens te gebruiken die afkomstig waren van openbare bronnen of van de producenten-exporteurs zelf. De Commissie wees erop dat zij voor de vaststelling van de uitvoerprijs met het oog op de vergelijking met de normale waarde, d.w.z. af fabriek, de uitvoerprijs op cif-niveau, zoals vastgesteld op basis van de invoerprijzen van de afnemer in de Unie, heeft verminderd met de commissie van de bij de uitvoer betrokken niet-verbonden handelaar, de VAA-kosten van verschillende bij de uitvoer betrokken verbonden handelaren, de winst van een niet-verbonden importeur, de zeevracht en verzekering, het laden en lossen in Indonesië, het vervoer in Indonesië, en de kredietkosten voor elke uitvoertransactie afzonderlijk.
- (69) In dit verband heeft de Commissie voor elke transactie de VAA-kosten van alle bij de uitvoer betrokken verbonden handelaren in mindering gebracht, hoewel de producenten-exporteurs verklaarden dat zij niet allemaal betrokken waren bij alle verkoopkanalen. Bovendien heeft de Commissie de kredietkosten afgetrokken op basis van de Indonesische rentevoeten en de gemiddelde duur van het handelskrediet dat de afnemer in de Unie heeft ontvangen, hoewel de Indonesische producenten-exporteurs bij de uitvoer naar de Unie geen handelskrediet hebben verstrekt. In dit geval was de Commissie van oordeel dat het uitvoerkrediet mogelijk door een van de bij de uitvoer betrokken verbonden handelaren was verstrekt.
- (70) Wat betreft de identiteit van de verbonden handelaar wiens jaarrekeningen werden gebruikt om de VAA-kosten te bepalen, moet worden opgemerkt dat de producenten-exporteurs diens identiteit als gevoelige informatie beschouwden. Daarom heeft de Commissie deze informatie niet bekendgemaakt in de voorlopige verordening.
- (71) Om de in de overwegingen 68 tot en met 70 uiteengezette redenen wees de Commissie het argument van Eurofer af.
- (72) De producenten-exporteurs voerden aan dat de correctie van de uitvoerprijs voor de VAA-kosten van verbonden handelaren buiten de Unie niet gerechtvaardigd was of dat de correctie op een andere manier had moeten worden berekend. De Commissie aanvaardde de voorgestelde alternatieve berekening voor de desbetreffende correctie en stelde de uitvoerprijs dienovereenkomstig bij. Aangezien de correctie betrekking had op vertrouwelijke bedrijfsgegevens van de producenten-exporteurs, werden de details aan de producenten-exporteurs bekendgemaakt in een bedrijfsspecifieke mededeling van de definitieve bevindingen.
- (73) Aangezien er geen bijkomende opmerkingen over de vergelijking van de normale waarde met de uitvoerprijs zijn ontvangen, werden de overwegingen 87 en 88 van de voorlopige verordening bevestigd, voor zover het de correcties van de normale waarde betrof.

3.1.6. Dumpingmarges

- (74) Zoals beschreven in de overwegingen 32 tot en met 73 heeft de Commissie rekening gehouden met de opmerkingen van de belanghebbenden en de dumpingmarges voor de Indonesische producenten-exporteurs herberekend.
- (75) De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, zijn de volgende:

Onderneming	Dumpingmarge (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Alle andere ondernemingen	17,7

- (76) De berekeningen van de individuele dumpingmarges na de aanpassingen en correcties naar aanleiding van de opmerkingen die de belanghebbenden na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben ingediend, werden aan de Indonesische producenten-exporteurs meegedeeld.

3.2. Volksrepubliek China

3.2.1. Voorafgaande opmerkingen

- (77) Zoals uiteengezet in de overwegingen 95 tot en met 99 van de voorlopige verordening heeft de Commissie besloten artikel 18 van de basisverordening toe te passen ten aanzien van een van de in de steekproef opgenomen Chinese producenten-exporteurs, namelijk Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd. ("Zhenshi"). De Commissie kon

verschillende cijfers die van cruciaal belang waren voor de berekening van de individuele dumpingmarge van de onderneming, zoals productievolumes per productsoort, energieverbruik, verdeling van bijproducten en vaste productiekosten, niet in overeenstemming brengen met de gecontroleerde jaarrekeningen, de kostenbeheerrekeningen en de in de interne IT-applicaties gebruikte gegevens van de onderneming.

- (78) De Commissie kwam derhalve tot de bevinding dat de verstrekte informatie niet betrouwbaar was en heeft besloten om artikel 18, lid 1, van de basisverordening toe te passen om de vaststelling van de dumpingmarge en de schademarge van de producent-exporteur te voltooiën. Dit heeft ertoe geleid dat voor de onderneming in kwestie in de voorlopige fase de residuele marges zijn ingesteld.
- (79) In zijn opmerkingen na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft Zhenshi opnieuw gereageerd op het besluit van de Commissie om artikel 18 van de basisverordening toe te passen en het residueel recht in te stellen. De onderneming voerde aan dat de Commissie, ongeacht het feit dat zij geen deugdelijke gegevens voor de berekening van de normale waarde had verstrekt, over alle geverifieerde gegevens over de uitvoer beschikte die nodig waren voor de berekening van een individuele schademarge. In dit verband verzocht de onderneming de Commissie een beroep te doen op artikel 18, lid 3, van de basisverordening, omdat "hoewel de door de onderneming verstrekte inlichtingen niet in alle opzichten toereikend waren, de eventuele tekortkomingen in dit geval niet van dien aard zijn dat zij het bereiken van redelijk betrouwbare conclusies onnodig bemoeilijken".
- (80) Na dit argument te hebben onderzocht, besloot de Commissie in overeenstemming met artikel 18, lid 3, van de basisverordening om een individuele dumpingmarge en schademarge voor Zhenshi te berekenen op basis van de beschikbare gegevens.
- (81) Wat de dumpingmarge betreft, werden de gecontroleerde uitvoerprijsgegevens van de onderneming gebruikt om de uitvoerprijs vast te stellen. Voor elke door Zhenshi uitgevoerde productsoort was de normale waarde die voor de berekening werd gebruikt afkomstig van een van de andere twee medewerkende Chinese producenten-exporteurs. Indien de normale waarde voor deze specifieke productsoort bij beide desbetreffende ondernemingen aanwezig was, werd het hoogste cijfer gebruikt. Dit bleek een redelijke methode te zijn, aangezien Zhenshi niet voldoende gegevens had verstrekt voor de berekening van zijn normale waarde. Indien de normale waarde voor een specifieke productsoort niet aanwezig was bij een van de twee ondernemingen, werd de normale waarde gebruikt van de productsoort die het best overeenstemde met de door Zhenshi uitgevoerde productsoort. De normale waarden werden vervolgens per productsoort vergeleken, waarbij de uitvoerprijzen werden gecorrigeerd tot af fabriek, zoals verstrekt door Zhenshi en gecontroleerd tijdens het controlebezoek ter plaatse.
- (82) Als gevolg van de bovenstaande berekening werd de individuele dumpingmarge voor Zhenshi, uitgedrukt als een percentage van de cif-waarde van de onderneming zelf, vastgesteld op 71,7 %.
- (83) Overeenkomstig artikel 9, lid 6, tweede alinea, van de basisverordening werd de dumpingmarge van de onderneming, aangezien deze gebaseerd was op beschikbare gegevens, niet gebruikt voor de berekening van de gewogen gemiddelde dumpingmarge voor de niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen.
- (84) Het besluit van de Commissie om een individuele dumpingmarge te berekenen voor Zhenshi werd door Eurofer betwist in haar opmerkingen na de mededeling van de definitieve bevindingen. De klager maakte bezwaar tegen het gewijzigde standpunt van de Commissie bij de mededeling van de definitieve bevindingen en wees erop dat de Chinese exporteur alleen zijn vorige argumenten had herhaald en geen nieuwe informatie had verstrekt. Volgens de klager had de Commissie in de voorlopige fase duidelijk geconcludeerd dat het niet mogelijk was een individuele dumpingmarge voor Zhenshi te berekenen, aangezien verschillende kerncijfers niet in overeenstemming konden worden gebracht met de gecontroleerde jaarrekeningen, de interne bedrijfsvoeringsverslagen en de IT-gegevensbanken van de onderneming.
- (85) Eurofer voerde verder aan dat een berekening van de dumpingmarge gebaseerd diende te zijn op de eigen gegevens van de onderneming, in tegenstelling tot de methode die door de Commissie in de definitieve fase werd toegepast.
- (86) Ten slotte betwijfelde de klager hoe de Commissie de uitvoerprijzen van Zhenshi had kunnen aanvaarden als het antwoord op de vragenlijst niet in overeenstemming kon worden gebracht met de gecontroleerde jaarrekeningen.
- (87) Ten eerste blijft de Commissie bij haar standpunt dat er geen berekening van de normale waarde mogelijk was op basis van de door Zhenshi verstrekte gegevens. Het probleem met het in overeenstemming brengen van de cijfers betrof de productie, de voorraden, de kosten en het verbruik van basisproducten, maar alleen op het niveau van de toewijzing aan de verschillende productsoorten, waardoor de berekening van de normale waarde onmogelijk was. Zhenashi had echter alle elementen verstrekt die nodig waren om de uitvoerprijs te bepalen, en de Commissie kon deze controleren.

- (88) Ten tweede kwam de onderneming na de mededeling van de voorlopige bevindingen met een nieuw geldig argument: aangezien de Commissie toegaf dat zij de gegevens over de uitvoer kon controleren, kon een individuele schademarge worden berekend. De Commissie was het eens met dit argument en berekende vervolgens een individuele schademarge en bijgevolg een dumpingmarge overeenkomstig artikel 18, lid 3, van de basisverordening.
- (89) In tegenstelling tot de verklaring van Eurofer is het niet ongebruikelijk dat de normale waarde van een onderneming niet gebaseerd is op de door de producent-exporteur ingediende gegevens. De Commissie kan gebruikmaken van beschikbare gegevens, met inbegrip van gegevens uit andere bronnen, indien de verstrekte informatie bijvoorbeeld niet betrouwbaar was.
- (90) Overeenkomstig artikel 18, lid 3, van de basisverordening en zoals blijkt uit overweging 81, is de normale waarde van Zhenshi gebaseerd op de beschikbare gegevens, wat een objectieve beoordeling is. In dit concrete geval heeft deze beoordeling geleid tot een individuele dumpingmarge in het middensegment van de Chinese ondernemingen en tot de laagste schademarge, vanwege het niveau van de uitvoerprijzen van de onderneming.
- (91) Ten slotte heeft de Commissie geen reden gevonden om de verkoop- en omzetgegevens van de onderneming af te wijzen of om bepaalde uitvoertransacties niet in de berekening op te nemen. Ondanks problemen met de toewijzing van de kosten en basisproducten aan de geproduceerde productsoorten, konden de uitvoer- en omzetgegevens worden gecontroleerd en in overeenstemming worden gebracht met de gecontroleerde jaarrekeningen van de onderneming, alsook met objectieve externe documenten, zoals btw-overzichten, douaneaangiften, feitelijke vervoers- en verzekeringsdocumenten.
- (92) Om de in de overwegingen 87 tot en met 91 uiteengezette redenen werden de argumenten van de klager tegen de toepassing van artikel 18, lid 3, van de basisverordening met betrekking tot Zhenshi verworpen.

3.2.2. Normale waarde

3.2.2.1. Bestaan van verstoringen van betekenis

- (93) Wat de producenten-exporteurs in de VRC betreft, heeft de Commissie de normale waarde in het land van oorsprong uitsluitend berekend op basis van de productie- en verkoopkosten die niet-verstoorde prijzen of benchmarks in een geschikt representatief land weerspiegelen, overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, onder a), van de basisverordening.
- (94) In de overwegingen 103 tot en met 157 van de voorlopige verordening is het onderzoek van al het beschikbare bewijsmateriaal over het ingrijpen van China in zijn economie in het algemeen en in de staalsector uiteengezet, waaruit blijkt dat de prijzen en kosten van het betrokken product, waaronder de kosten van grondstoffen, energie en arbeid, niet door de vrije marktwerking tot stand komen doordat zij worden beïnvloed door aanzienlijk overheidsingrijpen in de zin van artikel 2, lid 6 bis, onder b), van de basisverordening.
- (95) Op grond daarvan en gezien het gebrek aan medewerking van de Chinese overheid bij het onderzoek concludeerde de Commissie voorlopig dat het niet passend was om voor het vaststellen van de normale waarde gebruik te maken van de binnenlandse prijzen en kosten.
- (96) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen werden opmerkingen over de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening ontvangen van de Chinese overheid en de Chinese producent-exporteur FSS.
- (97) Beide belanghebbenden voerden aan dat artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening in strijd is met de WTO-regels, namelijk met artikel VI.1, punt b), van de GATT en artikel 2.2 van de overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel 1994 ("Antidumpingovereenkomst"), en dat de basisverordening een concept van "verstoringen van betekenis" invoert dat niet in artikel 2.2 van de Antidumpingovereenkomst is opgenomen als een omstandigheid voor de berekening van de normale waarde. Door te verwijzen naar de kosten van productie en verkoop in een representatief land of internationale prijzen, kosten of benchmarks, gaat de normale waarde die is berekend op basis van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening bovendien verder dan het toepassingsgebied van artikel VI.1, punt b), van de GATT en artikel 2.2 van de Antidumpingovereenkomst, die vereisen dat de kosten in het land van oorsprong worden gebruikt.

- (98) Wat dit onderzoek aangaat, heeft de Commissie in overweging 95 geconcludeerd dat het passend is om artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening toe te passen. De Commissie was het niet eens met de stelling van de belanghebbenden dat zij artikel 2, lid 6 bis, niet mocht toepassen. Integendeel, de Commissie was van mening dat artikel 2, lid 6 bis toepasbaar is en moet worden toegepast in de omstandigheden van dit geval. Voorts meende de Commissie dat deze bepaling strookt met de WTO-verplichtingen van de Europese Unie. De Commissie is van mening dat, zoals verduidelijkt in zaak DS473 EU-Biodiesel (Argentinië), de bepalingen van de basisverordening die algemeen van toepassing zijn op alle WTO-leden, en met name artikel 2, lid 5, tweede alinea, het gebruik toestaan van gegevens uit een derde land die naar behoren zijn aangepast wanneer een dergelijke aanpassing noodzakelijk en onderbouwd is.
- (99) Daarnaast voerde de Chinese overheid aan dat het werkdokument “Significant Distortions in the Economy of the People’s Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations” van de diensten van de Commissie ⁽¹²⁾ niet kan worden aangemerkt als het „verslag”, dat overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening “opgesteld, bekendgemaakt en regelmatig moet worden geactualiseerd”. De Chinese overheid stelde ook dat het document een onjuiste voorstelling geeft en ernstig afwijkt van de feiten.
- (100) Voorts heeft de Chinese overheid opgemerkt dat een dergelijk werkdokument van de diensten van de Commissie alleen met betrekking tot de VRC werd uitgebracht en dat een dergelijke marktevaluatie niet is verricht voor andere landen, ook niet voor het bij het onderzoek betrokken representatieve land of de lidstaten van de Europese Unie. Volgens de Chinese overheid doet dit vragen rijzen over de beginselen van “meest bevoorrechte natie” en “nationale behandeling”.
- (101) In antwoord op deze argumenten merkt de Commissie op dat het verslag sinds december 2017 openbaar is, zodat alle belanghebbenden ruimschoots de gelegenheid hebben gehad om het verslag en het bewijsmateriaal waarop het is gebaseerd, te weerleggen, aan te vullen of te becommentariëren. De Chinese overheid heeft zich sinds de publicatie van het verslag in december 2017 onthouden van dergelijke weerleggingen of opmerkingen over de inhoud en het bewijsmateriaal in het verslag. De Chinese overheid heeft evenmin bewezen dat het verslag verouderd is. In ieder geval merkt de Commissie met name op dat de belangrijkste beleidsdocumenten en bewijsstukken in het verslag, waaronder de desbetreffende vijfjarenplannen en de wetgeving die tijdens het onderzoekstijdvak op het betrokken product van toepassing waren, nog steeds relevant zijn. Wat de mogelijke discriminatie betreft, wijst de Commissie erop dat een dergelijk verslag overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, onder c), van de basisverordening alleen wordt opgesteld als de Commissie over gegronde aanwijzingen beschikt dat er mogelijk sprake is van verstoringen van betekenis in een bepaald land of een bedrijfstak in dat land. Na goedkeuring van de nieuwe bepalingen van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening in december 2017 beschikte de Commissie over dergelijke aanwijzingen van verstoringen van betekenis voor de VRC. De Commissie overweegt soortgelijke verslagen over andere landen op te stellen. Derhalve heeft de Commissie deze argumenten afgewezen.
- (102) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde de Chinese overheid haar argumenten met betrekking tot de status van het werkdokument van de diensten van de Commissie waarnaar in overweging 99 wordt verwezen, de discriminerende behandeling van China en een vermeende schending van de clausules inzake “meest bevoorrechte natie” en “nationale behandeling”, evenals het gebrek aan overeenstemming van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening met artikel 2.2 van de Antidumpingovereenkomst. Er werden echter geen nieuwe argumenten of bewijzen verstrekt die de voorlopige afwijzing van deze argumenten door de Commissie of de conclusies in overweging 101 konden wijzigen.
- (103) In dezelfde opmerkingen stelde de Chinese overheid dat het verslag was uitgebracht als een werkdokument van de diensten van de Commissie en dat er geen bewijs of aanwijzing was dat het document bij of na de bekendmaking ervan door de Commissie was goedgekeurd of bekrachtigd. Zonder formele goedkeuring of bekrachtiging door de Commissie en door de bekendmaking als werkdokument van de diensten van de Commissie bestaat er ernstige twijfel over de vraag of een dergelijk document kan worden beschouwd als het officiële standpunt van de Commissie en of de juridische status ervan voldoet aan de eis van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening van de Commissie inzake het opstellen, bekendmaken en actualiseren van verslagen.
- (104) Het verslag is een op feiten gebaseerd technisch document dat alleen in het kader van handelsbeschermingsonderzoeken wordt gebruikt. Het is dus een werkdokument van de diensten van de Commissie, aangezien het louter beschrijvend is en geen politieke standpunten, voorkeuren of oordelen bevat. Dat heeft geen gevolgen voor de inhoud ervan, met name de informatiebronnen met betrekking tot het bestaan van verstoringen van betekenis in de Chinese economie die relevant zijn voor de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, onder c), van de basisverordening. In dit onderzoek maakt het verslag, met inbegrip van het daarin vervatte bewijsmateriaal, deel uit van het bewijsmateriaal in het dossier dat de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, rechtvaardigt. De Chinese overheid heeft geen bewijsmateriaal verstrekt dat de informatie in het verslag niet geldig of niet toepasselijk is voor dit onderzoek.

⁽¹²⁾ SWD(2017) 483 final/2 van 20 december 2017.

In elk geval wijst de Commissie erop dat het al dan niet bestaan van een landenverslag geen noodzakelijke voorwaarde vormt voor de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, aangezien in artikel 2, lid 6 bis, onder c), wordt bepaald dat waar passend voor de doeltreffende toepassing van deze verordening, de Commissie een rapport opstelt, openbaar maakt en geregeld actualiseert. Wat van belang is voor de toepassing van de methode van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening, is de bevinding dat er in het geval in kwestie sprake is van verstoringen van betekenis, wat bij dit onderzoek ook zo is. Derhalve werd dit argument afgewezen.

- (105) In dezelfde opmerkingen heeft de Chinese overheid de kwestie van een vermeende onverenigbaarheid van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening met artikel 2.2.1.1 van de Antidumpingovereenkomst aan de orde gesteld, aangezien de Commissie de kosten van de Chinese ondernemingen heeft afgewezen zonder vast te stellen of hun administratie werd bijgehouden overeenkomstig de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van China en of de administratie een redelijk beeld gaf van de aan de productie en verkoop van het betrokken product verbonden kosten.
- (106) Zoals uiteengezet in de overwegingen 93 tot en met 98, concludeerde de Commissie dat het aangewezen is om artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening toe te passen aangezien er sprake is van verstoringen van betekenis in de zin van punt b) van dat artikel. De Chinese ondernemingen werden in de gelegenheid gesteld om opmerkingen te maken, maar hebben geen relevante opmerkingen ingediend. Of de administratie van de Chinese ondernemingen werd bijgehouden overeenkomstig de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen van China en of de administratie een redelijk beeld gaf van de met de productie en verkoop van het betrokken product verbonden kosten, heeft derhalve geen invloed op de conclusie over de toepassing van de methode in artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. Derhalve werd dit argument afgewezen.
- (107) Ten slotte voerde de Chinese overheid aan dat het onderzoek was gevoerd in de veronderstelling dat er sprake was van verstoringen van betekenis op de Chinese markt en in de betrokken bedrijfstak en de belanghebbenden niet in de gelegenheid waren gesteld om hun belangen te verdedigen en aan te tonen dat hun administratie een redelijk beeld gaf van de kosten in verband met de productie en de verkoop van het onderzochte product.
- (108) Belanghebbenden werden uitgenodigd om opmerkingen te verstrekken over vermeende marktverstoringen in de VRC en de mogelijke toepassing van artikel 2, lid 6 bis, van de basisverordening. Sommige van de Chinese producenten-exporteurs hebben in hun antwoorden op de vragenlijst en in afzonderlijke opmerkingen commentaar gegeven over de vermeende marktverstoringen. Hun opmerkingen in dit verband kwamen aan bod in de overwegingen 111 tot en met 113 van de voorlopige verordening, en in de overwegingen 98 tot en met 101 hierboven. De Chinese overheid maakte geen gebruik van de gelegenheid om op de vermeende marktverstoringen te reageren binnen de in punt 5.3.2 van het bericht van inleiding ⁽¹³⁾ gestelde termijn, en gaf geen antwoord op de vragenlijst met specifieke vragen over het bestaan van verstoringen van betekenis in de VRC die op 12 augustus 2019 werd verzonden. De Commissie heeft dit argument derhalve afgewezen.
- (109) Aangezien er geen andere opmerkingen over de toepassing van artikel 2, lid 6 bis, onder b), van de basisverordening zijn ontvangen, heeft de Commissie de overwegingen 103 tot en met 159 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.2.2.2. Representatief land

- (110) Zoals uiteengezet in de overwegingen 160 tot en met 178 van de voorlopige verordening heeft de Commissie in het kader van deze procedure voorlopig Brazilië gekozen als een geschikt representatief land dat voldoet aan alle criteria van artikel 2, lid 6 bis, onder a), eerste streepje, van de basisverordening.
- (111) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen reageerde de gebruiker Marcegaglia op de keuze van het representatieve land. Hij voerde aan dat Brazilië geen geschikt representatief land is, aangezien er slechts één grote producent van het onderzochte product is, die verticaal geïntegreerd is en de markt aanstuurt, aangezien hij de hele toeleveringsketen controleert, van de productie van de platen tot de distributie van downstreamproducten. Voorts betoogde de gebruiker dat de Braziliaanse markt voor platte producten van roestvrij staal wordt beschermd door verschillende antidumpingmaatregelen.

⁽¹³⁾ Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië (PB C 269I van 12.8.2019, blz. 1).

- (112) De Commissie maakte haar analyse van de keuze van het representatieve land bekend in twee opeenvolgende mededelingen⁽¹⁴⁾. Deze mededelingen stelden de belanghebbenden op de hoogte van de criteria die werden gebruikt bij de keuze van het representatieve land en de mogelijke alternatieven. De belanghebbenden werden aangemoedigd om opmerkingen in te dienen over de keuze van de Commissie en hun eigen voorstel van het meest geschikte representatieve land in te dienen. Marcegaglia heeft in dit verband geen voorstel ingediend.
- (113) Niettemin is de vermeende machtspositie van sommige ondernemingen of het bestaan van antidumpingmaatregelen op de binnenlandse markt van het representatieve land met betrekking tot de bedrijfstak van het onderzochte product van geen betekenis bij de keuze van een representatief land. De Commissie heeft voor de berekening van de benchmarks gebruikgemaakt van de Braziliaanse invoerprijzen voor grondstoffen, hulpstoffen en energie, met inbegrip van productiefactoren die worden gebruikt voor de productie van platen of verdere upstreambasisproducten, zoals metallurgische cokes, sinter of gesmolten ijzer. Deze basisproducten worden door vele bedrijfstakken in het representatieve land gebruikt en dus kan de vermeende beperkte interne concurrentie op de markt van platte producten van roestvrij staal of de bescherming ervan door antidumpingmaatregelen de gemiddelde invoerprijs van de desbetreffende basisproducten niet sterk beïnvloeden.
- (114) Marcegaglia wees er ook op dat de producent in het representatieve land verbonden is met een van de klagers.
- (115) De producent in Brazilië, Aperam Inox America do Sul S.A., is inderdaad verbonden met de in de steekproef opgenomen producent in de Unie Aperam Stainless Belgium. De Commissie heeft echter geen bewijs gevonden dat deze relatie een storend effect had op de VAA-kosten en de winst van de Braziliaanse onderneming.
- (116) Op basis van het bovenstaande wordt het argument van Marcegaglia afgewezen en worden de overwegingen 160 tot en met 178 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.2.2.3. Bronnen aan de hand waarvan niet-verstoorde kosten worden vastgesteld

- (117) De bronnen aan de hand waarvan de Commissie de niet-verstoorde kosten van de productiefactoren voor de berekening van de rechtstreekse productiekosten heeft vastgesteld, zijn vermeld in de overwegingen 179 tot en met 183 van de voorlopige verordening.
- (118) In dit verband heeft de klager een argument aangevoerd met betrekking tot het gebruik van de statistieken van de Internationale Arbeidsorganisatie ("IAO") voor het vaststellen van niet-verstoorde arbeidskosten. Eurofer stelde dat de Commissie zich moest baseren op de openbaar beschikbare statistieken die door de Braziliaanse staalvereniging zijn gepubliceerd, aangezien de arbeidskosten veel hoger liggen in de Braziliaanse staalindustrie dan in de productiesector als geheel. De klager heeft deze statistieken verstrekt.
- (119) De Commissie heeft de ter ondersteuning van dit argument ingediende statistieken geanalyseerd. Het verslag van het Braziliaanse Staalinstituut, dat informatie verschaft over totale salarissen, uitgaven voor welzijn en de totale werkgelegenheid in de bedrijfstak, en dat door Eurofer werd ingediend ter ondersteuning van haar betoog, maakt een onderscheid tussen het totaal aantal geregistreerde arbeidskrachten, de werkelijk actieve arbeidskrachten en arbeidskrachten in onderaanneming. Aangezien in het verslag alleen ruwe cijfers zijn opgenomen, zonder beschrijving van de methodologie, is het niet duidelijk hoe de cijfers van de totale „loonlijst” en de uitgaven voor welzijn in verband kunnen worden gebracht met het aantal werknemers. Voor arbeidskrachten in onderaanneming bestaat geen informatie op het niveau van de sociale voordelen en gemiddelde arbeidstijden. Bovendien zijn de gemiddelde arbeidskosten voor de staalsector, zoals berekend door Eurofer in de door haar ingediende documenten, bijna vier keer zo hoog als de arbeidskosten die de Commissie voorlopig heeft berekend op basis van de officiële IAO-statistieken voor de productiesector in Brazilië. Zelfs bij de meest voorzichtige schattingen en rekening houdend met het totale aantal arbeidskrachten, duiden de statistieken van de Braziliaanse staalvereniging op een uurloon voor de staalsector dat gemiddeld bijna 20 % hoger ligt dan in de financiële sector en 50 % hoger dan in de IT-sector in Brazilië, vergeleken met de cijfers die in de officiële IAO-statistieken zijn vermeld. Aangezien de cijfers van Eurofer niet als basis konden dienen voor het ramen van de arbeidskosten per uur, en zonder kennis van de achterliggende methodologie, was de Commissie derhalve van mening dat dit voor de berekening van de arbeidskosten een minder betrouwbare bron was dan de IAO-statistieken.
- (120) Op basis van het bovenstaande wordt het argument van Eurofer afgewezen en worden de overwegingen 179 tot en met 183 van de voorlopige verordening bevestigd.

⁽¹⁴⁾ Mededeling van 9 september 2019 en mededeling van 10 oktober 2019 over de bronnen voor de vaststelling van de normale waarde.

3.2.2.4. Niet-verstoorde kosten en benchmarks

- (121) De overwegingen 185 tot en met 200 van de voorlopige verordening bevatten een lijst met productiefactoren die zijn gebruikt voor het vaststellen van de niet-verstoorde directe productiekosten, hun niet-verstoorde waarde en de methode voor de berekening ervan.
- (122) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben twee Chinese producenten-exporteurs — FSS en STSS — verschillende opmerkingen ingediend met betrekking tot de bovenvermelde overwegingen.
- (123) Beide belanghebbenden voerden aan dat de niet-verstoorde waarde van de benchmarks voor verschillende productiefactoren te hoog ligt, wat een gevolg kan zijn van het feit dat er te algemene Braziliaanse douanecodes zijn gehanteerd en bijgevolg niet dezelfde basisproducten zijn vergeleken, of een heel klein Braziliaans invoervolume is vergeleken met een veel groter volume van de basisproducten die door de Chinese producenten worden verbruikt.
- (124) De belanghebbenden werden via de mededeling van 10 oktober in kennis gesteld van de douanecodes die de Commissie voornemens was te gebruiken als benchmarks voor de niet-verstoorde waarden van alle productiefactoren. De belanghebbenden hadden ook toegang tot de overeenkomstige invoervolumes en -waarden van het representatieve land, aangezien het uittreksel van de Braziliaanse douanestatistieken bij de mededeling was gevoegd. Er werden in die fase geen opmerkingen ontvangen.
- (125) Voorts werden alle productiefactoren tijdens de controlebezoeken ter plaatse bij de desbetreffende ondernemingen uitvoerig besproken. Dit omvatte een discussie over de juiste samenstelling van een bepaald basisproduct en de voorgestelde GS-code, waar nodig gecorrigeerd in overleg met de onderneming.
- (126) Ten slotte heeft de Commissie de in het representatieve land ingevoerde volumes niet vergeleken met de door de Chinese producenten-exporteurs voor de specifieke basisproducten aangekochte en verbruikte volumes. De volumes die werden ingevoerd in Brazilië waren mogelijk kleiner, maar werden nog steeds representatief geacht.
- (127) Rekening houdend met het bovenstaande werden de argumenten met betrekking tot de benchmarks afgewezen, met uitzondering van die voor twee productiefactoren, waarover de Commissie het na verdere analyse eens was dat de ingevoerde volumes mogelijk te verwaarloosbaar waren om representatief te zijn.
- (128) Voor ijzererts besloot de Commissie een beroep te doen op een internationale benchmark op basis van de gemiddelde prijsnotering voor ijzererts door Fast Markets in het onderzoektijdvak. Voor zuurstof heeft de Commissie, rekening houdend met het verwaarloosbare aandeel van dit basisproduct in de productiekosten, besloten de kosten ervan over te hevelen naar de vaste productiekosten. De uitvoerige berekening van de nieuwe benchmark voor ijzererts en de geactualiseerde lijst van productiefactoren die naar de algemene kosten werden overgeheveld zijn vermeld in de ondernemings specifieke mededeling van de definitieve bevindingen.
- (129) Beide belanghebbenden voerden verder aan dat de niet-verstoorde kosten geen beeld gaven van de kosten in China. De ondernemingen voerden aan dat het internationale vrachtvervoer, de verzekering en de douanerechten in beginsel niet mogen worden toegevoegd aan de benchmark die is berekend voor de basisproducten die door de Chinese producenten op de binnenlandse markt zijn aangekocht.
- (130) FSS voerde verder aan dat het, zelfs als vrachtvervoer en verzekering worden toegevoegd, onlogisch zou zijn om de correctie te baseren op de cijfers voor vrachtvervoer en verzekering die van de Chinese exporteurs zijn verkregen, aangezien deze betrekking hebben op de uitvoer van China naar de Unie, terwijl een correctie moet worden uitgevoerd voor de fob-prijs aan de Braziliaanse grens naar de bedrijfsruimten van de producent.
- (131) STSS maakte verder bezwaar tegen het werkelijke cijfer dat voor de correctie van binnenlandse vervoerskosten is gebruikt en verstreekte een alternatieve berekening op basis van de feitelijke gegevens van de onderneming.
- (132) Ten slotte betwistte STSS de uitsluiting van de Chinese uitvoergegevens van de drie benchmarks die waren gebaseerd op de uitvoerstatistieken in plaats van op de invoerstatistieken, d.w.z. de benchmarks voor ferroniobium, gesmolten ijzer en platen van roestvrij staal.
- (133) De berekening van de niet-verstoorde kosten en benchmarks beoogt een beeld te geven van de situatie waarbij de desbetreffende basisproducten worden geleverd in de bedrijfsruimten van de producent. Aangezien de basis voor de berekening van een benchmark de invoerprijs aan de grens van het representatieve land is, is de feitelijke bron ervan voor een producent in China irrelevant. Net als in het geval van Brazilië meldt GTA de invoerprijzen op fob-niveau en dus moeten het internationaal vervoer en de verzekering worden toegevoegd om tot cif-niveau te komen. Voorts moeten de douanerechten en binnenlandse vervoerskosten worden toegevoegd om de prijs bij levering in de bedrijfsruimten van de producent te verkrijgen. Het belangrijkste argument met betrekking tot de methode voor het berekenen van benchmarks werd derhalve afgewezen.

- (134) De Commissie heeft echter nota genomen van het specifieke argument van FSS over de correctiemethode voor internationaal vrachtvervoer en verzekering en heeft besloten om de Database on International Transport and Insurance Costs ⁽¹⁵⁾ van de OESO te gebruiken om voor alle betrokken basisproducten de gemiddelde fob- tot cif-marge voor Brazilië te berekenen. Om het cif-niveau te verkrijgen, werden de fob-invoerwaarden in Brazilië derhalve met 8,58 % verhoogd. De details van deze berekening en een beschrijving van de methodologie worden aan de belanghebbenden verstrekt in de specifieke mededeling van de definitieve bevindingen.
- (135) Na de mededeling van de definitieve bevindingen wees FSS erop dat het bij de mededeling van de voorlopige bevindingen bezwaar had gemaakt tegen de methode van de Commissie voor het berekenen van de benchmarks, waarbij een correctie werd uitgevoerd om de prijs bij de lossing in het representatieve land te verkrijgen. De onderneming voerde aan dat de Commissie haar argument in de voorlopige fase verkeerd had begrepen door alleen de berekening van de kosten voor het internationale vervoer en de verzekering te corrigeren.
- (136) De Commissie heeft het belangrijkste argument van de onderneming wel degelijk begrepen en dit in overweging 133 behandeld. Zoals uiteengezet in die overweging, is het voor de berekening van de benchmarks niet relevant of de Chinese producent de betrokken basisproducten daadwerkelijk op de binnenlandse markt heeft aangekocht of heeft ingevoerd. Om de kosten van de basisproducten aan de bedrijfsruimten van een onderneming in het representatieve land te bepalen, moet een correctie van de cif-waarde aan de grens worden uitgevoerd.
- (137) Het argument van STSS over de berekening van binnenlands vervoer werd afgewezen. Wegens de vertrouwelijkheid van de gegevens wordt echter een meer gedetailleerde toelichting gegeven in de ondernemingspecifieke mededeling van feiten en overwegingen.
- (138) Ten slotte was de uitsluiting van de uitvoer naar de VRC van de drie benchmarks die werden vastgesteld op basis van uitvoerstatistieken van Brazilië, Iran en Zuid-Korea, zoals uiteengezet in overweging 192 van de voorlopige verordening, noodzakelijk en gerechtvaardigd. Overeenkomstig artikel 2, lid 6 bis, onder b), van de basisverordening moest de Commissie niet-verstoorde benchmarks vaststellen om de normale waarde te berekenen. In dit specifieke geval was het niet mogelijk gebruik te maken van de invoer in het representatieve land, omdat er geen invoer bestond of omdat de benchmarks niet representatief werden geacht als gevolg van uitvoerbeperkingen of verwaarloosbare ingevoerde hoeveelheden, en heeft de Commissie dus besloten om de uitvoergegevens te gebruiken. De Commissie achtte het echter noodzakelijk om uitvoer uit de VRC uit te sluiten, omdat er geen bewijsmateriaal voorhanden was dat de verstoringen in de VRC geen invloed hadden op deze prijzen. Wanneer producenten uit derde landen concurrerend willen zijn op de Chinese markt, zal hun prijsstelling immers in overeenstemming zijn met de voorwaarden die op de Chinese binnenlandse markt heersen.
- (139) Een bijkomend argument van STSS betrof de berekeningsmethode voor de correctie van de inkomsten uit bijproducten, die niet worden hergebruikt bij de productie van het onderzochte product. Volgens de onderneming moeten deze inkomsten ook worden berekend met een niet-verstoorde benchmark en moeten deze rechtstreeks in mindering worden gebracht op de productiekosten en niet worden afgetrokken van de berekende normale waarde.
- (140) In de voorlopige fase heeft de Commissie de normale waarde gecorrigeerd door de niet-verstoorde waarde van bepaalde bijproducten die niet werden hergebruikt bij de productie van het onderzochte product, maar door de onderneming werden verkocht, in mindering te brengen. Om deze niet-verstoorde waarde te verkrijgen, werd het percentage van de inkomsten van het bijproduct voor elke productsoort op de productiekosten berekend. Later werd hetzelfde percentage toegepast op de niet-verstoorde productiekosten.
- (141) Naar aanleiding van de opmerkingen van de belanghebbende heeft de Commissie de methode van deze correctie gewijzigd. Om de niet-verstoorde inkomsten per productsoort te verkrijgen, werden de door de onderneming gemelde hoeveelheden bijproducten vermenigvuldigd met de Braziliaanse benchmark-eenheidsprijs van deze materialen. De niet-verstoorde inkomsten werden per productsoort in mindering gebracht op de berekende normale waarde. De Commissie heeft geconcludeerd dat een negatieve correctie voor dergelijke bijproducten op dit niveau moet worden uitgevoerd en niet op het niveau van de productiekosten, aangezien deze bijproducten werden verkocht en de inkomsten normaal gesproken ook de verkoopkosten en winst hadden moeten dekken.
- (142) Na de mededeling van de definitieve bevindingen merkte FSS op dat de benchmarks voor energie als basisproduct, zoals elektriciteit, aardgas en water, die gebaseerd waren op de tarieven van de Braziliaanse interne markt, indirecte belastingen konden omvatten, die in mindering moesten worden gebracht.

⁽¹⁵⁾ Beschikbaar op https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (laatst geraadpleegd op 3 juni 2020).

- (143) Dit argument werd aanvaard met betrekking tot aardgas. De desbetreffende bijlage bij de specifieke mededeling van feiten en overwegingen gaf duidelijk aan dat de indirecte belasting ("ICMS") door de Commissie was opgenomen in de berekening van de benchmark. De desbetreffende benchmark werd opnieuw berekend en naar beneden bijgesteld van 3,23 CNY per kubieke meter naar 2,75 CNY per kubieke meter. Bijgevolg werd de dumpingmarge voor FSS herzien. Deze correctie had geen gevolgen voor de individuele dumpingmarges van STSS en Zhenshi. De dumpingmarges van de twee niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen werden dienovereenkomstig gecorrigeerd.
- (144) Met betrekking tot elektriciteit werden in de brongegevensbank geen indirecte belastingen vermeld. De Commissie was dus van mening dat er geen indirecte belastingen in het tarief waren opgenomen. Aangezien FSS het tegendeel niet heeft bewezen, werd deze bewering ongegrond geacht. Er wordt opgemerkt dat er voor water geen ICMS wordt aangerekend.
- (145) Aangezien er geen verdere opmerkingen over de berekening van de niet-verstoorde kosten en benchmarks zijn ontvangen, heeft de Commissie de overwegingen 179 tot en met 183 van de voorlopige verordening bevestigd, met de uitgevoerde correcties, zoals hierboven uiteengezet in de overwegingen 127, 134, 137, 141 en 143.
- (146) Rekening houdend met alle correcties die na de door de belanghebbenden ingediende opmerkingen zijn uitgevoerd, zijn in de definitieve fase de volgende productiefactoren, GS-codes en niet-verstoorde normale waarden vastgesteld:

Tabel 1

Productiefactor	GS-code	Niet-verstoorde waarde	Eenheid
Grondstoffen/hulpstoffen			
Kwartsiet	2506 20	1 662,69	CNY/t
Vuurvaste klei	2508 30	4 012,56	CNY/t
Serpentiniet	2516 90	4 172,45	CNY/t
Gesmolten magnesia; doodgebrande magnesia (gesinterd), ook indien geringe hoeveelheden andere oxiden bevattend die vóór het sinteren zijn toegevoegd; ander magnesiumoxide, ook indien zuiver	2519 90	9 315,74	CNY/t
Vloeispaat-bevattende niet meer dan 97 gewichtspercenten calciumfluoride	2529 21	1 876,11	CNY/t
Ijzererts, niet-geagglomereerd (poeder); Ijzerertsklompen	[n.v.t.] (zie overweging 128)	548,90	CNY/t
Ijzererts, gesinterd	2601 12	824,20	CNY/t
Chroomerts en concentraten daarvan	2610 00	4 437,72	CNY/t
Vette kolen; cokeskolen	2701 12	1 101,32	CNY/t
Magere kolen; kolen (elektriciteit); gaskolen	2701 19	944,43	CNY/t
Cokes; cokespoeder; metallurgische cokes	2704 00	2 503,14	CNY/t
Smeerolie	2710 19	80,05	CNY/t
Koolstof	2803 00	10 484,38	CNY/t
Calcium (draad)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Zwavelzuur	2807 00	608,14	CNY/t
Salpeterzuur	2808 00	2 803,81	CNY/t
Waterstoffluoride	2811 11	12 036,01	CNY/t
Ammoniak, watervrij	2814 10	2 085,04	CNY/t
Molybdeenoxide of -hydroxide	2825 70	146 169,98	CNY/t

Productiefactor	GS-code	Niet-verstoorde waarde	Eenheid
Ijzersulfide	2830 90	100 236,10	CNY/t
Waterstofperoxide	2847 00	17 324,44	CNY/t
Kerndraad; gietpoeder	3824 99	16 490,97	CNY/t
Nikkelhoudend gietijzer, medium; nikkelhoudend gietijzer, laag	[n.v.t.] (zie overweging 192 van de voorlopige verordening)	84 151,00 Gecorrigeerd voor feitelijk nikkelgehalte (¹)	CNY/t
Ferromangaan bevattende > 2 gewichtspercenten koolstof	7202 11	8 841,84	CNY/t
Ferromangaan bevattende ≤ 2 gewichtspercenten koolstof	7202 19	14 018,29	CNY/t
Ferrosilicium, > 55 % silicium	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferrosilicomangaan	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferrochroom, > 4 % koolstof	7202 41	10 288,69	CNY/t
Ferronikkel	[n.v.t.] (zie overweging 192 van de voorlopige verordening)	21 879,38	CNY/t
Ferromolybdeen	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferrowolfram	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferrotitanium	7202 91	28 149,49	CNY/t
Ferroniobium	[n.v.t.] (zie overweging 192 van de voorlopige verordening)	145 667,77	CNY/t
Ferroboor; ferrosilicium-calciumlegering	7202 99	15 917,12	CNY/t
Gietijzerschroot	7204 10	987,48	CNY/t
Roestvrijstaalschroot	7204 21	7 166,20	CNY/t
Resten en afval van ander materiaal dan gietijzer, ijzer of staal (m.u.v. draaisel, krullen, spanen, zaagsel, vijlsel en afval van het stampen of stansen)	7204 49	2 593,84	CNY/t
Korrels van gietijzer, van spiegelijzer, van ijzer of van staal	7205 10	10 450,71	CNY/t
Ijzerpoeder voor lassen	7205 29	9 588,22	CNY/t
Gesmolten ijzer	[n.v.t.] (zie overweging 192 van de voorlopige verordening)	2 715,76	CNY/t
Betonstaal	7214 20	4 301,49	CNY/t
Straalpellets	7326 11	7 618,08	CNY/t
Kathodenkoper	7403 11	46 580,96	CNY/t

Productiefactor	GS-code	Niet-verstoorde waarde	Eenheid
Andere werken van koper; gegoten, gevormd, gestampt of gesmeed, doch niet verder bewerkt; m.u. v. kettingen en delen daarvan.	7419 91	300 346,61	CNY/t
Niet-gelegeerd nikkel	7502 10	106 604,34	CNY/t
Resten en afval van nikkel	7503 00	695,72	CNY/t
Nikkelen staven, draad en profielen van nikkellegeringen	7505 12	187 405,08	CNY/t
Aluminiumingot; aluminium, ruw, niet-gelegeerd	7601 10	17 191,65	CNY/t
Aluminiumdraad, niet-gelegeerd	7605 11	17 484,28	CNY/t
Platen, bladen en strippen van aluminium	7606 91	24 396,75	CNY/t
Staven en draad van molybdeen	8102 95	887 517,09	CNY/t
Kobaltmatte en andere tussenproducten van de kobaltmetallurgie	8105 20	195 635,71	CNY/t
Sponstitaan	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangaan	8111 00	18 493,80	CNY/t
Elektroden van grafiet	8545 11	62 601,76	CNY/t
Plaat	[n.v.t.] (zie overweging 192 van de voorlopige verordening)	14 033,74	CNY/t
Arbeid			
Arbeidskosten in de productiesector	[n.v.t.]	33,88	CNY/uur
Energie			
Elektriciteit	[n.v.t.]	0,82	CNY/kWh
Aardgas	[n.v.t.]	2,75	CNY/m ³
Water	[n.v.t.]	68,88	CNY/m ³
Argon	280 421	8,03	CNY/m ³

(¹) Zoals uiteengezet in overweging 192, punt a), van de voorlopige verordening, werd de London Metal Exchange als basis gebruikt voor deze niet-verstoorde waarde, gecorrigeerd voor het nikkelgehalte van de grondstof. Aangezien het nikkelgehalte tussen de in de steekproef opgenomen ondernemingen varieerde, is de exacte niet-verstoorde waarde vermeld in de ondernemings specifieke mededeling.

3.2.2.5. Vaste productiekosten, VAA-kosten en winst

- (147) De berekening van de vaste productiekosten en de bron van VAA-kosten en winst die bij de berekening van de normale waarde zijn gebruikt, zijn beschreven in de overwegingen 201 en 202 van de voorlopige verordening.
- (148) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde STSS aan dat de Commissie, door bepaalde productiefactoren in de algemene kosten op te nemen, zoals beschreven in de overwegingen 194 en 201 van de voorlopige verordening, de vaste productiekosten heeft overdreven en bijgevolg ook de uiteindelijke productiekosten. Voorts wees de onderneming erop dat de Commissie geen bewijsmateriaal heeft verstrekt dat deze productiefactoren verstoord waren.

- (149) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Er is geen afzonderlijk bewijs van verstoring nodig voor de basisproducten die zijn overgeheveld naar de vaste productiekosten. In de overwegingen 103 tot en met 157 van de voorlopige verordening heeft de Commissie duidelijk uiteengezet waarom alle kosten van het onderzochte product, met inbegrip van de kosten van basisproducten die naar de vaste productiekosten zijn overgeheveld, geacht worden verstoord te zijn. Zoals uiteengezet in overweging 194 van de voorlopige verordening waren de kosten van deze basisproducten ook verwaarloosbaar en heeft de Commissie deze overgeheveld naar de vaste productiekosten, omdat de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs niet in staat waren het verbruiksvolume in hun administratie vast te stellen of omdat er in het representatieve land geen passende benchmark kon worden vastgesteld.
- (150) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen brachten zowel FSS als STSS verschillende argumenten naar voren met betrekking tot het niveau van de in de berekening van de normale waarde gebruikte VAA-kosten en winst.
- (151) FSS voerde aan dat de Commissie geen juridische of feitelijke verklaring heeft gegeven voor de stelling dat de VAA-kosten in China verstoord zijn. Zoals reeds toegelicht in overweging 149 is een dergelijk afzonderlijk bewijs echter niet nodig voor de specifieke soorten kosten, aangezien de Commissie duidelijk heeft geconcludeerd dat er sprake is van verstoringen met betrekking tot alle kosten van het onderzochte product.
- (152) De onderneming betoogde voorts dat de VAA-kosten van de Braziliaanse producent van het onderzochte product die bij de berekening van de normale waarden werden gehanteerd, moeten worden verminderd met de kosten van het eigen vermogen van de onderneming en de financiële kosten van haar dochterondernemingen.
- (153) De Commissie heeft de VAA-kosten en winst als een percentage van de kosten van de verkochte goederen berekend op basis van openbaar beschikbare gegevens, namelijk de gecontroleerde jaarrekeningen van Aperam Inox do Sul S. A. Op basis van de beschikbare informatie kan niet worden geconcludeerd dat een deel van de financiële kosten geen verband houdt met het onderzochte product. FSS heeft geen bewijsmateriaal of aanwijzingen overgelegd dat deze kosten te hoog zouden zijn. Verder moet worden opgemerkt dat het in mindering brengen van een deel van deze financiële kosten, waardoor de VAA-kosten dalen, de winst noodzakelijkerwijs dienovereenkomstig zou verhogen. Het eindresultaat zou dus niet veranderen.
- (154) STSS wees erop dat, hoewel bepaalde arbeidskosten van de Chinese producenten-exporteurs (bv. de kosten van de afdelingen O&O en Kwaliteitscontrole) zijn overgeheveld naar de productiekosten, er geen bewijs bestond dat die arbeidskosten niet waren opgenomen in de VAA-kosten van de producent van het representatieve land, wat bij de berekening van de normale waarde mogelijk tot een dubbelrekening van deze kosten heeft geleid.
- (155) STSS heeft echter geen bewijs verstrekt dat die kosten waren opgenomen in de VAA-kosten van de producent in het representatieve land. Bijgevolg heeft de Commissie haar aanpak in dit verband gehandhaafd.
- (156) Ten slotte riep FSS artikel 2.2.2, punt iii), van de Antidumpingovereenkomst in, waarin wordt gesteld dat de winst met het oog op de berekening van de normale waarde kan worden berekend door gebruik te maken van „elke andere redelijke methode, mits het aldus vastgestelde bedrag voor winst niet hoger is dan de winst die andere exporteurs of producenten gewoonlijk maken bij de verkoop van producten van dezelfde algemene categorie op de binnenlandse markt van het land van oorsprong”. De onderneming wees erop dat de Commissie heeft nagelaten een dergelijk winstplafond binnen China te berekenen bij de berekening van de normale waarde van de onderneming in het representatieve land op het niveau van 7,65 %.
- (157) In antwoord op dit argument wees de Commissie erop dat de normale waarde werd berekend op basis van artikel 2, lid 6 bis, onder a), van de basisverordening, omdat zij, zoals uiteengezet in de overwegingen 103 tot en met 157 van de voorlopige verordening, heeft vastgesteld dat het niet passend was gebruik te maken van de binnenlandse prijzen en kosten van het land van uitvoer, omdat er in dat land sprake was van verstoringen van betekenis. Alle kosten en prijzen, inclusief winsten, die per definitie worden beïnvloed door de achterliggende kosten en prijzen in het land van oorsprong, worden derhalve geacht verstoord te zijn. In artikel 2, lid 6 bis, onder a), van de basisverordening is bepaald dat de door berekening vastgestelde normale waarde een niet-verstoord en redelijk bedrag voor administratiekosten, verkoopkosten en algemene kosten en voor winst omvat. Zoals toegelicht in overweging 98, is artikel 2, lid 6 bis, onder a), van de basisverordening volledig in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de EU, met inbegrip van alle desbetreffende bepalingen van de WTO-antidumpingovereenkomst. Derhalve werd dit argument afgewezen.
- (158) Aangezien er geen andere opmerkingen over de vaste productiekosten, de VAA-kosten en de winst zijn ontvangen, heeft de Commissie de overwegingen 201 en 202 van de voorlopige verordening bevestigd

3.2.2.6. Berekening van de normale waarde

- (159) Aangezien er geen opmerkingen over de berekening van de normale waarde zijn ontvangen, worden de overwegingen 203 tot en met 210 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.2.3. Uitvoerprijs

- (160) Aangezien er geen opmerkingen over de vaststelling van de uitvoerprijs zijn ontvangen, worden de overwegingen 211 en 213 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.2.4. Vergelijking

- (161) De Commissie heeft de normale waarde en de uitvoerprijs van de in de steekproef opgenomen Chinese producenten-exporteurs vergeleken in het stadium af fabriek, zoals beschreven in de overwegingen 214 tot en met 216 van de voorlopige verordening.
- (162) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen maakte STSS bezwaar tegen het feit dat de Commissie bepaalde vervoersgerelateerde uitgaven in mindering had gebracht op de uitvoerprijs, terwijl deze uitgaven niet in mindering waren gebracht op de VAA-kosten van de producent in het representatieve land.
- (163) STSS heeft echter geen bewijs verstrekt dat dergelijke uitgaven waren opgenomen in de VAA-kosten van de producent in het representatieve land. Derhalve werd dit argument afgewezen.
- (164) Om de uitvoerprijs voor STSS te berekenen, heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder i), een correctie uitgevoerd voor de verkoop via een verbonden handelaar in een ander land. Na de mededeling van de voorlopige bevindingen heeft de producent-exporteur deze correctie betwist en aangevoerd dat de producent en zijn verbonden handelaar in een derde land één enkele economische eenheid vormen, waarbij de verbonden handelaar de taken van een interne verkoopafdeling uitvoert. Daarom heeft de producent-exporteur de Commissie verzocht om deze correctie niet door te voeren.
- (165) De Commissie wees erop dat er op grond van EU-rechtspraak sprake is van één enkele economische eenheid wanneer een producent taken die normaal gesproken onder de verantwoordelijkheid van een interne verkoopafdeling vallen, toevertrouwt aan een distributiebedrijf voor zijn producten waarover hij economische controle heeft ⁽¹⁶⁾. Het Hof van Justitie heeft eveneens vastgesteld dat “de instellingen van de Unie rekening [dienen] te houden met alle relevante factoren aan de hand waarvan kan worden vastgesteld of deze distributeur al dan niet de functies uitoefent van een bedrijfsinterne verkoopafdeling van deze producent” ⁽¹⁷⁾.
- (166) Derhalve heeft de Commissie het bewijsmateriaal waarover zij beschikt geanalyseerd en is zij tot de volgende bevindingen gekomen. In de eerste plaats merkte de Commissie op dat de ondernemingsstructuur verschillende verkoopmaatschappijen binnen de groep te zien gaf, waaronder de verbonden handelaar op wie de betwiste correctie van toepassing is. In dit verband heeft de Commissie bevestigd dat er meer dan één verbonden onderneming betrokken was bij de verkoop van het onderzochte product aan de Unie. De Commissie heeft de contracten tussen de producent-exporteur en de verbonden handelaar in kwestie beoordeeld en heeft een aantal bepalingen betreffende de relaties tussen de producent en de verbonden handelaar ontdekt die moeilijk te verenigen zijn met het idee dat deze ondernemingen één enkele economische eenheid vormen. ⁽¹⁸⁾
- (167) Bovendien merkte de Commissie op dat niet de verbonden handelaar in kwestie, maar een andere afdeling betrokken was bij de verkoopgerelateerde aspecten. Ook bevatten de ondernemingsstatuten en de bedrijfsvergunning van de verbonden handelaar in kwestie een aantal bepalingen die buiten het kader vallen van de taken die doorgaans aan een interne verkoopafdeling worden toevertrouwd ⁽¹⁹⁾. Bovendien deed het onderhandelingsproces tussen de producent en de verbonden handelaar, zoals beschreven in het antwoord op de vragenlijst, met name wat betreft de verkoopvoorwaarden ⁽²⁰⁾, nog meer ernstige twijfels rijzen over het feit dat zij één enkele economische eenheid zouden vormen. Derhalve werd dit argument afgewezen.
- (168) Om te garanderen dat de normale waarde op hetzelfde belastingniveau als de uitvoerprijs werd uitgedrukt, werd de normale waarde naar boven gecorrigeerd met dat deel van de btw op de uitvoer van het onderzochte product dat niet aan de Chinese producenten-exporteurs werd vergoed. Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben FSS en STSS bezwaar gemaakt tegen deze correctie. De ondernemingen voerden aan dat de correctie ofwel helemaal niet gerechtvaardigd is, aangezien de Commissie niet de Chinese binnenlandse prijzen als normale waarde gebruikt, of dat zij moet worden toegepast op de werkelijke productiekosten in plaats van op de niet-verstoorde kosten.

⁽¹⁶⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 16 februari 2012, Raad en Commissie/Interpipe Niko Tube en Interpipe NTRP, C-191/09 P en C-200/09 P, punt 55.

⁽¹⁷⁾ Arrest van 26 oktober 2016, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Raad, C-468/15 P, punt 43.

⁽¹⁸⁾ Nadere inlichtingen, van vertrouwelijke aard, zijn te vinden in de specifieke mededeling.

⁽¹⁹⁾ Wegens de vertrouwelijkheid wordt een uitvoerigere verklaring gegeven in de specifieke mededeling.

⁽²⁰⁾ Wegens de vertrouwelijkheid wordt een uitvoerigere verklaring gegeven in de specifieke mededeling.

- (169) In dit verband wordt opgemerkt dat de Commissie de normale waarde heeft gecorrigeerd in overeenstemming met het arrest van het Gerecht in zaak T-423/09 ⁽²¹⁾. Derhalve werden deze argumenten afgewezen.
- (170) Aangezien er geen verdere opmerkingen over de vergelijking zijn ontvangen, worden de overwegingen 214 tot en met 216 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.2.5. Dumpingmarges

- (171) Zoals beschreven in de overwegingen 121 tot en met 170, heeft de Commissie rekening gehouden met sommige opmerkingen van STSS en FSS en de dumpingmarges voor die ondernemingen opnieuw berekend.
- (172) De dumpingmarge voor de medewerkende, niet in de steekproef opgenomen Chinese ondernemingen, Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd en Fujian Dingxin Technology Co., Ltd., namelijk het gewogen gemiddelde van de twee individuele dumpingmarges voor de in de steekproef opgenomen ondernemingen, is dienovereenkomstig gecorrigeerd.
- (173) De Commissie heeft geoordeeld dat de hoge mate van medewerking van de Chinese producenten-exporteurs, die 92 % van de totale Chinese uitvoer van het onderzochte product naar de Unie vertegenwoordigen, toereikend is om de residuele dumpingmarge te bepalen die van toepassing is op alle andere (niet-medewerkende) producenten-exporteurs. De Commissie heeft daarom geoordeeld dat het passend was om de dumpingmarge voor "alle andere ondernemingen" vast te stellen op een niveau dat overeenstemt met de hoogste individuele dumpingmarge van de in de steekproef opgenomen Chinese ondernemingen, met uitzondering van de onderneming die onder artikel 18 valt, zoals uiteengezet in de overwegingen 77 tot en met 82.
- (174) Bijgevolg zijn de definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, de volgende:

Onderneming	Dumpingmarge (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ⁽¹⁾	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3
Alle andere ondernemingen	106,5

⁽¹⁾ De marge is van toepassing op alle andere Chinese producenten van het onderzochte product van de TISCO-groep, zoals genoemd in het dispositief van de verordening.

- (175) De berekeningen van de individuele dumpingmarges na de aanpassingen en correcties naar aanleiding van de opmerkingen die de Chinese producenten-exporteurs na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben ingediend, werden aan de betrokken ondernemingen meegedeeld.

3.3. Taiwan

3.3.1. Normale waarde

- (176) De details van de berekening van de normale waarde zijn uiteengezet in de overwegingen 227 tot en met 237 van de voorlopige verordening.
- (177) In haar opmerkingen over de voorafgaande kennisgeving en de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde de Yusco-groep aan dat de Commissie haar verzoek om een correctie voor het wisselkoersverschil in de berekening van de VAA-ratio en een correctie voor gerecycleerd afval als kostenaf trek van de grondstoffenkosten ten onrechte had afgewezen. De Commissie heeft deze argumenten onderzocht.

⁽²¹⁾ Arrest van het Gerecht van 16 december 2011, Dashiqiao/Raad, T-423/09, ECLI:EU:T:2011:764, punten 34 tot en met 50.

- (178) Het herhaalde verzoek om het wisselkoersverschil in de berekening van de VAA-uitgavenratio te corrigeren werd afgewezen, omdat Yusco niet kon aantonen dat deze verschillen verband hielden met de binnenlandse verkoop. Het verzoek werd herhaald na de mededeling van de definitieve bevindingen, maar opnieuw zonder nader bewijs. Gezien de nieuw ingediende argumenten, die in overeenstemming konden worden gebracht met de tijdens de controle verstrekte informatie, werd de correctie voor gerecycleerd afval, die zowel Yusco als zijn verbonden producent Tang Eng betrof, echter aanvaard. De herziene productiekosten werden in aanmerking genomen bij de herziene dumpingberekening.
- (179) In zijn opmerkingen over de voorafgaande kennisgeving en de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Walsin aan dat de Commissie zijn verzoek om een correctie voor de verkoop van afvalverbruiksgoederen, een correctie voor de grondstoffenkosten na de fysieke inventariscontrole en een correctie voor de verwerkingskosten in de fabriek in Taichung, ten onrechte had afgewezen. Walsin heeft ook het besluit van de Commissie aangevochten om bij de vaststelling van de normale waarde geen rekening te houden met de binnenlandse verkoop aan entrepots en zeehavens, bestemd voor de uitvoer. De Commissie heeft deze argumenten onderzocht.
- (180) Wat betreft het verzoek om de normale waarde voor de verkoop van afvalverbruiksgoederen te corrigeren, heeft de Commissie, in het licht van de verduidelijkingen die Walsin in dit verband heeft ingediend, het argument gegrond bevonden en aanvaard, omdat Walsin heeft aangetoond dat deze afvalverbruiksgoederen niet opnieuw in het productieproces konden worden gebracht en aan afnemers werden verkocht.
- (181) Wat betreft het argument dat de grondstoffenkosten na de fysieke inventariscontrole moeten worden gecorrigeerd, heeft de Commissie de verstrekte aanvullende informatie beoordeeld en heeft zij besloten haar voorlopige besluit om dit argument af te wijzen te bevestigen, omdat de onderneming de herkomst van de inventarisverschillen niet kon rechtvaardigen. Bovendien werden deze verschillen niet geregistreerd in het systeem van kostprijsberekening en kon deze correctie niet worden verenigd met de proefbalans of de antwoorden op de vragenlijst.
- (182) Het argument dat de verwerkingskosten in de fabriek in Taichung moeten worden gecorrigeerd door de geraamde winst die door de fabriek in Taichung was gegenereerd in mindering te brengen, achtte de Commissie ongegrond. Walsin kon niet aantonen dat zijn interne facturering voor de verwerkingskosten van het gloeien en beitsen alleen de kosten betrof en geen enkele winstmarge omvatte; bovendien was de correctie waarom werd verzocht niet opgenomen in het kostprijsberekeningssysteem van de onderneming.
- (183) Ten slotte heeft de Commissie het argument dat de verkoop aan entrepots en zeehavens in de bepaling van de normale waarde moet worden opgenomen, afgewezen. De onderneming zelf beschouwde deze verkoop in haar antwoord op de vragenlijst als een indirecte verkoop voor de export en deze werd derhalve niet vermeld bij de binnenlandse verkooptransacties. Na de mededeling van de voorlopige bevindingen wijzigde Walsin zijn standpunt en voerde aan dat deze verkoop moest worden beschouwd als bestemd voor binnenlands verbruik, aangezien hij niet wist of de producten uiteindelijk in het binnenland werden verbruikt of werden uitgevoerd. Bij gebrek aan meer concrete informatie dienaangaande kon de Commissie op basis van het verstrekte bewijsmateriaal niet vaststellen of deze verkopen op de binnenlandse markt werden verbruikt dan wel werden uitgevoerd. Zoals bepaald in artikel 2, lid 2, van de basisverordening, is de formulering "bestemd voor binnenlands verbruik" niet gebaseerd op een subjectief voornemen van de verkoper of op het feit dat de producent-exporteur niet weet of het product door de handelaar/het entrepot vervolgens wordt uitgevoerd, maar op een objectieve bestemming van het product, een objectief feit dat kan worden vastgesteld op een bepaald moment in de tijd tot de eindbestemming uiteindelijk is bereikt en de goederen worden verkocht met het oog op verbruik op de binnenlandse markt. Derhalve werd het argument afgewezen.
- (184) Er werden geen verdere argumenten ontvangen en bijgevolg werden de overwegingen 227 tot en met 237 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.3.2. Uitvoerprijs

- (185) Aangezien er geen opmerkingen over de uitvoerprijs zijn ontvangen, werden de overwegingen 238 en 239 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.3.3. Vergelijking

- (186) Aangezien er geen opmerkingen over de vergelijking zijn ontvangen, werden de overwegingen 238 en 239 van de voorlopige verordening bevestigd.

3.3.4. Dumpingmarges

- (187) Het niveau van medewerking werd in dit geval als hoog beschouwd en er konden geen andere producenten-exporteurs worden geïdentificeerd. Bijgevolg achtte de Commissie het representatief de residuele dumpingmarge vast te stellen op het niveau van de producent-exporteur met de hoogste dumpingmarge. De definitieve dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs, grens Unie, vóór inklaring, zijn de volgende:

Onderneming	Definitieve dumpingmarge (%)
Yieh United Steel Co. en Tang Eng Iron Works Co. Ltd	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Alle andere ondernemingen	7,5

4. SCHADE

4.1. Definitie van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie

- (188) Aangezien er geen opmerkingen over de definitie van de bedrijfstak van de Unie en de productie in de Unie zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 246 tot en met 248 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.2. Bepaling van de relevante markt van de Unie

- (189) De Chinese producent-exporteur FSS voerde aan dat het productievolume van de bedrijfstak van de Unie werd bepaald door de vraag voor intern gebruik en niet door de verkoop op de vrije markt, die slechts een fractie van de totale productie vertegenwoordigde. Volgens FSS bleek dit uit het feit dat de productievolumes van de bedrijfstak van de Unie tussen 2016 en 2017 toenamen, ondanks de daling van 94 000 ton in de verkoop op de vrije markt.
- (190) De Chinese producent-exporteur STSS voerde met betrekking tot de relatie tussen de vrije markt en de markt voor intern gebruik aan dat er bij de beoordeling van het marktaandeel rekening mee moest gehouden worden dat het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie op de vrije markt 62 % bedroeg, maar dat dit segment slechts ongeveer 22 % van de totale markt van de Unie vertegenwoordigde. Op de resterende 78 % van de markt, die voor intern gebruik, had de bedrijfstak van de Unie dus een marktaandeel van 100 %. Bovendien moest dit volgens STSS worden bekeken in samenhang met het enige marktaandeel dat toenam, namelijk dat van Indonesië.
- (191) Deze argumenten moesten worden afgewezen. Zoals in de overwegingen 251 en 252 van de voorlopige verordening is uiteengezet, concurreert alleen de verkoop op de vrije markt van verticaal geïntegreerde producenten, zoals de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, rechtstreeks met de invoer. Het is derhalve vaste praktijk van de Commissie om de productie en verkoop voor intern gebruik in sommige schade-indicatoren van dergelijke gevallen buiten beschouwing te laten, aangezien de markt voor intern gebruik is afgeschermd van de invoer. Aangezien de producten voor de markt voor intern gebruik en voor de vrije markt allebei op dezelfde productielijnen worden geproduceerd, moet de analyse van de productie en de productiecapaciteit echter ook betrekking hebben op producten die zijn bestemd voor de markt voor intern gebruik. In een kapitaalintensieve bedrijfstak zoals staal moet de bezettingsgraad immers zo hoog mogelijk worden gehouden om de vaste kosten te spreiden en de productiekosten zo laag mogelijk te houden. Bovendien moet de ontwikkeling van het marktaandeel van de afzonderlijke uitvoerlanden niet afzonderlijk worden bekeken, aangezien in dit onderzoek aan de voorwaarden voor een cumulatieve beoordeling van de invoer uit alle betrokken landen is voldaan (zie punt 4.4).
- (192) Aangezien er geen andere opmerkingen over de vaststelling van de relevante markt van de Unie zijn ontvangen, heeft de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 249 tot en met 255 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.3. Verbruik in de Unie

- (193) Aangezien er geen opmerkingen over het verbruik in de Unie zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 256 tot en met 262 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4. Invoer uit de betrokken landen

- (194) De Chinese producent-exporteur FSS voerde aan dat de cumulatie van de invoer uit China, Indonesië en Taiwan niet consistent was. Aangezien het huidige antidumpingonderzoek werd uitgevoerd terwijl er ook een antisubsidieonderzoek over hetzelfde product aan de gang was, moet de schadebeoordeling voor beide zaken hetzelfde zijn. Taiwan behoorde echter niet tot de betrokken landen in het afzonderlijke antisubsidieonderzoek. Een cumulatieve beoordeling in het kader van dit antidumpingonderzoek, met inbegrip van de invoer uit Taiwan, zou derhalve in strijd zijn met een cumulatieve beoordeling in het kader van dat antisubsidieonderzoek, waarbij de invoer uit China en de invoer uit Indonesië zouden worden gecumuleerd, maar de invoer uit Taiwan niet. Bovendien voerde FSS aan dat de cumulatie van de invoer uit China en Indonesië niet gerechtvaardigd was. Terwijl de invoer uit China is gedaald, nam de invoer uit Indonesië toe, waaruit zou blijken dat de invoer uit China niet met die uit Indonesië concurreerde. Zoals blijkt uit de gegevens over de verkoop en winstgevendheid, had de bedrijfstak van de Unie bovendien zijn beste jaar in 2017, toen de invoer uit China met een marktaandeel van 21 % het grootst was en er geen sprake was van invoer uit Indonesië op de markt. Deze argumenten moesten worden afgewezen.
- (195) Ten eerste is er geen inconsistentie in het feit dat in dit onderzoek de invoer uit drie landen, namelijk China, Indonesië en Taiwan, cumulatief wordt beoordeeld, terwijl in het afzonderlijke antisubsidieonderzoek de invoer uit slechts twee van deze landen, namelijk China en Indonesië, cumulatief wordt beoordeeld. Elk geval wordt op zijn eigen merites beoordeeld. In beide gevallen is voldaan aan de wettelijke voorwaarden voor een cumulatieve beoordeling van de invoer.
- (196) Ten tweede, wat betreft het besluit van de Commissie om de invoer uit de betrokken landen in het huidige antidumpingonderzoek cumulatief te beoordelen, wordt erop gewezen dat de invoer uit elk van de drie landen in de beoordelingsperiode is toegenomen. Om de in overweging 269 van de voorlopige verordening vermelde redenen is voldaan aan de voorwaarden voor een cumulatieve beoordeling overeenkomstig artikel 3, lid 4, van de basisverordening, ook al was de ontwikkeling van de invoer uit China in de beoordelingsperiode anders dan die van de invoer uit Indonesië.
- (197) De Chinese producent-exporteur STSS voerde aan dat de cumulatie van de invoer uit China, Indonesië en Taiwan niet gerechtvaardigd was, omdat de concurrentievoorwaarden tussen China en Taiwan enerzijds en Indonesië anderzijds verschillen. Waar Indonesië rechtstreeks toegang heeft tot nikkel, een van de belangrijkste grondstoffen voor de productie van roestvrij staal, moesten China en Taiwan steunen op invoer, die als gevolg van een Indonesisch uitvoerverbod minder beschikbaar was dan voordien. Dit argument moest worden afgewezen. Een vergelijkbare toegang tot grondstoffen behoort niet tot de voorwaarden voor een cumulatieve beoordeling, zoals vastgelegd in artikel 3, lid 4, van de basisverordening. Wanneer exporteurs in verschillende landen te maken kunnen krijgen met verschillende voorwaarden voor het betrekken van basisproducten (zoals grondstoffen of personeel), kunnen zij nog steeds met elkaar concurreren voor dezelfde verkoopbestemmingen aan de productiezijde. Dit is hier het geval, zoals blijkt uit het feit dat één belangrijke medewerkende gebruiker aanzienlijke hoeveelheden uit China, Indonesië en Taiwan heeft ingevoerd.
- (198) De producent-exporteur STSS voerde verder aan dat zowel de prijzen van de verkoop van de bedrijfstak van de Unie als de volumes van de invoer uit China tezelfdertijd zijn gestegen, d.w.z. in 2017. Ook was er geen sprake van correlatie tussen de omvang van de invoer uit China en de verkoop van de bedrijfstak van de Unie. De lichte toename van de invoer uit China in de beoordelingsperiode (+ 28 000 ton) kon mathematisch niet de meer dan viermaal zo grote daling van de verkoop van producenten in de Unie op de vrije markt hebben veroorzaakt (- 116 000 ton). Bovendien bedroeg de invoer uit China in het onderzoekstijdvak slechts 4,6 % van het totale verbruik in de Unie.
- (199) Deze argumenten werden afgewezen. Zoals in de overwegingen 263 tot en met 270 van de voorlopige verordening is uiteengezet, mag de invoer uit China niet afzonderlijk worden beoordeeld, maar moet hij worden gecumuleerd met de invoer uit Indonesië en Taiwan. De gecumuleerde invoer uit de betrokken landen nam in de beoordelingsperiode toe met 147 000 ton, wat duidelijk meer is dan de 116 000 ton verlies door de bedrijfstak van de Unie in dezelfde periode. Bovendien bedroeg het marktaandeel van de invoer uit China in het onderzoekstijdvak als gevolg van de toegepaste schadelijke dumping 18,3 %, d.w.z. niet 4,6 %, wat het Chinese marktaandeel is als de omvang van de markt voor intern gebruik voor dit onderzoek aan de markt van de Unie zou zijn toegevoegd.
- (200) Aangezien er geen andere opmerkingen over de invoer uit de betrokken landen zijn ontvangen, heeft de Commissie al haar andere conclusies in de overwegingen 263 tot en met 270 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.4.1. *Omvang en marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen*

- (201) Aangezien er geen opmerkingen over de omvang en het marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen zijn ontvangen, heeft de Commissie alle conclusies in de overwegingen 271 tot en met 277 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

4.5.1. *Algemene opmerkingen*

- (202) Aangezien er geen opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 278 tot en met 282 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.2. *Macro-economische indicatoren*

- (203) In aansluiting op tabel 7 van de voorlopige verordening voerde de Indonesische overheid aan dat de toename van de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie aantoonde dat de bedrijfstak in een uitstekende staat verkeerde. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. De Commissie merkte op dat de productiecapaciteit in de beoordelingsperiode met 1 % is toegenomen, wat de conclusie ondersteunt dat de productiecapaciteit in de beoordelingsperiode vrijwel stabiel is gebleven (overweging 284 van de voorlopige verordening). Het argument werd daarom ongegrond geacht.
- (204) Onder verwijzing naar tabel 8 van de voorlopige verordening wees STSS op de daling van het intern gebruik en de verkoopvolumes van de producenten in de Unie tussen 2018 en het onderzoekstijdvak, die hij weet aan de daling op de onevenredig grote markt voor intern gebruik. Dit argument werd afgewezen. De Commissie merkte op dat er geen verband bestaat tussen de ontwikkeling van de volumes op de vrije markt en de markt voor intern gebruik, met name omdat de bedrijfstak van de Unie in de gehele beoordelingsperiode een reserveproductiecapaciteit van meer dan 30 % had. Bovendien lijkt de bewering van STSS feitelijk onjuist te zijn, omdat de evolutie op de markt voor intern gebruik stabiel was in de beoordelingsperiode (tabel 9 en overwegingen 290 tot en met 292 van de voorlopige verordening), terwijl de bedrijfstak van de Unie tijdens dezelfde periode op de vrije markt een belangrijk marktaandeel (9,3 procentpunten) kwijtraakte.
- (205) Onder verwijzing naar tabel 10 van de voorlopige verordening merkte de Indonesische overheid op dat de daling van de productiviteit het gevolg was van een toename van de werkgelegenheid. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Er kan echter niet worden afgeleid dat een dergelijke daling van de productiviteit, al was het maar door een lichte toename van de werkgelegenheid met 4 % in de beoordelingsperiode, verantwoordelijk was voor de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. De aanmerkelijke schade bleek uit andere indicatoren, zoals uiteengezet in de overwegingen 307 tot en met 310 van de voorlopige verordening. De Commissie wees erop dat, overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de basisverordening, geen van deze factoren noodzakelijkerwijs doorslaggevend is.
- (206) Onder verwijzing naar tabel 14 van de voorlopige verordening voerde de Indonesische overheid aan dat bij de beoordeling van de winstgevendheid de gevolgen van de "verkoop voor intern gebruik" door producenten in de Unie ontbraken. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Dit argument werd afgewezen. De Commissie wees erop dat wanneer een bedrijfstak zich bezighoudt met de productie voor verkoop op de vrije markt en de productie voor intern gebruik, de laatstgenoemde, met het oog op de beoordeling van verschillende schadefactoren, volgens haar vaste praktijk is uitgesloten van het onderzoek. Dit werd in de overwegingen 254 en 255 van de voorlopige verordening al uitvoerig toegelicht.
- (207) De Indonesische overheid stelde verder dat het aandeel van de verkoop op de vrije markt door de bedrijfstak van de Unie in vergelijking met het interne verbruik te klein was (20 % van de totale verkoop in de Unie) om de algemene situatie van de Unie te kunnen beïnvloeden en dat er dus geen sprake was van schade. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Zoals reeds vermeld in overweging 191, wees de Commissie erop dat wanneer een bedrijfstak zich in dezelfde mate bezighoudt met verkoop op de vrije markt en intern gebruik, de laatstgenoemde, met het oog op de beoordeling van de meeste schadefactoren, volgens haar vaste praktijk is uitgesloten van het onderzoek. Voor de volgende economische indicatoren met betrekking tot de bedrijfstak van de Unie werd vastgesteld dat een zinvolle analyse en beoordeling gericht moest zijn op de heersende situatie op de vrije markt: verkoopvolume en verkoopprijzen op de markt van de Unie, marktaandeel en winstgevendheid. Waar mogelijk en verantwoord werden deze bevindingen vervolgens vergeleken met de gegevens voor de markt voor intern gebruik teneinde een totaalbeeld van de situatie van de bedrijfstak van de Unie te schetsen.
- (208) Aangezien er geen andere opmerkingen over de macro-economische indicatoren zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 283 tot en met 296 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.3. *Micro-economische indicatoren*

- (209) De Chinese producent-exporteur FSS voerde aan dat de Commissie haar bevindingen had gebaseerd op een end-to-end-analyse zonder de positieve ontwikkelingen in de situatie van de bedrijfstak van de Unie met betrekking tot de verkoopprijzen tot 2018 te beoordelen, d.w.z. tijdens het grootste deel van de beoordelingsperiode, en zonder rekening te houden met het feit dat de daling in de verkoop plaatsvond toen de bedrijfstak van de Unie zich in de meest winstgevende situatie bevond. Volgens FSS kan de Commissie haar bevindingen inzake schade niet baseren op de daling van 4 % in de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie tussen 2018 en het onderzoektijdvak ten opzichte van de 2 % daling in de kosten in dezelfde periode. Met andere woorden, er kan geen sprake zijn van aanmerkelijke schade als gevolg van de nettoprijzdaling van 2 % in een afzonderlijke periode (het onderzoektijdvak). Bovendien verkocht de bedrijfstak van de Unie tussen 2018 en het onderzoektijdvak ruim boven zijn productiekosten, aldus FSS. Dit argument moest worden afgewezen. De Commissie was het ermee eens dat tussen 2016 en 2018 de prijzen en kosten zich parallel ontwikkelden, zoals blijkt uit een stijging van elk 22 %, maar dit was niet langer het geval tussen 2018 en het onderzoektijdvak, toen de prijzen met 5 procentpunten, maar de kosten slechts met 2 procentpunten daalden. De markt voor SSHR is zeer prijsgevoelig en de bedrijfstak van de Unie had wegens de verdere sterke stijging van de laaggeprijsde invoer met dumping geen andere keuze dan bij het bepalen van de verkoopprijzen de stijging van de kosten niet ten volle door te berekenen. Dit vertaalde zich in een sterke verslechtering van de financiële indicatoren, waaronder een daling van de winst van 5,1 % naar 3,5 %, zoals blijkt uit tabel 14 van de voorlopige verordening.
- (210) De Chinese producent-exporteur FSS voerde aan dat de productiekosten van de bedrijfstak van de Unie tussen 2016 en 2017 het sterkst zijn gestegen. In dezelfde periode vond de grootste toename van het volume van de invoer uit de betrokken landen plaats en bedroeg het prijsverschil tussen deze invoer en de verkoop van de bedrijfstak van de Unie ongeveer 200 EUR per ton, net als in het onderzoektijdvak. Toch kon de bedrijfstak van de Unie tussen 2016 en 2017 zijn verkoopprijzen met 19 % verhogen en de volledige kostenstijging aan zijn afnemers doorberekenen. Dit argument werd afgewezen. Tussen 2016 en 2017 verhoogden niet alleen de producenten in de Unie hun prijzen, maar ook de producenten in de uitvoerlanden, namelijk met 21 % of 316 EUR per ton (zie tabel 6 van de voorlopige verordening). Hieruit blijkt dat de producenten in de Unie in een marktomgeving die wordt gekenmerkt door een ten minste stabiele vraag, slechts gedeeltelijk de vruchten konden plukken van deze trend, omdat zij al onder druk stonden door de invoer uit de betrokken landen die de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie onderboden. Bovendien verloor de bedrijfstak van de Unie als gevolg van deze druk en teneinde voldoende winst te blijven maken tussen 2016 en 2017 een aanzienlijk marktaandeel aan de invoer uit de betrokken landen.
- (211) De Chinese producenten-exporteurs FSS en STSS voerden aan dat, hoewel de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak beweerde aanzienlijk minder winst te hebben gemaakt dan in 2016, zijn investeringen 57 % hoger waren dan in 2016. Op dit punt is in overweging 306 van de voorlopige verordening al ingegaan. De Commissie wees erop dat het toegenomen investeringsniveau zich niet had vertaald in een overeenkomstige toename van de capaciteit (zie tabel 7 van de voorlopige verordening). De investeringen waren dus voornamelijk gericht op het behoud van bestaande capaciteit en de noodzakelijke vervanging van productiemiddelen.
- (212) Onder verwijzing naar tabel 11 van de voorlopige verordening voerde STSS aan dat de lichte daling in de verkoopprijzen van de producenten in de Unie tussen 2018 en het onderzoektijdvak bekeken moest worden in combinatie met een opkomst van laaggeprijsde invoer uit Indonesië. De Commissie wees erop dat aan de voorwaarden voor een cumulatieve beoordeling van de invoer uit de drie betrokken landen was voldaan en dat de invoer uit één land dus niet los van de invoer uit de andere betrokken landen kon worden bekeken.
- (213) Onder verwijzing naar tabel 13 van de voorlopige verordening voerde de Indonesische overheid aan dat de daling van de voorraden tussen 2018 en het onderzoektijdvak wees op positieve verkoopresultaten van de bedrijfstak van de Unie. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Dit argument werd afgewezen. De verkoop op de vrije markt van de Unie is in de beoordelingsperiode met 13 % gedaald, zoals blijkt uit tabel 8 van de voorlopige verordening. De lichte daling in de voorraden in die periode die Indonesië aanvoert, was niet representatief en kan de waargenomen verkooptrend niet in twijfel trekken.
- (214) Onder verwijzing naar tabel 14 van de voorlopige verordening voerde de Indonesische overheid aan dat de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade werd veroorzaakt door het hoge niveau van de investeringen in 2017, die een financiële last vormden in de periode daarna, d.w.z. in 2018 en het onderzoektijdvak. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Dit argument werd afgewezen. Investerings worden doorgaans gefinancierd uit ingehouden liquide middelen of leningen. Wat de kosten en de gevolgen voor de winst betreft, worden dergelijke investeringen afgeschreven over een lange periode van ten minste vijf jaar. Een

winstdaling van meer dan 50 miljoen EUR, zoals waargenomen tussen 2017 en 2018, of zelfs meer dan 80 miljoen EUR, zoals waargenomen tussen 2017 en het einde van het onderzoektijdvak, kan dus niet worden toegeschreven aan de in 2017 gedane investeringen, die in totaal 48 miljoen EUR bedroegen, maar over ten minste vijf jaar werden afgeschreven.

- (215) De Chinese producent-exporteur STSS stelde dat een bezettingsgraad van ongeveer 70 % geen teken was van schade, aangezien dit vergelijkbaar was met de algemene gemiddelde capaciteit die voor alle staalcategorieën werd vastgesteld in het vrijwaringsonderzoek betreffende staal. Dit argument werd afgewezen. Ten eerste wees de Commissie erop dat de bezettingsgraad van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode is gedaald van 69 % tot 66 %. Ten tweede gelden voor antidumping- en vrijwaringsonderzoeken verschillende rechtskaders. Opmerkingen of conclusies in een vrijwaringsonderzoek kunnen derhalve niet zomaar worden overgenomen in een antidumpingonderzoek. De Commissie moet alle relevante economische factoren en indicatoren die van invloed zijn op de situatie van die bedrijfstak beoordelen overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de basisverordening, en hoewel niet alle indicatoren noodzakelijkerwijs doorslaggevend zijn, wijzen in dit onderzoek zowel de evolutie als het niveau van de bezettingsgraad op schade die is veroorzaakt door de invoer met dumping.
- (216) Aangezien er geen andere opmerkingen over de micro-economische indicatoren zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 297 tot en met 306 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.5.4. Conclusie betreffende schade

- (217) Aangezien er geen andere opmerkingen over de conclusie inzake schade zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 307 tot en met 310 van de voorlopige verordening bevestigd.

5. OORZAKELIJK VERBAND

5.1. Gevolgen van de invoer met dumping

- (218) Naar aanleiding van het in overweging 189 vermelde argument voerde de producent-exporteur FSS aan dat de daling in de verkoop van de bedrijfstak van de Unie (-94 000 ton) en het marktaandeel (- 7,3 %) het meest uitgesproken was in 2017. De bedrijfstak van de Unie leed dat jaar echter geen schade, maar heeft uitzonderlijke winst gemaakt. Volgens FSS kon de invoer in kwestie toenemen omdat de bedrijfstak van de Unie de verkoop op de vrije markt van de Unie vrijwillig heeft gestaakt (als gevolg van een grotere gerichtheid op de downstreammarkt). Dit argument werd afgewezen. Er kan niet worden geoordeeld dat de bedrijfstak van de Unie onder druk stond om zich te onthouden van verkoop op de vrije markt. De bedrijfstak van de Unie beschikte daarentegen tijdens de gehele beoordelingsperiode over voldoende reservecapaciteit om grotere hoeveelheden op de vrije markt te verkopen dan hij in feite deed (zie de overwegingen 283 tot en met 285 en tabel 7 van de voorlopige verordening).
- (219) Onder verwijzing naar tabel 7 van de voorlopige verordening stelde de Indonesische overheid dat de toename van de invoer uit de betrokken landen geen significant effect had op de productie van de bedrijfstak van de Unie, aangezien die tijdens de beoordelingsperiode slechts met 3 % daalde. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. De Commissie merkte op dat een daling van 3 % niet onbeduidend is, hoewel andere schadefactoren in de beoordelingsperiode een nog sterkere verslechtering vertoonden, en verwijst in dat verband naar de overwegingen 307 tot en met 311 van de voorlopige verordening.
- (220) Onder verwijzing naar tabel 8 van de voorlopige verordening voerde de Indonesische overheid aan dat de verkoop van de bedrijfstak van de Unie op de vrije markt na 2017 stabiel werd en toenam tussen 2018 en het onderzoektijdvak, wat erop wees dat de invoer van het onderzochte product niet van invloed was op de verkoop van de bedrijfstak van de Unie. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. De Commissie merkte op dat het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie tussen 2016 en 2017 is gedaald van 71,2 % tot 63,9 % en dat de daling tussen 2017 en het onderzoektijdvak van 63,9 % tot 61,9 % minder uitgesproken was. Hoewel de totale daling in het eerste deel van de beoordelingsperiode inderdaad aanzienlijker was, kan niet worden gesteld dat het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie weer op een gezond niveau is gekomen, aangezien er een totale daling van 71,2 % tot 61,9 % heeft plaatsgevonden. Derhalve werd het argument afgewezen.

- (221) De Chinese producenten-exporteurs FSS en STSS stelden dat niet de invoer uit China schade heeft veroorzaakt aan de producenten in de Unie, maar wel de invoer uit Indonesië. Ze betoogden dat de winst van de producenten in de Unie geen invloed ondervond van de invoer uit China, want de winst daalde van 10,2 % naar 5,1 % tussen 2017 en 2018, wat samenviel met de opkomende invoer uit Indonesië, terwijl de invoer uit China in dat tijdsbestek afnam. Deze argumenten werden afgewezen. Zoals in de overwegingen 263 tot en met 270 van de voorlopige verordening is uiteengezet, was aan de voorwaarden voor een cumulatieve beoordeling voldaan. Daarom kan de invoer uit China niet los worden gezien van de invoer uit Indonesië of Taiwan.
- (222) Aangezien er geen andere opmerkingen over de toeschrijving van de schade aan de betrokken invoer zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in overweging 312 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2. Gevolgen van andere factoren

- (223) Onder verwijzing naar tabel 11 van de voorlopige verordening voerde STSS aan dat de productiekosten die door de bedrijfstak van de Unie werden gemaakt, in de beoordelingsperiode met 20 % toenamen, en beweerde dat deze stijging de oorzaak was van de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade. Dit argument werd afgewezen. In overweging 319 van de voorlopige verordening werd al duidelijk toegelicht dat de bedrijfstak van de Unie op een bepaald moment niet meer in staat was om de wereldwijde stijging in de grondstofkosten door te berekenen in zijn verkoopprijzen wegens de prijsdruk die door de invoer met dumping werd uitgeoefend. De oorzaak van de schade was dus niet de stijging van de productiekosten als zodanig, maar het onvermogen om deze door te berekenen als gevolg van de invoer met dumping.
- (224) De Indonesische overheid voerde aan dat niet de ontwikkeling van de vrije markt, maar de ontwikkeling van de markt voor intern gebruik schade heeft veroorzaakt. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Dit argument werd afgewezen. De ontwikkeling van de markt voor intern gebruik heeft het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade niet afgezwakt. De verkoop op de vrije markt nam af met 13 % (– 150 000 ton) tijdens de beoordelingsperiode, terwijl het interne verbruik relatief stabiel bleef (–20 000 ton).
- (225) De Indonesische overheid voerde verder aan dat de Commissie de interne verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie niet aan de orde had gesteld, aangezien die de schade zouden hebben veroorzaakt. Hetzelfde argument werd na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald. Dit argument werd afgewezen. De Commissie heeft vastgesteld dat de interne verkoop niet had plaatsgevonden aan marktconforme prijzen en dus werd hiermee geen rekening gehouden bij het beoordelen van de schade.
- (226) Volgens de producent-exporteur STSS is het waarschijnlijk dat er na de instelling van antidumpingrechten verschillende bronnen van invoer zullen ontstaan, bv. de Republiek Korea. Aangezien de gemiddelde invoerprijzen van de Republiek Korea echter steeds aanzienlijk lager zijn geweest dan die van China, zouden de producenten in de Unie nog meer schade ondervinden van deze invoer dan van de invoer uit China. Dit argument werd afgewezen. Ten eerste is er onvoldoende bewijs van schadelijke dumping met betrekking tot deze invoer; zoals uit dit onderzoek is gebleken, is dat niet het geval voor de invoer uit China. Ten tweede, hoewel de gemiddelde invoerprijzen van SSHR uit China in de beoordelingsperiode hoger lagen dan de prijzen van de Republiek Korea, onderbood de invoer uit China toch voortdurend de verkoop van de bedrijfstak van de Unie. Deze berekeningen van de prijsopbieding, die door geen enkele belanghebbende zijn betwist, zijn gemaakt door vergelijkbare productsoorten te vergelijken, wat niet mogelijk is op basis van de statistische gegevens van Eurostat; en de Zuid-Koreaanse prijzen waarnaar wordt verwezen zijn Eurostat-prijzen. Ten derde werd de schade ook veroorzaakt door de invoer uit China, die in de beoordelingsperiode met 14 % toenam, terwijl de invoer uit de Republiek Korea in dezelfde periode met 49 % daalde. Bovendien was het volume van de invoer uit China in 2016 ongeveer drie keer zo groot en in het onderzoekstijdvak ongeveer zeven keer zo groot als het volume van invoer uit de Republiek Korea.
- (227) De producent-exporteur STSS herhaalde zijn argument dat de overcapaciteit in de Unie de schade aan de bedrijfstak van de Unie had veroorzaakt. Om de redenen die zijn uiteengezet in overweging 322 van de voorlopige verordening werd dit argument afgewezen.
- (228) Aangezien er geen andere opmerkingen over de toeschrijving van de schade aan andere factoren dan de betrokken invoer zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 319 tot en met 325 van de voorlopige verordening bevestigd.

5.2.1. Conclusie

- (229) Op basis van het bovenstaande en bij gebrek aan andere opmerkingen heeft de Commissie geconcludeerd dat geen van de andere factoren die in de voorlopige en de definitieve fase zijn onderzocht enige relevante weerslag kon hebben op de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden. Bijgevolg heeft geen van de onderzochte factoren, afzonderlijk of gezamenlijk, het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping en de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade zodanig afgezwakt dat dit verband niet langer echt en substantieel zou zijn, hetgeen de conclusie in de overwegingen 326 en 327 van de voorlopige verordening bevestigt.

6. NIVEAU VAN DE MAATREGELEN

6.1. Onderzoek van de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen wat Taiwan betreft

- (230) De Chinese exporteur FSS voerde aan dat de streefprijs die voor de beoordeling van de prijsbederfmarges werd berekend, kunstmatig hoog was gehouden door de subsidies die de producenten in de Unie ontvingen. Gezien de ontvangen subsidies was er geen reden om een bedrag voor toekomstige nalevingskosten toe te voegen. Ook moeten de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling en de arbeidskosten worden verlaagd met het niveau van de in het onderzoektijdvak ontvangen subsidies. Anders zouden de in de steekproef opgenomen ondernemingen een dubbel voordeel ontvangen.
- (231) Dit argument werd afgewezen. Ten eerste werd dit niet gestaafd met passend bewijsmateriaal. Ten tweede is er geen sprake van dubbeltelling, omdat bij de gecontroleerde gegevens over de productiekosten voor de bedrijfstak van de Unie in het onderzoektijdvak al rekening is gehouden met eventuele door de producenten in de Unie ontvangen subsidies en met hun huidige nalevingskosten, terwijl eventuele toevoegingen alleen betrekking hebben op toekomstige nalevingskosten in de zin van artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening, die in een andere periode zullen worden gemaakt. In overeenstemming hiermee bracht de Commissie waar nodig de huidige kosten die reeds in aanmerking waren genomen in mindering om tot de toekomstige kosten te komen.
- (232) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen en nogmaals na de mededeling van de definitieve bevindingen, stelden verschillende partijen de toepassing van een nagestreefde winst van 8,7 % in vraag, wat het gemiddelde was van de winstmarges die door de bedrijfstak van de Unie werden behaald in 2016 (7,2 %) en 2017 (10,2 %). De partijen voerden met name aan dat de Commissie had verklaard dat 2017 een uitzonderlijk jaar was voor de bedrijfstak van de Unie en dat de winstgevendheid van dat jaar waarschijnlijk vertekend was. Dit was ook vermeld in de verordening tot instelling van definitieve vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van staalproducten. Bovendien bedroeg het marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen in 2017 al 25 %, terwijl het in 2016 aanzienlijk lager was dan in 2017 (18,3 %). Bijgevolg zou de Commissie slechts een winstmarge van 6 % mogen gebruiken, of de in 2016 behaalde winstmarge. Eurofer benadrukte daarentegen dat de bedrijfstak van de Unie in het licht van het toegenomen invoervolume in 2017 een aanzienlijk marktaandeel had verloren (7,3 procentpunten) ten aanzien van 2016, en dat de winstgevendheid van 10,2 % die dat jaar werd behaald dus niet buitengewoon hoog was en als nagestreefde winst diende te worden gebruikt.
- (233) De Commissie bevestigde dat de toepassing van een nagestreefde winst van 8,7 % gerechtvaardigd is om de in overweging 331 van de voorlopige verordening uiteengezette redenen. Zoals bepaald in artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening wordt de nagestreefde winst bepaald met inachtneming van factoren, zoals de mate van winstgevendheid vóór de toename van de invoer vanuit de betrokken landen, de mate van winstgevendheid die vereist is ter dekking van alle kosten en investeringen, onderzoek en ontwikkeling (O&O) en innovatie, alsmede de onder normale mededingingsvoorwaarden te verwachten mate van winstgevendheid. Hoewel de invoer uit de VRC en Taiwan al overduidelijk aanwezig was, lag de invoer uit Indonesië in 2017 nog steeds op een zeer laag niveau ⁽²²⁾ en daarom geeft het winstcijfer voor 2017 een beeld van het niveau van winstgevendheid vóór de toename van de invoer uit alle betrokken landen. Daarnaast bedroeg het gecombineerde marktaandeel van de invoer uit de betrokken landen in 2017 25 %, wat reeds aanzienlijk is, en daarom stond de door de bedrijfstak van de Unie in dat jaar behaalde winstmarge dus vermoedelijk onder druk, waardoor het een ongeschikt jaar zou kunnen zijn om een passende nagestreefde winst te bepalen. Zoals uiteengezet in overweging 331 van de voorlopige verordening, was

⁽²²⁾ Indonesië had in 2017 een marktaandeel van 0,0014 %, maar in 2018 een marktaandeel van 3,7 %.

2017 een uitzonderlijk jaar, en zelfs als de winstmarge van de bedrijfstak van de Unie onder druk stond, was ze dus nog hoog genoeg, ook al had ze betrekking op een jaar waarin de normale concurrentievoorwaarden niet volledig tot uiting komen. De Commissie heeft derhalve bevestigd dat het opnemen van 2017 in de vergelijking en het vaststellen van de nagestreefde winst op basis van het gemiddelde van de winst van 2016 en 2017 volledig voldoet aan de eisen van artikel 7, lid 2 quater, van de basisverordening.

- (234) Bovendien heeft Marcegaglia na de mededeling van de definitieve bevindingen aangevoerd dat de Commissie de streefprijs van zwart SSHR had moeten baseren op een lagere nagestreefde winst die de specifieke kenmerken van halfbewerkt zwart SSHR weerspiegelt en niet die van gereed wit SSHR.
- (235) Dit argument werd afgewezen. Zoals vermeld in overweging 30 hierboven en overweging 46 van de voorlopige verordening hebben zwart en wit warmband dezelfde fysische en chemische basiseigenschappen en worden ze dus beide als betrokken product beschouwd. De door de Commissie gehanteerde nagestreefde winst is daarom gebaseerd op winstgegevens voor beide en weerspiegelt dus de specifieke kenmerken van halfbewerkt zwart SSHR en niet van gereed wit SSHR.
- (236) Eurofer voerde aan dat de schademarges in de voorlopige verordening te laag zijn geraamd. Meer specifiek diende Eurofer nieuwe bewijzen in die een stijging van de correcties overeenkomstig artikel 7, lid 2 quater en quinquies, van de basisverordening zouden moeten rechtvaardigen, onder verwijzing naar de overwegingen 332 en 333 van de voorlopige verordening. Deze argumenten werden gedeeltelijk aanvaard. Als gevolg daarvan werden de correcties naar boven bijgesteld met betrekking tot de gedeelde investeringen (artikel 7, lid 2 quater) voor één producent in de Unie, en ook met betrekking tot de toekomstige nalevingskosten (artikel 7, lid 2 quinquies) voor twee producenten in de Unie. Na de mededeling van de definitieve bevindingen werden twee argumenten met betrekking tot een van de in de steekproef opgenomen producenten herhaald, maar konden er geen verdere correcties worden aanvaard.
- (237) Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft Eurofer herhaald dat de correcties van de streefprijs van de bedrijfstak van de Unie die de Commissie heeft doorgevoerd op grond van artikel 7, lid 2 quater en quinquies, van de basisverordening, ontoereikend zijn. Zij is van mening dat de Commissie flexibel moet blijven en ondernemingen in staat moet stellen om aanvullend bewijsmateriaal ter staving van hun argumenten voor te leggen, zelfs na controles ter plaatse wanneer dergelijke informatie niet meer kan worden gecontroleerd.
- (238) Dit argument werd afgewezen. Het grootste deel van de argumenten (met uitzondering van de argumenten die gerechtvaardigd bleken en gedeeltelijk werden aanvaard en waarvoor een correctie werd toegestaan, zoals uiteengezet in overweging 236) is pas voor het eerst naar voren gebracht na de mededeling van de voorlopige bevindingen, aangezien de in de steekproef opgenomen producenten de desbetreffende vragen in de vragenlijst niet hadden beantwoord, noch deze argumenten hadden aangehaald tijdens de controles ter plaatse, en er geen objectieve reden werd opgegeven voor het onvermogen om deze informatie tijdig in te dienen. Derhalve was de Commissie van mening dat de zeer laattijdige indiening van informatie door de in de steekproef opgenomen producenten, die in vele gevallen bestond uit volledig nieuwe cijfers en argumenten die onmogelijk te controleren waren in die fase van het onderzoek, niet gerechtvaardigd was.
- (239) Wat de correcties op grond van artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening voor toekomstige sociale en milieukosten betreft, heeft Eurofer de Commissie beschuldigd van een discriminerende benadering ten aanzien van de bedrijfstak van de Unie, aangezien de Commissie geweigerd had om de gegevens van één in de steekproef opgenomen producent te extrapoleren en toe te passen op de andere twee in de steekproef opgenomen producenten, terwijl de Commissie voor de Chinese producent-exporteur Zhenshi een individuele dumpingmarge had berekend door informatie te gebruiken die beschikbaar was via andere producenten-exporteurs in de VRC.
- (240) Dit argument werd afgewezen. Eurofer verwijst naar twee verschillende situaties: de berekening van de dumpingmarge van een producent-exporteur in het kader van artikel 18, lid 3, en de berekening van een individuele ondernemingsspecifieke streefprijs; deze zijn dus niet vergelijkbaar. Zoals uiteengezet in de overwegingen 87 tot en met 92, werd de normale waarde van Zhenshi overeenkomstig artikel 18, lid 3, van de basisverordening berekend aan de hand van de beschikbare gegevens, terwijl er met betrekking tot de streefprijs van de producenten in de Unie geen sprake was van niet-medewerking en de Commissie over alle gegevens beschikte om haar bevindingen vast te stellen. Bovendien waren de toekomstige milieu-investeringen en operationele kosten die hier aan de orde zijn ondernemingsspecifiek, zodat een extrapolatie naar de andere in de steekproef opgenomen ondernemingen ongepast was.
- (241) Eurofer voerde voorts aan dat de schadetoestand na 30 juni 2019, d.w.z. na afloop van het onderzoektijdvak, nog verslechterde en dat de Commissie met deze verslechtering rekening moest houden bij haar besluit over de hoogte van de definitieve maatregelen. In dit verband verwees Eurofer naar artikel 14, lid 5, artikel 9, lid 4, en artikel 7, lid 2 quater en quinquies, van de basisverordening. De Commissie merkte op dat de correcties op grond van artikel 7, lid 2 quater en quinquies, waren toegekend, zoals uiteengezet in overweging 236 **Error! No bookmark name given.** hierboven en de overwegingen 330 tot en met 334 van de voorlopige verordening. Daarnaast was de invoer geregistreerd, maar was niet voldaan aan de voorwaarden voor een inning met terugwerkende kracht (zie de

overwegingen 321 tot en met 325). Voorts stelde de Commissie vast dat er geen sprake van was dat *tijdens de periode van voorafgaande kennisgeving de aan het onderzoek onderworpen invoer aanzienlijk is toegenomen* in de zin van artikel 9, lid 4; indien dit wel het geval was geweest, zou bij de vaststelling van de schademarge rekening moeten zijn gehouden met de extra schade als gevolg van een dergelijke toename. Het argument werd daarom ongegrond geacht.

- (242) Gezien de bovenstaande wijzigingen in de berekening van het prijsbederf en de in de overwegingen 178 en 180 vermelde wijzigingen in de dumpingmarges wordt de tabel in overweging 336 van de voorlopige verordening als volgt geactualiseerd:

Land	Onderneming	Dumpingmarge (%)	Prijsbederfmarge (%)
Taiwan	Yieh United Steel Co. en Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1	24,2
Taiwan	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Taiwan	Alle andere ondernemingen	7,5	24,2

- (243) Aangezien er geen andere opmerkingen zijn ontvangen over het onderzoek van de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen wat Taiwan betreft, heeft de Commissie haar bevindingen in de overwegingen 330 tot en met 336 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.2. Onderzoek van de marge die toereikend is om de schade voor de bedrijfstak van de Unie weg te nemen wat Indonesië en de VRC betreft

6.2.1. Prijsbederf en de vergelijking tussen de prijsbederfmarge en de dumpingmarge

- (244) Onder verwijzing naar het arrest van het Gerecht van 10 april 2019, *Jindal Saw Ltd en Jindal Saw Italia S.p.A./Commissie, T-301/16* ("Jindal Saw")⁽²³⁾, stelde de Chinese exporteur FSS dat de vergelijking tussen de uitvoerprijzen en de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie mogelijk niet in hetzelfde handelsstadium is uitgevoerd, nu de producenten in de Unie doorgaans verkopen via dochterondernemingen (d.w.z. verbonden ondernemingen). In dit verband heeft FSS verzocht nadere gegevens over de berekening van de schademarge mee te delen. Met betrekking tot dit argument verduidelijkt de Commissie dat voor de berekening van de prijsonderbiedingsmarges alleen de verkoop van producenten in de Unie aan niet-verbonden ondernemingen in aanmerking is genomen. Wat de prijsbederfberekeningen betreft, zijn de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie niet gebruikt, aangezien de streeprijzen gebaseerd waren op productiekosten van de in de steekproef opgenomen producenten. Bovendien wees geen enkele andere informatie in het dossier op de noodzaak om een correctie voor een verschil in het handelsstadium toe te passen. Ten slotte mag de Commissie de van de producenten in de Unie ontvangen onderliggende gegevens niet meedelen, aangezien het gaat om vertrouwelijke gegevens in de zin van artikel 19 van de basisverordening.
- (245) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen en de mededeling van de definitieve bevindingen, voerde STSS aan dat de Commissie bij het vergelijken van zijn verkoopprijzen met de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie de VAA-kosten en winst van zijn verbonden importeur niet in mindering had mogen brengen, omdat dat in strijd is met het arrest *Jindal Saw*, zoals bevestigd in het arrest van het Gerecht van 2 april 2020, *Hansol Paper Co. Ltd./Commissie, T-383/17* ("Hansol Paper")⁽²⁴⁾.
- (246) De Commissie heeft dit argument afgewezen. Wanneer het gaat om de elementen die in aanmerking worden genomen voor de berekening van de prijsonderbieding (met name de prijs bij uitvoer), moet de Commissie het eerste punt aangeven waarop er concurrentie is (of kan zijn) met producenten in de Unie op de markt van de Unie. Dit punt is in feite de aankoopprijs van de eerste niet-verbonden importeur, omdat die onderneming in principe de keuze heeft om ofwel bij de bedrijfstak van de Unie ofwel bij buitenlandse leveranciers in te kopen.

⁽²³⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.js?docid=212842&text=&dir=&doclang=NL&part=1&occ=first&mode=lst&-pageIndex=0&cid=593705

⁽²⁴⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.js?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14412714>

- (247) In dit geval mag de invoerprijs voor een deel van de uitvoer niet zonder meer worden aanvaard, omdat de producent-exporteur en de importeur verbonden zijn. Om een betrouwbare prijs bij invoer tegen marktconforme prijzen en voorwaarden vast te stellen, moet deze prijs worden berekend door de wederverkoopprijs van de verbonden importeur aan de eerste onafhankelijke afnemer als uitgangspunt te nemen. Voor de uitvoering van deze reconstructie zijn de regels inzake de berekening van de uitvoerprijs als bedoeld in artikel 2, lid 9, van de basisverordening pertinent en worden zij bij analogie toegepast, net zoals zij pertinent zijn voor de vaststelling van de uitvoerprijs voor dumpingdoeleinden. De overeenkomstige toepassing van artikel 2, lid 9, van de basisverordening maakt het mogelijk om tot een prijs te komen die volledig vergelijkbaar is met de prijs die wordt gehanteerd bij het onderzoek van de verkoop aan niet-verbonden afnemers en die ook vergelijkbaar is met de verkoopprijs van de bedrijfstak van de Unie.
- (248) Daarom is, om te zorgen voor een billijke vergelijking, een aftrek van VAA-kosten en winst uit de wederverkoop aan onafhankelijke afnemers door de verbonden importeur gerechtvaardigd, om tot een betrouwbare prijs te komen. ⁽²⁵⁾
- (249) Deze aftrek moet ook worden toegepast op de berekening van het prijsbederf. De streefprijs van de bedrijfstak van de Unie is immers gebaseerd op de productiekosten vermeerderd met de nagestreefde winst, zonder rekening te houden met het feit of de goederen nadien worden verkocht binnen de Unie aan verbonden of niet-verbonden afnemers, en dus moet deze worden vergeleken met de cif-prijs (bij lossing) van de uitvoer, waarin de VAA-kosten en winst van verbonden importeurs in de Unie per definitie niet zijn opgenomen.
- (250) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen deelde FSS mee dat, aangezien 32 % van zijn uitgevoerde volumes PCN's waren die niet werden verkocht door de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie en bijgevolg niet waren opgenomen in de berekeningen van de prijszonderbieding en het prijsbederf, deze berekeningen in strijd zouden zijn met het arrest van het Gerecht van 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd./ Commissie, T-500/17 ("Hubei Xinyegang"), punt 74 ⁽²⁶⁾. STSS voerde een soortgelijke argument aan met betrekking tot 8 % van zijn verkoopvolume in de Unie. Deze argumenten werden na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaald.
- (251) De Commissie heeft deze argumenten afgewezen. Ten eerste is tegen het arrest Hubei Xinyegang hogere voorziening ingesteld bij het Hof van Justitie. De bevindingen van het arrest met betrekking tot de kwestie waarop het argument betrekking heeft, zijn dus niet definitief. Ten tweede merkte de Commissie op dat bij het beoordelen van de prijszonderbiedings- en prijsbederfmarges de modellen die door de betrokken landen naar de Unie zijn uitgevoerd de referentie vormden voor de vergelijking. Het ligt in de aard van het vergelijken van de uitvoer van producenten-exporteurs met de verkoop van de bedrijfstak van de Unie dat niet alle uitgevoerde modellen door de bedrijfstak van de Unie werden verkocht. In dit geval bedroeg het niveau van overeenstemming 84 % voor alle onderzochte Chinese producenten-exporteurs, wat de Commissie voldoende achtte om een brede en billijke vergelijking tussen de uitgevoerde modellen en de door de bedrijfstak van de Unie verkochte modellen te kunnen maken. Ten derde vereist de basisverordening niet dat de Commissie de prijsanalyse voor elk producttype afzonderlijk uitvoert. Het wettelijke vereiste betreft de vaststelling op het niveau van het soortgelijk product. Ten slotte concludeerde de Commissie dat alle PCN's deel uitmaakten van het betrokken product en met elkaar concurreerden, althans tot op zekere hoogte. Daarom vormt het percentage van de uitvoer van de in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs die niet door de bedrijfstak van de Unie wordt verkocht, geen afzonderlijke categorie van het betrokken product, maar het concurreert ten volle met de overige klassen waarvoor overeenstemming werd vastgesteld.
- (252) Onder verwijzing naar punt 71 van het arrest Hubei Xinyegang stelde STSS vast dat de verkoopvolumes in de steekproef van de bedrijfstak van de Unie die voor de berekening van de prijszonderbieding en het prijsbederf waren gehanteerd, niet de totale verkoop van de bedrijfstak van de Unie van het soortgelijk product door de in de steekproef opgenomen partijen vertegenwoordigden. Hij voerde aan dat dit volgens punt 71 van dat arrest niet zou zijn toegestaan. Zoals in overweging 250 is vermeld, is tegen dat arrest hogere voorziening ingesteld. Inhoudelijk heeft de Commissie opgemerkt dat zij de verkoop door de bedrijfstak van de Unie van bepaalde PCN's die niet door de producenten-exporteurs worden verkocht, niet aan de vergelijking kan toevoegen. Om een eerlijke vergelijking te kunnen maken, heeft de Commissie immers een vergelijking gemaakt van soortgelijke producten en heeft zij dus geen rekening gehouden met modellen die onder de productomschrijving vallen en door de bedrijfstak van de Unie worden verkocht, maar die niet door STSS worden uitgevoerd. Ten tweede is de Commissie, zoals vermeld in de vorige overweging, krachtens de basisverordening niet verplicht om voor elke productsoort afzonderlijk een prijsanalyse te maken. Het wettelijke vereiste betreft de vaststelling op het niveau van het soortgelijk product.

⁽²⁵⁾ In ieder geval was de omvang van de verkoop van STSS via zijn verbonden importeur zeer gering, zodat het effect van de correctie van de uitvoerprijs overeenkomstig artikel 2, lid 9, op de prijszonderbiedingsmarge te verwaarlozen zou zijn.

⁽²⁶⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842>

Hoewel PCN's dienen als uitgangspunt voor een dergelijke beoordeling, betekent dit niet dat de verschillende PCN's niet met elkaar concurreren. Het feit dat bepaalde PCN's van de bedrijfstak van de Unie niet zijn vergeleken met de invoer in de Unie door STSS, wil niet zeggen dat zij geen prijsdruk ondervinden van deze invoer. Ten derde heeft de Commissie benadrukt dat het verkoopvolume van de bedrijfstak van de Unie voor de overeenstemmende PCN's die in de berekeningen met betrekking tot STSS zijn gebruikt, ongeveer tweemaal het verkoopvolume van STSS op de markt van de Unie vertegenwoordigde en dus zeer representatief was. Derhalve werd het argument afgewezen.

- (253) De Indonesische overheid vroeg zich af of de invoerprijzen en de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Unie vergelijkbaar waren wat de productmix betreft. De Commissie heeft verduidelijkt dat de berekeningen van de prijsopbod- en prijsbederfmarges gebaseerd waren op een vergelijking die rekening houdt met de PCN's, wat garandeert dat alleen soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening met elkaar worden vergeleken. In ieder geval concurreert de invoer uit de betrokken landen met alle door de bedrijfstak van de Unie verkochte producten en is er geen bewijs dat het kleine deel van de totale invoer dat niet rechtstreeks kan worden vergeleken met de productsoorten die door in de steekproef opgenomen producenten in de Unie worden verkocht, geen concurrentiedruk kan uitoefenen op de bedrijfstak van de Unie.
- (254) Na de wijzigingen van de dumpingmarges, zoals uiteengezet in punt 3, en de wijzigingen van de prijsbederfmarges, zoals toegelicht in punt 6.1, is de tabel in overweging 337 van de voorlopige verordening als volgt bijgewerkt:

Land	Onderneming	Dumpingmarge (%)	Prijsbederfmarge (%)
Indonesië	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel		
VRC	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5
	Alle andere ondernemingen	106,5	19

6.2.2. Verstoringen van de grondstoffenmarkt

(a) Indonesië

- (255) Aangezien er geen opmerkingen over de aanwezigheid van verstoringen van de grondstoffenmarkt in Indonesië en het aandeel van de verstoorde grondstoffen in de productiekosten van het onderzochte product zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 342 tot en met 346 van de voorlopige verordening bevestigd.

(b) Volksrepubliek China

- (256) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben twee Chinese producenten-exporteurs argumenten naar voren gebracht met betrekking tot de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening en de bevindingen van de Commissie in het kader daarvan. De Commissie heeft één argument aanvaard en de overige argumenten afgewezen, zoals toegelicht in de volgende overwegingen. Daarnaast heeft de Commissie een schrijffout gecorrigeerd die gevolgen had voor een Chinese producent-exporteur, maar die geen invloed had op de bevindingen⁽²⁷⁾.
- (257) Een Chinese producent-exporteur voerde aan dat de Commissie bij het vergelijken van het prijsverschil tussen de benchmarkprijs en de werkelijke aankoopprijs van de verstoorde grondstoffen door deze onderneming (zoals voorgeschreven door artikel 7, lid 2 bis, tweede alinea), deze prijzen had vergeleken voor verschillende leveringsvoorwaarden, wat resulteerde in een kunstmatig groter verschil tussen de twee prijzen.

⁽²⁷⁾ De Commissie heeft de details van deze schrijffout nader toegelicht in de specifieke mededeling aan de betrokken producent-exporteur.

- (258) De Commissie heeft ingestemd met dit argument en heeft de berekening dienovereenkomstig herzien. De Commissie heeft een herziene berekening verstrekt in de specifieke mededeling aan de betrokken onderneming. Deze wijziging heeft echter niets veranderd aan de vaststelling dat de prijs van de grondstoffen aanzienlijk lager was vergeleken met de niet-verstoorde benchmarkprijs.
- (259) Twee Chinese producenten-exporteurs voerden aan dat de Commissie bij de berekening van het gewicht van een van de grondstoffen in de totale productiekosten geen passende noemer heeft gekozen om vast te stellen of de drempel van 17 % is bereikt. Deze ondernemingen stelden dat de Commissie de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten (VAA-kosten) heeft uitgesloten van de productiekosten, en zo het gewicht van deze grondstoffen in de productiekosten van de ondernemingen kunstmatig heeft opgedreven. Deze ondernemingen voerden aan dat de Commissie de VAA-kosten in plaats daarvan diende toe te voegen aan de noemer.
- (260) De Commissie merkte op dat vaststaat dat artikel 7, lid 2 bis, de productiekosten van het betrokken product vermeldt als de waarde die in de berekening (als noemer) moet worden gebruikt. De Commissie wees er ook op dat het begrip “productiekosten” in de basisverordening geen betrekking heeft op de VAA-kosten. Dit wordt ondersteund bij lezing van artikel 2, lid 3, van de basisverordening, waarin staat dat “de normale waarde van het soortgelijke product berekend [wordt] aan de hand van de productiekosten in het land van oorsprong, vermeerderd met een redelijk bedrag voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten (...)”.
- (261) Derhalve is het volgens de Commissie duidelijk dat de noemer die gebruikt wordt bij de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, d.w.z. de productiekosten, niet de VAA-kosten omvat. De Commissie heeft dit argument dus afgewezen.
- (262) Ten tweede maakten de twee producenten-exporteurs bezwaar tegen het feit dat de Commissie enerzijds de niet-verstoorde kosten van een bepaalde grondstof als teller had gebruikt (vermenigvuldigd met de verbruikte hoeveelheid) en anderzijds de werkelijke productiekosten als noemer. Deze ondernemingen voerden derhalve aan dat deze benadering de berekening had vertekend en verzochten de Commissie om dit aspect van de berekening dienovereenkomstig te herzien door niet-verstoorde waarden te hanteren voor zowel teller als noemer.
- (263) In dit verband merkte de Commissie op dat de formulering van de desbetreffende juridische bepaling duidelijk is: “Voor de toepassing van deze verordening mag een enkele grondstof, al dan niet verwerkt, waaronder energie, waarvoor een verstoring wordt vastgesteld, niet minder dan 17 % van de productiekosten van het betrokken product vertegenwoordigen. Voor deze berekening wordt een niet-verstoorde prijs van de grondstof als vastgesteld op de representatieve internationale markten gebruikt.”
- (264) Door een niet-verstoorde waarde voor de betrokken grondstof(fen) als noemer en de werkelijke productiekosten van de ondernemingen als teller te gebruiken, heeft de Commissie deze bepaling van de basisverordening naar behoren toegepast.
- (265) De twee in de steekproef opgenomen Chinese producenten-exporteurs brachten bijkomende argumenten naar voren over de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, in verband met ondernemingsspecifieke kwesties. Om de vertrouwelijkheid van hun gegevens te waarborgen, heeft de Commissie hun argumenten dan ook uitvoerig behandeld in het kader van de individuele mededeling van feiten en overwegingen. In ieder geval werden deze bijkomende opmerkingen afgewezen.
- (266) Tot slot heeft de Commissie de specifieke situatie beoordeeld van de Chinese producent-exporteur waarvoor zij, wegens ontoereikende medewerking, de relevante informatie die nodig was om een degelijke beoordeling uit te voeren in het kader van artikel 7, lid 2 bis, niet kon controleren ⁽²⁸⁾. Tegen deze achtergrond heeft de Commissie artikel 18 van de basisverordening toegepast. Bijgevolg was de Commissie van mening dat de bevindingen met betrekking tot de twee in de steekproef opgenomen Chinese producenten-exporteurs, d.w.z. de aanwezigheid van verstoringen van de grondstoffenmarkt in de zin van artikel 7, lid 2 bis, die op gecontroleerde informatie waren gebaseerd, ook moeten gelden voor deze onderneming.
- (267) Aangezien er geen aanvullende opmerkingen over de aanwezigheid van verstoringen van de grondstoffenmarkt in de VRC en het aandeel van de verstoorde grondstoffen in de productiekosten van het onderzochte product zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 347 tot en met 350 van de voorlopige verordening bevestigd.

⁽²⁸⁾ De Commissie kon de essentiële gegevens voor een degelijke analyse niet verifiëren. De niet-gecontroleerde gegevens, die het gevolg waren van het gebrek aan medewerking, betroffen onder meer de vaste productiekosten en dus ook de totale productiekosten.

6.2.3. Belang van de Unie uit hoofde van artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening

6.2.3.1. Reservecapaciteit in het land van uitvoer

- (268) Aangezien er geen opmerkingen over de aanwezigheid van reservecapaciteit in de VRC en Indonesië zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 352 en 353 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.2.3.2. Concurrentie met betrekking tot grondstoffen

- (269) Aangezien er geen opmerkingen over concurrentie met betrekking tot grondstoffen zijn ontvangen, heeft de Commissie haar conclusies in de overwegingen 354 tot en met 357 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.2.3.3. Effect op de toeleveringsketens van ondernemingen in de Unie

- (270) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Eurofer aan dat de Commissie geen coherente verklaring had gegeven voor haar conclusie, aangezien zij het "effect op de toeleveringsketens van ondernemingen in de Unie" had getoetst in het kader van het "belang van de gebruiker", waardoor zij blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting. Eurofer beweerde verder dat de Commissie twee toetsen van het belang van de Unie door elkaar haalde: de beoordeling van het belang van de Unie uit hoofde van artikel 7, lid 2 ter, en de beoordeling in het kader van artikel 21 van de basisverordening. Eurofer heeft na de mededeling van de definitieve bevindingen haar argument herhaald en aangevoerd dat de Commissie de toetsing van het belang van de Unie van artikel 21 ten onrechte heeft uitgevoerd vóór die van artikel 7, lid 2 ter.
- (271) Deze beweringen werden ongegrond bevonden. Artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening luidt: "Wanneer de Commissie op basis van alle voorgelegde informatie duidelijk kan besluiten dat het in het belang van de Unie is om het bedrag van de voorlopige rechten overeenkomstig lid 2 bis van dit artikel te bepalen, is lid 2 van dit artikel niet van toepassing. De Commissie gaat actief op zoek naar informatie van belanghebbenden die haar in staat stelt te bepalen of lid 2 dan wel lid 2 bis van dit artikel van toepassing is. In dit verband onderzoekt de Commissie alle relevante informatie, zoals de reservecapaciteit in het land van uitvoer, de concurrentie om grondstoffen en de gevolgen voor de toeleveringsketens voor bedrijven in de Unie. Bij het ontbreken van medewerking kan de Commissie concluderen dat het in het belang van de Unie is om lid 2 bis van dit artikel toe te passen. Bij het verrichten van de toets van het belang van de Unie overeenkomstig artikel 21 zal hieraan bijzondere aandacht worden geschonken."
- (272) De laatste zin van die bepaling bevat een specifieke verwijzing naar artikel 21 van de basisverordening. Bij de beoordeling van het belang van de Unie overeenkomstig artikel 21 van de basisverordening in de voorlopige verordening werd vastgesteld dat het effect op de toeleveringsketens voornamelijk door de gebruikers zou worden gevoeld. Zoals uiteengezet in overweging 358 van de voorlopige verordening, is het mogelijke effect op de toeleveringsketens voor ondernemingen in de Unie, zoals bepaald in artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening, gezien het belangrijke verschil tussen de dumping- en schademarges voor uitvoerende landen, beoordeeld in de context van de toetsing van het belang van de Unie overeenkomstig artikel 21 van de basisverordening. De Commissie heeft beide toetsingen in ieder geval niet door elkaar gehaald. De analyse van het effect op de toeleveringsketens uit hoofde van artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening houdt noodzakelijkerwijs ook rekening met de door de gebruikers verstrekte informatie die gewoonlijk ook wordt gebruikt in het kader van het belang van de Unie op grond van artikel 21 van de basisverordening. De Commissie heeft de opmerkingen van Eurofer bijgevolg afgewezen en bevestigd dat de respectieve beoordelingen van het belang van de Unie correct waren toegepast op grond van zowel artikel 7, lid 2 ter, als artikel 21 van de basisverordening.
- (273) Inhoudelijk argumenteerde Eurofer dat de betrokken gebruiker waarop de analyse is gebaseerd, de invoer uit China zou kunnen vervangen door invoer uit verschillende andere bronnen, waaronder Indonesië en Taiwan, indien het recht op de Chinese invoer op dumpingniveau onbetaalbaar zou zijn.
- (274) De Commissie heeft dit argument beoordeeld en is tot de conclusie gekomen dat deze gebruiker zijn invoer uit China op het oog inderdaad zou kunnen vervangen door aankopen bij [1-2] ⁽²⁹⁾ producenten in de Unie. Andere producenten in de Unie beschikten eveneens over aanzienlijke reservecapaciteit, maar zij hebben de betrokken gebruiker in de beoordelingsperiode nauwelijks bevoorrad. Op basis van de invoerstromen in de beoordelingsperiode kunnen er toeleveringsbronnen zijn in andere derde landen, met name de Republiek Korea en Zuid-Afrika. Op die basis waren potentiële invoervolumes uit deze landen echter beperkt en momenteel is op zijn minst de invoer uit de Republiek Korea beperkt door de thans geldende vrijwaringsmaatregelen ⁽³⁰⁾. Wat de invoer uit Indonesië en Taiwan betreft, merkte de Commissie op dat de belangrijke gebruiker niet alleen invoerde uit China,

⁽²⁹⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

⁽³⁰⁾ Zuid-Afrika is vanaf 15 november 2018 uitgesloten van het toepassingsgebied van de vrijwaringsmaatregel ten aanzien van staalproducten overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1712 van de Commissie van 13 november 2018 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1013 tot instelling van voorlopige vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde staalproducten (PB L 286 van 14.11.2018, blz. 17).

maar ook uit Indonesië. Dat betekent echter niet dat een omschakeling van de ene bron naar een andere eenvoudig en eenduidig is. De Commissie merkte op dat het betrokken product uit vele verschillende PCN's bestaat. Bovendien vond de Commissie het, gezien de noodzaak voor deze gebruiker om de waardeketens te reorganiseren teneinde de gevolgen van de maatregelen op basis van de schademarge af te wenden en gezien de waarschijnlijke gevolgen van deze maatregelen voor de winstgevendheid, niet gerechtvaardigd om deze gebruiker bloot te stellen aan verdere onzekerheden door maatregelen op het niveau van de dumpingmarges in te stellen. De betrokken gebruiker zal daarom waarschijnlijk slechts in beperkte mate kunnen diversifiëren en zijn bevoorrading kunnen aanpassen. Onder dergelijke omstandigheden kon de Commissie niet redelijkerwijs aanvoeren dat rechten op een hoger niveau deze gebruiker niet onnodig zouden schaden, aangezien dergelijke rechten de bedrijfsactiviteiten van de gebruiker vermoedelijk niet levensvatbaar zullen maken.

- (275) Na de mededeling van de definitieve bevindingen wees Eurofer erop dat er sinds 15 november 2018 geen vrijwaringsmaatregelen van toepassing waren op Zuid-Afrika en dat er vanaf 1 juli 2020 geen contingenten meer bestonden per land voor SSHR, maar wel een wereldwijd contingent, waardoor importeurs aanzienlijke volumes kunnen aanvoeren uit landen waarvoor geen individuele maatregelen gelden. Deze aanpassing zou ervoor zorgen dat de gebruikers in de Unie voldoende flexibiliteit hebben om eventueel van leverancier te veranderen. De Commissie was het hiermee eens, hetgeen evenwel niet afdoet aan de resultaten van de bovenstaande analyse, die gebaseerd is op de feitelijke gegevens van het onderzoekstijdvak, waarbij bovendien rekening is gehouden met de hoogte van de bij deze verordening ingestelde rechten.
- (276) Eurofer uitte meermaals kritiek op wat het een al te eenvoudige beoordeling door de Commissie vond van de impact van de maatregelen op de financiële situatie van de gebruiker, omdat deze werd uitgevoerd op basis van constante bevoorrading, volumes en prijzen, en uitging van een situatie waarbij de gebruiker zijn toeleveringsketens ongewijzigd zou laten, ondanks het feit dat het product beschikbaar is via verschillende andere bronnen, waaronder bij producenten in de Unie tegen lagere prijzen, en zonder enig deel van de kostenstijging door te berekenen aan zijn downstream-afnemers. Dit was volgens Eurofer niet de doelstelling van de beoordeling van het belang van de Unie.
- (277) De Commissie verduidelijkte dat de door haar uitgevoerde analyse, die zij in de voorlopige verordening zelf beschreef als een worstcasescenario (overweging 373), in de gegeven situatie de meest redelijke benadering is. Om betrouwbaar te zijn moet een dergelijke beoordeling worden gemaakt op basis van de feitelijke gegevens van het onderzoekstijdvak, waarbij bovendien rekening moet worden gehouden met de hoogte van de bij deze verordening ingestelde rechten. Zoals Eurofer heeft opgemerkt, kan normaal gesproken worden verwacht dat een deel van de kostenstijging wordt doorberekend aan de afnemers; bijgevolg lijkt het effect te worden overschat. Onbekend is echter hoeveel van de kostenstijging naar dat niveau kan worden overgeheveld. In de huidige situatie is een grote doorberekening twijfelachtig, aangezien de belangrijkste concurrenten van de gebruiker dezelfde producenten van SSHR in de Unie zijn. Hoewel de statische analyse het effect van rechten zou kunnen overschatten, aangezien zij geen rekening houdt met een stijging in de omzet, zoals toegelicht, zou zij tegelijkertijd de negatieve gevolgen van de rechten kunnen onderschatten, aangezien de statische veronderstellingen van de Commissie ook inhielden dat er geen stijging werd verwacht van de kosten van aankopen bij de bedrijfstak van de Unie, die in dit geval een belangrijke leverancier van de betrokken gebruiker is. De Commissie heeft verder toegelicht dat het maken van veronderstellingen met betrekking tot veranderende toeleveringspatronen in het onderhavige geval ook niet dienstig is, aangezien de gebruiker in kwestie, zoals uiteengezet in overweging 274, om verschillende redenen waarschijnlijk beperkt is in zijn mogelijkheden in dat opzicht. Elke afwijking van de door de Commissie onder deze omstandigheden toegepaste methode zou de analyse dus nog speculatiever maken.
- (278) De Commissie was derhalve van oordeel dat de veiligste methode om de gevolgen van de maatregelen voor het betrokken verwerkende bedrijf te ramen, niet voorzag in veranderingen aan de omzetzijde of aan de kostenzijde met betrekking tot aankopen in landen waarop de maatregelen niet van toepassing zijn.
- (279) Wat ten slotte het verzoek van Eurofer betreft om de belangrijkste feiten die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de winstgevendheid van de betrokken gebruiker bekend te maken, stelde de Commissie vast dat deze bekendmaking niet kon worden toegestaan, aangezien de onderliggende gegevens naar hun aard vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 19 van de basisverordening. Na de mededeling van de definitieve bevindingen heeft de Commissie Eurofer echter een niet-vertrouwelijke samenvatting bezorgd van de effectbeoordeling van de voorgestelde maatregelen overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening. Aangezien die mededeling uitsluitend betrekking had op het effect van de maatregelen op het voorgestelde niveau, heeft Eurofer op die mededeling gereageerd door te concluderen dat de Commissie het effect van de maatregelen dus niet had geanalyseerd overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening. Die bewering werd door de Commissie resoluut van de hand gewezen. De Commissie had inderdaad geconcludeerd dat maatregelen op een hoger niveau dan die in artikel 7, lid 2, niet in overeenstemming zouden zijn met het belang van de Unie op grond van artikel 7,

lid 2 ter, in het licht van de reeds aanzienlijke gevolgen van de maatregelen bij toepassing van de regel van het laagste recht, zoals samengevat in overweging 274. Derhalve achtte ze het niet relevant om de berekening van het effect van de maatregelen op grond van artikel 7, lid 2 bis, die ze wel degelijk had gemaakt, mee te delen. Bovendien zijn de toepasselijke percentages voor de VRC en Indonesië weliswaar gewijzigd in overeenstemming met de bekendgemaakte dumpingmarges, maar is voor deze berekening dezelfde methode gebruikt als voor het bekendgemaakte dossier.

- (280) Eurofer voerde verder aan dat het effect op de winstgevendheid van die enkele gebruiker minder negatief zou zijn dan door de Commissie werd aangenomen, maar in elk geval minder ernstig dan het effect van lagere antidumpingrechten op de hele bedrijfstak van de Unie. Eurofer specificeerde dat de betrokken gebruiker een kostenstijging moet kunnen opvangen en dat zijn activiteiten in verband met het betrokken product slechts een klein deel uitmaakten van zijn bedrijfsactiviteiten en hij dus niet veel nadeel zou ondervinden indien de maatregelen zouden worden ingesteld overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis. Om haar argument te onderbouwen, heeft Eurofer berekend dat bij toepassing van artikel 7, lid 2 bis, het effect op de kosten van die gebruiker “marginaal” zou zijn en “minder dan 2 %” zou bedragen. Eurofer stelde dat de koolstofstaaldivisie van die gebruiker aanzienlijk zwaarder woog (tot negenmaal) dan de roestvrijstaaldivisie en voerde aan dat bij de beoordeling van het belang van de Unie alleen rekening mocht worden gehouden met de bewerkingen in verband met de productie van koudgewalst materiaal (en downstreamproducten van de roestvrijstaaldivisie). De betrokken gebruiker is een gediversifieerde onderneming waarvan de financiële levensvatbaarheid niet uitsluitend afhankelijk was van de productie van downstream-SSHR-producten. Aangezien de toegevoegde waarde van de activiteiten inzake roestvrij staal van die gebruiker gering was, moest de onderneming uitgebreid gebruikmaken van de goedkoopst mogelijke basisproducten (zwart warmband) om winst te maken. Onder verwijzing naar overweging 377 van de voorlopige verordening heeft Eurofer de Commissie ook verzocht de belangrijkste feiten die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de winstgevendheidssituatie van die gebruiker bekend te maken.
- (281) Deze argumenten werden afgewezen. De Commissie stelde vast dat de berekeningen van Eurofer gebrekkig waren en dat de respectieve verwerkende onderneming goed was voor [20 tot 30] % ⁽³¹⁾ van de omzet van de hele groep waartoe zij behoorde. Op basis van gecontroleerde informatie heeft de Commissie vastgesteld dat de winst van deze gebruiker in het onderzoektijdvak op producten waarin SSHR is verwerkt [1 tot 4] % ⁽³²⁾ bedroeg. Mits alle relevante factoren (met name bronnen, volumes en prijzen vóór aftrek van rechten van inkoop, en omzet van de downstream-producten) ongewijzigd blijven ten opzichte van het onderzoektijdvak, zou de instelling van definitieve rechten op het niveau van het laagste recht het bedrijfsresultaat van de gebruiker (waarin ook producten op basis van koolstofstaal zijn opgenomen) bijna kostendekkend maken (en [- 2 tot - 5] % ⁽³³⁾ bedragen voor producten waarin SSHR is verwerkt).
- (282) De Commissie heeft niet uitgesloten dat de betrokken gebruiker, die [500-700] ⁽³⁴⁾ vte's in dienst heeft binnen het SSHR-productsegment, in staat is om zijn bevoorrading te diversifiëren en aan te passen en zijn marktpositie te gebruiken, zodat het effect van het lagere recht waarschijnlijk gedeeltelijk zal worden afgezwakt. De Commissie concludeerde echter dat, in overeenstemming met de bovenstaande analyse, rechten op een hoger niveau dan de prijsbederfmarke deze belangrijke gebruiker overmatig zouden schaden.
- (283) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde Eurofer ook dat de Commissie de precieze productsoorten die zijn opgenomen in de beoordeling van de winstgevendheid van de SSHR-productgroep diende mee te delen. Volgens Eurofer is die informatie niet vertrouwelijk, aangezien de gebruiker catalogi van zijn producten heeft gepubliceerd. Dit zou Eurofer in staat stellen om te beoordelen of alle producten die in aanmerking zijn genomen relevant waren voor de beoordeling, of die productprijzen rechtstreeks gevolgen ondervonden van de SSHR-kosten en of de voorgestelde maatregelen niet zouden resulteren in bijkomende inkomsten voor deze producten. De Commissie heeft geconcludeerd dat het argument van Eurofer niet gerechtvaardigd was en enige vertrouwelijke gegevens over de gebruiker kon onthullen. Ten eerste heeft de Commissie benadrukt dat uit de aanvullende mededeling van feiten en overwegingen duidelijk is gebleken dat alleen de extra kosten van de voorgestelde rechten op de aankoop van de SSHR's door de gebruiker, zoals uiteengezet in overweging 371 van de voorlopige verordening en overweging 277 hierboven, zijn toegevoegd aan de kosten van de producten in die productgroep. Bijgevolg kan er geen sprake zijn van een overschatting van de bijkomende kosten (en dus van het negatieve effect op de winstgevendheid) als de Commissie in dat segment producten zou hebben opgenomen die

⁽³¹⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

⁽³²⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

⁽³³⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

⁽³⁴⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

niet uit SSHR zijn vervaardigd. Ten tweede heeft de Commissie verduidelijkt dat de desbetreffende beoordeling op de meest uitgebreide wijze is uitgevoerd, d.w.z. dat deze alleen betrekking had op de verkoop van alle downstream-producten die de betrokken gebruiker uit SSHR heeft vervaardigd. De omzet die met deze producten wordt gegenereerd, vertegenwoordigt het grootste deel van de omzet van de betrokken gebruiker (niet van de groep waartoe hij behoort). Productspecifieke informatie met betrekking tot de gebruiker, met inbegrip van zijn downstreamproducten die uit SSHR zijn gemaakt, is beschikbaar via open bronnen, waaronder gepubliceerde catalogi. De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat Eurofer alle relevante informatie heeft ontvangen over de wijze waarop de Commissie de gevolgen van de maatregelen voor de winstgevendheid van de gebruiker ten aanzien van de SSHR-productgroep heeft ingeschat. Het verzoek werd bijgevolg afgewezen.

- (284) Voorts voerde Eurofer aan dat in de mededeling geen enkele aanwijzing was opgenomen van het algemene winstniveau van de gebruiker zonder rechten ("winst betrokken gebruiker bedroeg (%)"). Deze informatie is echter van fundamenteel belang om het effect van de rechten op de gebruiker te beoordelen. De andere feitelijke of theoretische winstinformatie zou in de vorm van een bereik kunnen worden verstrekt om de vertrouwelijkheid van de gegevens te waarborgen. Aangezien deze informatie ontbrak, had de klager het vermoeden dat het effect van de rechten op de gehele winst van de „SSHR-productgroep” verwaarloosbaar zou kunnen zijn.
- (285) Dit argument moest worden afgewezen. De Commissie wees erop dat het beginsel van de bescherming van de vertrouwelijkheid van de door de partijen in handelsbeschermingsprocedures verstrekte informatie niet in het gedrang mag komen. In het onderhavige geval zou de bekendmaking van een winstmarge van de gebruiker (die ook op de downstreammarkten met de bedrijfstak van de Unie concurreert), ook al wordt deze uitgedrukt in de vorm van een bereik, de legitieme zakelijke belangen van de gebruiker kunnen schaden.
- (286) Wat het effect op de toeleveringsketens betreft, voerde Eurofer ook aan dat het bedrijfsmodel van de betrokken gebruiker, dat gebaseerd is op aankopen uit (vaak vervuilende) landen met lage kosten en een beperkte toegevoegde waarde, niet moet worden bevorderd. In dit verband benadrukte de Commissie dat de ecologische voetafdruk van de invoer van het onderzochte product op grond van de basisverordening slechts in beperkte mate kan worden aangepakt, met name door de streefprijs van de bedrijfstak van de Unie te corrigeren uit hoofde van artikel 7, lid 2 quinquies, van de basisverordening. Dergelijke correcties waren in het kader van dit onderzoek toegestaan, zoals uiteengezet in overweging 333 van de voorlopige verordening en bevestigd in overweging 236 hierboven. Wat het bedrijfsmodel van de gebruiker betreft, heeft de Commissie ook opgemerkt dat de gebruiker een verscheidenheid aan producten in grote hoeveelheden bij producenten in de Unie betreft, en dat dit ook het geval is voor SSHR. Bovendien speelt hij een belangrijke rol op de SHRR-downstreammarkten, waar hij de enige belangrijke niet-geïntegreerde Europese producent is.
- (287) Eurofer voerde ten slotte aan dat de Commissie haar besluit over het effect op de toeleveringsketens niet mag beperken tot het effect op basis van één enkele gebruiker, maar dat zij haar beoordeling moet baseren op alle gebruikers in hun geheel, ongeacht of zij het betrokken product invoeren of het soortgelijke product op de binnenlandse markt aankopen. De Commissie heeft dit argument afgewezen. De betrokken gebruiker was in het onderzoektijdvak goed voor [30 tot 40] % ⁽³⁵⁾ van het verbruik op de vrije markt voor SSHR, terwijl de enige andere medewerkende gebruiker minder dan 10 % van het verbruik vertegenwoordigde. Gezien het belang van de betrokken gebruiker en zijn uitzonderlijke positie als onderdeel van de verwerkende ondernemingen, hield de Commissie vast aan het standpunt dat het instellen van rechten overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening over het geheel genomen een duidelijke negatief effect zou hebben op de toeleveringsketens van ondernemingen in de Unie.
- (288) Na de mededeling van de definitieve bevindingen betoogde Eurofer dat de Commissie niet had aangetoond dat de bevindingen met betrekking tot de betrokken gebruiker konden worden uitgebreid naar de niet-medewerkende gebruikers. Zoals vermeld in overweging 287, vertegenwoordigde de gebruiker in kwestie echter [30 tot 40] % ⁽³⁶⁾ van het SSHR-verbruik op de vrije markt. Hij was ook goed voor [60 tot 70] % ⁽³⁷⁾ van de invoer van SSHR uit de betrokken landen. Het is bijgevolg gerechtvaardigd om bij de analyse van het effect van de hogere rechten op de toeleveringsketen een aanzienlijk gewicht toe te kennen aan de bevindingen met betrekking tot deze gebruiker, ook al gaat het slechts om één partij.

⁽³⁵⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

⁽³⁶⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

⁽³⁷⁾ Er kunnen geen nauwkeurige cijfers worden verstrekt zonder vertrouwelijke informatie bekend te maken. De grootteorde wordt accuraat geacht in het licht van de informatie die door de belanghebbenden tijdens dit onderzoek is verstrekt.

6.2.3.4. Opmerkingen over de voorlopige conclusie betreffende de beoordeling van het belang van de Unie op grond van artikel 7, lid 2 ter

- (289) In de voorlopige verordening concludeerde de Commissie dat het niet in het belang van de Unie is om maatregelen in te stellen op het niveau van de dumping, omdat dit voor ondernemingen in de Unie waarschijnlijk een onevenredig groot negatief effect op hun toeleveringsketens zou hebben.
- (290) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen voerde Eurofer aan dat de Commissie de regel van het laagste recht niet diende toe te passen en moest handelen overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening. Eurofer voerde aan dat op grond van de beoordeling van het belang van de Unie, het belang van alle producenten in de Unie zwaarder zou moeten wegen dan het belang van één enkele gebruiker. Eurofer voerde aan dat twee belangrijke verstoringen van de grondstoffenmarkt in China en vijf in Indonesië de instelling van het recht op het niveau van de dumpingmarges rechtvaardigden. Eurofer noemde ook aanzienlijke reservecapaciteiten in de exporterende landen en stelde dat alleen al in Indonesië naar haar schatting de totale capaciteit van roestvrij staal (d.w.z. niet alleen het onderzochte product) tegen 2025 meer dan 10 miljoen ton zou bedragen, waarmee de productiecapaciteit van de Unie met bijna een derde zou worden overtroffen. Volgens Eurofer moet het effect op de toeleveringsketen van de gebruiker in de zin van artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening worden afgewogen tegen de effecten van de verstoringen, de aanwezigheid van reservecapaciteit en de concurrentie voor grondstoffen. Hieraan voegde Eurofer toe dat het ook noodzakelijk was de regel van het laagste recht niet toe te passen waar de Unie de verstoringen die in Indonesië werden vastgesteld bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO) had betwist ⁽³⁸⁾.
- (291) Na de mededeling van de definitieve bevindingen herhaalde Eurofer haar argument dat al aan bod kwam in de overwegingen 270 tot en met 272, namelijk dat de Commissie de beoordeling van het belang van de Unie van artikel 21 ten onrechte heeft uitgevoerd vóór die van artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening. In dat verband verwees Eurofer ook naar overweging 21 van Verordening (EU) 2018/825 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1036 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie en Verordening (EU) 2016/1037 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie. Volgens Eurofer heeft de Commissie de beoordeling van het belang van de Unie op kunstmatige wijze verruimd om de tweeledige vraag in de beoordeling van het belang van de Unie van artikel 21, namelijk “is het al dan niet in het belang van de Unie om maatregelen in te stellen?”, te vervangen door de meer open vraag “op welk niveau is het in het belang van de Unie om maatregelen in te stellen?”, wat niet is voorzien in de basisverordening.
- (292) In datzelfde verband voerde Eurofer aan dat de Commissie de criteria van de “toeleveringsketen” onevenredig in aanmerking had genomen bij de toetsing van artikel 7, lid 2 ter. In haar opmerkingen voor de hoorzitting van 12 augustus 2020 stelde Eurofer de vraag welk niveau van reservecapaciteit toereikend zou zijn om de balans te doen doorslaan naar niet-toepassing van de regel van het laagste recht, en welk soort comparatief nadeel veroorzaakt door de verstoringen de balans zou doen doorslaan naar niet-toepassing van de regel van het laagste recht.
- (293) Bovendien stelde Eurofer dat de Commissie geen beoordeling maakte van of rekening hield met de andere “relevante informatie” die gevolgen heeft voor de conclusie op grond van artikel 7, lid 2 ter, zoals:
- a) een bijzonder hoge mate van verstoring met betrekking tot nikkelerts, met name in Indonesië;
 - b) het feit dat aan de criteria die zijn vastgesteld in artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening niet voor één maar ten minste voor twee grondstoffen was voldaan, wat erop wijst dat ten minste 34 % (in werkelijkheid bijna het dubbele) van de grondstoffen die als basisproduct worden gebruikt, was verstoord;
 - c) het feit dat naast de grondstoffen die aan de vereisten van artikel 7, lid 2 bis voldoen, ook een aanzienlijk aantal andere productiefactoren die zowel in China als in Indonesië rechtstreeks of onrechtstreeks bij de productie van SSHR worden gebruikt, getroffen zijn door de verstoringen, zoals in de OESO-gegevensbank over de beperking van industriële grondstoffen en in de klacht is gedocumenteerd;
 - d) het feit dat de vastgestelde verstoringen van de grondstoffenmarkt niet alleen langdurig van aard zijn, maar, wat Indonesië betreft, na het onderzoektijdvak ook toegenomen zijn doordat een totaal uitvoerverbod op nikkelerts werd ingesteld in plaats van een verbod op de uitvoer van erts met een nikkelgehalte boven 1,7 %;
 - e) het feit dat de Indonesische overheid aan de basis lijkt te liggen van de destabilisatie van de LME-nikkelmarkt, op basis waarvan de basisproducten van de producenten in de Unie worden geïndexeerd, wat de voordelen voor de Indonesische en Chinese verstoringen van nikkel nog heeft doen toenemen.

⁽³⁸⁾ WTO, Indonesië — Measures relating to raw materials, DS592, Request for consultations by the European Union, 22 november 2019.

- (294) Verder heeft Eurofer aangevoerd dat de Commissie kennelijke fouten heeft gemaakt bij de beoordeling van het onevenredige karakter van de rechten die op het niveau van de dumpingmarge zijn ingesteld. Met betrekking tot de rechten die van toepassing zijn op Indonesië stelde Eurofer dat rechten op het niveau van de dumpingmarge (17,7 %) in plaats van de schademarge (17,3 %) nagenoeg geen bijkomend effect zouden hebben op de belangrijkste gebruiker, en dat dit die gebruiker evenmin onevenredig zou treffen. De eerlijke concurrentie zou dus zonder kosten voor de gebruiker worden hersteld. Met betrekking tot de rechten die van toepassing zijn op China stelde Eurofer dat de invoer uit China variabele maar aanzienlijke verschillen vertoont tussen de schade- en de dumpingmarge (van 87,5 % voor Tisco tot 4 % voor Fujian Fuxin Special Steel). Dat verschil en de hoge dumpingmarges wijzen op het aanzienlijke vermogen van de Chinese producenten om de bedrijfstak van de Unie schade te berokkenen.
- (295) Deze argumenten moesten worden afgewezen. De Commissie heeft erkend en bevestigd dat China en Indonesië over aanzienlijke reservcapaciteit beschikken en dat de bedrijfstak van de Unie zich in een nadelige concurrentiepositie bevindt in vergelijking met de Chinese en Indonesische producenten-exporteurs wat de toegang tot grondstoffen betreft. Bijgevolg pleiten twee van de drie criteria die specifiek zijn vermeld in artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening om te beoordelen of het passend is het recht in te stellen overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening, inderdaad voor de toepassing van artikel 7, lid 2 bis.
- (296) Het feit dat slechts een van de drie uitdrukkelijk in artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening genoemde elementen zou pleiten tegen de instelling van het recht overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening en het feit dat de klager daarnaast andere niet in de lijst vermelde elementen heeft geïdentificeerd die ook de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, zouden vereisen, kan niet worden aangevoerd om te stellen dat aan het derde criterium, d.w.z. het effect op de toeleveringsketens, een onevenredig groot gewicht werd toegekend. Een analyse van het derde criterium, namelijk het effect op de toeleveringsketens, bracht aan het licht dat de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, onevenredige gevolgen zou hebben voor de verwerkende industrie, zoals uiteengezet in de overwegingen 370 tot en met 377 van de voorlopige verordening en bevestigd in de overwegingen 270 tot en met 287 hierboven. Als de rechten op de dumpingmarges gebaseerd zouden worden, zou het algehele bedrijfsresultaat van de gebruiker en nog in sterkere mate dat van zijn SSHR-productgroep, mogelijk drastisch verslechteren tot onder het in overweging 281 genoemde niveau. In deze omstandigheden, waarbij één gebruiker, die voor aanzienlijke werkgelegenheid zorgt in de Unie, die het grootste deel van de invoer en een aanzienlijk aandeel van het verbruik voor zijn rekening neemt, en die duidelijk ernstig getroffen zal worden door de rechten indien deze op grond van artikel 7, lid 2 bis, zouden worden ingesteld, leidt het belang van de bevindingen bij de analyse van het effect op de toeleveringsketens voor ondernemingen in de Unie tot de conclusie dat het niet in het belang van de Unie is om artikel 7, lid 2 bis, toe te passen. Het feit dat andere elementen, zoals de twee andere die uitdrukkelijk in artikel 7, lid 2 ter, zijn genoemd en door de Commissie zijn geanalyseerd, maar eveneens de door Eurofer aangevoerde elementen, zoals vermeld in overweging 291, pleiten tegen de toepassing van artikel 7, lid 2, doet niets af aan die conclusie.
- (297) Wat de verschillen tussen de dumping- en schademarges betreft, kan uit het feit dat het verschil in het geval van een van de twee betrokken landen, namelijk Indonesië, slechts 0,4 procentpunten bedraagt, niet worden geconcludeerd dat de instelling van rechten op het niveau van de dumpingmarge evenredig zou zijn. Net als voor China moest de Commissie het effect van een recht op het niveau van de dumpingmarge uitvoerig toetsen aan de in artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening vermelde criteria. Aangezien de winstmarge van de betrokken gebruiker bovendien al relatief klein is met een recht dat is vastgesteld op het niveau van de schademarge, zou een 0,4 procentpunt hoger recht deze situatie nog verergeren.
- (298) De Commissie was het met Eurofer eens dat andere "relevante informatie", zoals aangegeven in overweging 287, beschikbaar is. Deze informatie verandert echter niets aan het resultaat van de bovenstaande analyse. De "relevante informatie" houdt immers verband met de verstoringen van de grondstoffenmarkt in de zin van artikel 7, lid 2 bis, van de basisverordening, evenals de omvang en de effecten ervan, en de Commissie heeft bevestigd dat er sprake is van dergelijke verstoringen. Gezien de positieve bevindingen heeft de Commissie nadien een analyse uitgevoerd van het belang van de Unie op grond van artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening. Geen van de feiten die Eurofer als "relevante informatie" heeft aangemerkt, heeft gevolgen voor de analyse door de Commissie van het effect van de toepassing van artikel 7, lid 2 bis, op de toeleveringsketens voor ondernemingen in de Unie en verandert daarom niets aan de conclusie van de Commissie dat het niet in overeenstemming is met het belang van de Unie om artikel 7, lid 2 bis toe te passen.
- (299) Om die redenen heeft de Commissie geconcludeerd dat de beoordeling overeenkomstig artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening evenredig en passend was.

6.2.3.5. Conclusie

- (300) Op grond daarvan heeft de Commissie alle elementen zorgvuldig afgewogen en kon zij niet duidelijk concluderen dat het in het belang van de Unie is om het bedrag aan rechten vast te stellen overeenkomstig artikel 7, lid 2 bis, en heeft zij derhalve bevestigd dat de maatregelen moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening. De Commissie heeft ook verduidelijkt dat deze conclusie uitsluitend is gebaseerd op het bewijsmateriaal en de feiten die voor dit onderzoek zijn verzameld en het respectieve overleg bij de WTO onverlet laat.
- (301) Op basis van het bovenstaande, en aangezien er geen verdere opmerkingen zijn ontvangen, heeft de Commissie derhalve bevestigd dat het niet in het belang van de Unie is om maatregelen in te stellen op het niveau van de dumping, omdat dit voor ondernemingen in de Unie waarschijnlijk een onevenredig groot negatief effect op hun toeleveringsketens zou hebben, zoals uiteengezet in overweging 360 van de voorlopige verordening.

7. BELANG VAN DE UNIE

7.1. Belang van de bedrijfstak van de Unie

- (302) Aangezien er geen opmerkingen over het belang van de bedrijfstak van de Unie zijn ontvangen, worden de bevindingen in de overwegingen 362 tot en met 364 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.2. Belang van niet-verbonden importeurs

- (303) Aangezien er geen opmerkingen over het belang van niet-verbonden importeurs zijn ontvangen, worden de bevindingen in de overwegingen 365 tot en met 367 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.3. Belang van de gebruikers

- (304) Marcegaglia heeft aangevoerd dat de instelling van antidumpingmaatregelen voor zwart warmband niet in het belang is van onafhankelijke gebruikers, omdat de toepasselijke vrijwaringsmaatregelen de invoer ervan al beperken. Na de instelling van antidumpingrechten zullen de prijzen van producenten in de Unie waarschijnlijk verder stijgen. Als de Commissie het argument van Marcegaglia dat zwart warmband van de toepassing van de maatregelen moet worden uitgesloten, zou aanvaarden, zouden de producenten in de Unie gedwongen worden om in het marktsegment voor zwart warmband te concurreren met de invoer tegen schadelijke dumpingprijzen. Zoals in punt 2 van deze verordening is uiteengezet, maakt zwart warmband duidelijk deel uit van het betrokken product en kan de oneerlijke concurrentie met betrekking tot dit product niet terzijde worden gelaten. Bovendien is zwart warmband op grote schaal beschikbaar bij talrijke bronnen. Derhalve werd dit argument afgewezen.
- (305) Aangezien er geen andere opmerkingen over het belang van de gebruikers zijn ontvangen, worden de bevindingen in de overwegingen 368 tot en met 377 van de voorlopige verordening bevestigd. Opmerkingen die betrekking hebben op het belang van de gebruikers in het kader van het effect op de toeleveringsketens voor ondernemingen in de Unie in de zin van artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening worden behandeld in punt 6 van deze verordening.

7.4. Andere opmerkingen

- (306) De Chinese producent-exporteur STSS heeft aangevoerd dat het instellen van antidumpingrechten niet in het belang van de Unie is, omdat producenten in de Unie al het overwicht hebben op de markt van de Unie. Er bestaat een risico van concurrentieverlies en buitensporige concentratie van producenten in de Unie op de markt van de Unie.
- (307) De Commissie wees erop dat antidumpingmaatregelen juist tot doel hebben om eerlijke handel en dus ook de concurrentie op de markt van de Unie te herstellen. Het argument wordt daarom afgewezen.

7.5. Conclusie inzake het belang van de Unie

- (308) Op basis van het bovenstaande, en aangezien er geen andere opmerkingen zijn ontvangen, werden de conclusies in overweging 378 van de voorlopige verordening bevestigd.

8. DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN

8.1. Thans geldende vrijwaringsmaatregelen

- (309) Na de mededeling van de voorlopige bevindingen hebben verschillende partijen aangehaald dat het instellen van antidumpingrechten tot overbescherming van de bedrijfstak van de Unie zou leiden, omdat de bedrijfstak van de Unie voor SSHR al tegen invoer beschermd is door vrijwaringsmaatregelen. De Taiwanese producent-exporteur Walsin heeft verzocht om wijziging van Uitvoeringsverordening 2019/1382 ⁽³⁹⁾, waarbij een aantal verordeningen tot instelling van antidumping- of antisubsidiemaatregelen ten aanzien van bepaalde staalproducten waarop vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn, werden gewijzigd, om te voorkomen dat het gecombineerde effect van de vrijwaringsmaatregelen en de antidumpingrechten op roestvrijstalen warmgewalste platte producten zou leiden tot een dubbele compensatie. Voorts heeft hij ook verzocht om samenvoeging van de tariefcontingenten voor categorie 8 van Uitvoeringsverordening 2019/1382 voor Taiwan en China.
- (310) Ten eerste wenst de Commissie te verduidelijken dat er in dit geval geen sprake is van een dubbele compensatie. Het onderzochte product is immers onderworpen aan de vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van staalproducten (productcategorie 8) met landspecifieke contingenten voor de VRC, de Republiek Korea, Taiwan en de VS, en een reeks contingenten voor alle andere landen. Deze maatregelen zijn van kracht tot 30 juni 2021. Op 3 september 2019 heeft de Commissie Uitvoeringsverordening 2019/1382 gepubliceerd, waarin een lijst is opgenomen van alle antidumping- en antisubsidiemaatregelen voor producten waarop ook de vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn en waarin wordt gespecificeerd dat in elk van deze gevallen het antidumpingrecht en/of het antisubsidierecht van toepassing is binnen het contingent en dat, wanneer het contingent is opgebruikt, het antidumpingrecht en/of antisubsidierecht dan wel het vrijwaringsrecht van 25 % bij contingentoverschrijding (het hoogste van de twee) van toepassing is. Dit beginsel geldt ook voor de huidige antidumpingmaatregelen en dus is er geen sprake van een dubbele compensatie.
- (311) Het verzoek tot samenvoeging van de tariefcontingenten voor Taiwan en China voor categorie 8 van Uitvoeringsverordening 2019/1382 kan alleen worden ingediend in het kader van het vrijwaringsonderzoek en wordt daarom afgewezen.

8.2. Definitieve maatregelen

- (312) In het licht van de conclusies inzake dumping, schade, het oorzakelijk verband en het belang van de Unie, en overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening moeten definitieve antidumpingmaatregelen worden ingesteld om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Unie nog meer schade lijdt door de invoer met dumping van het betrokken product. Om de in punt 6, en met name in punt 6.2.3.4, van deze verordening uiteengezette redenen moeten de antidumpingrechten worden vastgesteld overeenkomstig de regel van het laagste recht.
- (313) Op basis van het bovenstaande worden deze rechten als volgt vastgesteld:

Land van oorsprong	Onderneming	Dumpingmarge (%)	Schademarge (%)	Antidumpingrecht (%)
Indonesië	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Alle andere ondernemingen	17,7	17,3	17,3
China	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	106,5	19,0	19,0

⁽³⁹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1382 van de Commissie van 2 september 2019 tot wijziging van een aantal verordeningen tot instelling van antidumping- of antisubsidiemaatregelen ten aanzien van bepaalde staalproducten waarop vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn (PB L 227 van 3.9.2019, blz. 1).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Alle andere ondernemingen	106,5	19,0	19,0
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Alle andere ondernemingen	7,5	24,2	7,5

- (314) De bij deze verordening voor de afzonderlijke ondernemingen vastgestelde individuele antidumpingrechten zijn gebaseerd op de bevindingen van dit onderzoek. Zij weerspiegelen daarom de situatie die bij het onderzoek voor die ondernemingen werd geconstateerd. Deze rechten zijn dus uitsluitend van toepassing op het onderzochte product van oorsprong uit de betrokken landen en geproduceerd door de genoemde juridische entiteiten. Producten van andere ondernemingen die niet specifiek in het dispositief van deze verordening zijn vermeld, met inbegrip van ondernemingen die banden hebben met de specifiek vermelde ondernemingen, komen voor deze rechten niet in aanmerking. Op die producten is het recht van toepassing dat voor "alle andere ondernemingen" geldt.
- (315) Een onderneming die later haar naam wijzigt, kan verzoeken om verdere toepassing van een individueel antidumpingrecht. Dit verzoek moet worden ingediend bij de Commissie ⁽⁴⁰⁾. Het verzoek moet alle relevante informatie bevatten waarmee kan worden aangetoond dat de wijziging niet van invloed is op het recht van de onderneming om in aanmerking te komen voor het recht dat op haar van toepassing is.
- (316) Om het risico op ontwijking als gevolg van het verschil in rechten zo veel mogelijk te beperken, zijn speciale maatregelen nodig om de juiste toepassing van de individuele antidumpingrechten te garanderen. De ondernemingen met individuele antidumpingrechten moeten een geldige handelsfactuur overleggen aan de douaneautoriteiten van de lidstaten. Deze factuur moet voldoen aan de in artikel 1, lid 3, van deze verordening vastgestelde vereisten. Invoer die niet van een dergelijke factuur vergezeld gaat, wordt onderworpen aan het antidumpingrecht dat van toepassing is op "alle andere ondernemingen".
- (317) Hoewel de douaneautoriteiten van de lidstaten over deze factuur moeten beschikken om ten aanzien van de invoer de individuele antidumpingrechten te kunnen toepassen, is overlegging van die factuur niet de enige factor waarmee de douaneautoriteiten rekening moeten houden. Zelfs als aan hen een factuur wordt overgelegd die voldoet aan alle voorschriften van artikel 1, lid 3, van deze verordening, moeten de douaneautoriteiten van de lidstaten namelijk hun gebruikelijke controles uitvoeren en kunnen zij, net als in alle andere gevallen, aanvullende documenten (vervoersdocumenten enz.) verlangen om de juistheid van de gegevens in de aangifte te controleren en te waarborgen dat het recht vervolgens terecht wordt toegepast, in overeenstemming met de douanewetgeving.
- (318) Indien de uitvoer door een van de ondernemingen waarvoor een lager individueel recht geldt, met name na de instelling van de maatregelen in kwestie aanzienlijk toeneemt, kan dit op zich worden beschouwd als een verandering in de structuur van het handelsverkeer als gevolg van de instelling van maatregelen in de zin van artikel 13, lid 1, van de basisverordening. In dergelijke omstandigheden kan een onderzoek naar ontwijking worden geopend, mits aan de voorwaarden hiervoor is voldaan. Hierbij kan onder meer worden onderzocht of het nodig is een individueel recht of individuele rechten in te trekken en in plaats daarvan een voor het gehele land geldend recht in te stellen.
- (319) Om een goede toepassing van het antidumpingrecht te garanderen, moet het voor alle andere ondernemingen vastgestelde antidumpingrecht niet alleen gelden voor de niet-medewerkende producenten-exporteurs in dit onderzoek, maar ook voor de producenten die in het onderzoektijdvak geen producten naar de Unie hebben uitgevoerd.

⁽⁴⁰⁾ Europese Commissie, directoraat-generaal Handel, directoraat G, Wetstraat 170, 1040 Brussel, België.

8.3. Definitieve inning van het voorlopige recht

- (320) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumpingmarges en de ernst van de schade die de bedrijfstak van de Unie heeft geleden, moeten de bedragen die uit hoofde van het bij de voorlopige verordening ingestelde voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld, definitief worden geïnd tot het bij deze verordening vastgestelde niveau.

8.4. Terugwerkende kracht

- (321) Zoals vermeld in punt 1.2, heeft de Commissie naar aanleiding van een verzoek van de klager de invoer van bepaalde warmgewalste roestvrijstalen platen en warmband overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening onderworpen aan registratie.
- (322) In de definitieve fase van het onderzoek zijn de in het kader van de registratie verzamelde gegevens beoordeeld. De Commissie heeft onderzocht of aan de criteria van artikel 10, lid 4, van de basisverordening voor de inning van definitieve rechten met terugwerkende kracht is voldaan.
- (323) Uit het onderzoek van de Commissie is gebleken dat er naast de invoer die in het onderzoekstijdvak schade heeft veroorzaakt, geen sprake was van een aanzienlijke toename van invoer in de zin van artikel 10, lid 4, onder d, van de basisverordening. Voor dit onderzoek heeft de Commissie de maandelijkse gemiddelde invoer van het betrokken product gedurende het onderzoekstijdvak vergeleken met de maandelijkse gemiddelde invoer in de periode vanaf de maand die volgde op de inleiding van dit onderzoek tot de laatste volledige maand die voorafging aan de instelling van de voorlopige maatregelen. Ook bij vergelijking van de maandelijkse gemiddelde invoer van het betrokken product gedurende het onderzoekstijdvak met de maandelijkse gemiddelde invoer in de periode vanaf de maand die volgde op de inleiding van dit onderzoek tot en met de maand waarin de voorlopige maatregelen werden ingesteld, kon geen aanzienlijke verdere toename worden vastgesteld:

SSHR-invoer	OT		September 2019 tot en met maart 2020		September 2019 tot en met april 2020	
	ton	ton/maand	ton	ton/maand	ton	ton/maand
VRC	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonesië	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taiwan	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Totaal	371 224	30 935	192 011	27 430	199 913	24 989

Bron: Eurostat.

- (324) Aan de voorwaarde van artikel 10, lid 4, onder d), van de basisverordening is derhalve niet voldaan.
- (325) Op basis daarvan concludeerde de Commissie dat de inning van de definitieve rechten met terugwerkende kracht voor de periode waarin de invoer werd geregistreerd, in dit geval niet gerechtvaardigd is.

9. VERBINTENISAANBOD

- (326) Na de mededeling van de definitieve bevindingen hebben twee Chinese producenten-exporteurs overeenkomstig artikel 8 van de basisverordening een prijsverbintenis aangeboden.
- (327) De Commissie heeft die aanbiedingen geëvalueerd en geconcludeerd dat de aanvaarding daarvan moeilijkheden van praktische aard zou opleveren in de zin van artikel 8 van de basisverordening. Dit is vooral het gevolg van het grote aantal niet te onderscheiden productsoorten waarop de aanbiedingen betrekking hebben en die aanzienlijk variëren in prijs, de beperkingen van het voorgestelde indexeringsstelsel om rekening te houden met prijsschommelingen en, in het geval van een van de ondernemingen, de complexe structuur van het ondernemingsconcern.
- (328) Het grote aantal productsoorten waarvoor een verbintenis werd aangeboden houdt een groot risico in op kruiscompensatie met de duurdere productsoorten die mogelijk onder de voorgestelde minimuminvoerprijs worden verkocht en worden aangegeven als goedkopere productsoorten die ook onder de verbintenis vallen.

- (329) Er bestaan ook ernstige risico's inzake monitoring en kruiscompensatie met betrekking tot de structuur van Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd. ("TISCO") waartoe STSS behoort. TISCO is een grote ijzer- en staalgroep die actief is in de ijzerertswinning, in de verwerking en productie van staal alsook in de distributie van en handel in goederen. Gezien de aard van de producten kan niet worden uitgesloten dat de groep verschillende producten, waaronder het betrokken product, aan dezelfde afnemers verkoopt of zal verkopen. Dergelijke transacties kunnen niet door de Commissie worden gemonitord om ervoor te zorgen dat de minimuminvoerprijs voor het betrokken product wordt nageleefd en dat de verbintenis daadwerkelijk wordt uitgevoerd.
- (330) Verder hebben beide ondernemingen in hun verbintenaanbod een driemaandelijke indexering voorgesteld die verwijst naar de prijsnoteringen van het afgewerkte product in plaats van de grondstof. De voorgestelde indexering werd niet geschikt geacht en, rekening houdend met een aantal verschillende productsoorten, zal de monitoring ervan omslachtig, zo niet onuitvoerbaar zijn.
- (331) De Commissie heeft beide indieners van het aanbod een brief gezonden waarin zij de redenen voor de afwijzing van het verbintenaanbod heeft uiteengezet en hen in de gelegenheid heeft gesteld opmerkingen in te dienen.
- (332) De Commissie heeft een antwoord ontvangen van STSS, waarin de onderneming bepaalde aspecten van het verbintenaanbod heeft herzien, met inbegrip van de voorgestelde minimuminvoerprijs. Dit herziene verbintenaanbod werd echter ingediend na de wettelijke termijn die in artikel 8 van de basisverordening is vastgelegd. Hoewel de onderneming een verbintenis had kunnen aanbieden vanaf de instelling van de voorlopige maatregelen, heeft ze dit pas gedaan op de laatste dag van de wettelijke termijn, d.w.z. vijf dagen vóór de termijn voor de indiening van opmerkingen over de mededeling van de definitieve bevindingen. Zoals hierboven vermeld, heeft STSS een herziene versie van het verbintenaanbod ingediend na de toepasselijke termijn en werd deze buiten beschouwing gelaten.
- (333) Bovendien zouden, ondanks de inspanningen van de onderneming om haar oorspronkelijk verbintenaanbod te vereenvoudigen wat betreft het aantal minimuminvoerprijzen en bepaalde aangeboden verbintenissen inzake verkoopkanalen en verkoop in de Unie van andere producten door ondernemingen van de TISCO-groep, de zeer complexe structuur van de ondernemingsgroep en het niveau van de minimuminvoerprijs het risico op kruiscompensatie vergroten indien een verbintenis zou worden aanvaard. Bijgevolg heeft de Commissie haar bevinding dat de doeltreffende monitoring van de verbintenis moeilijkheden van praktische aard zou opleveren, gehandhaafd.
- (334) Daarom werden beide prijsverbintenissen om de in de overwegingen 327 tot en met 333 uiteengezette redenen afgewezen.

10. SLOTBEPALING

- (335) Indien, op basis van artikel 109 van Verordening 2018/1046⁽⁴¹⁾, een bedrag moet worden terugbetaald na een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, dan geldt als de te betalen rente de rente die de Europese Centrale Bank voor haar basisherfinancieringstransacties hanteert, zoals bekendgemaakt in de C-serie van het Publicatieblad van de Europese Unie op de eerste kalenderdag van elke maand.
- (336) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op gewalste platte producten van roestvrij staal, al dan niet in rollen (waaronder op maat gesneden producten en bandstaal), die enkel warmgewalst zijn en met uitzondering van producten, niet in rollen, met een breedte van 600 mm of meer en met een dikte van meer dan 10 mm, momenteel ingedeeld onder de GS-codes 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 en 7220 12 en van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië.

⁽⁴¹⁾ Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1).

2. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de in lid 1 omschreven en door de hieronder vermelde ondernemingen vervaardigde producten is als volgt:

Land	Onderneming	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
Indonesië	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Alle andere ondernemingen	17,3	C999
Volksrepubliek China	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd.	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	17,5	C546
	Alle andere ondernemingen	19,0	C999
Taiwan	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co. Ltd.	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Alle andere ondernemingen	7,5	C999

3. De individuele rechten die zijn vastgesteld voor de in lid 2 vermelde ondernemingen zijn uitsluitend van toepassing indien aan de douaneautoriteiten van de lidstaten een geldige handelsfactuur wordt overgelegd die een verklaring bevat die is gedateerd en ondertekend door een met naam en functie geïdentificeerde medewerker van de entiteit die deze factuur heeft opgesteld, en die luidt als volgt: „Ondergetekende verklaart dat de (hoeveelheid) (betrokken product) die naar de Europese Unie wordt uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, is vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in [betrokken land]. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.” Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het recht toegepast dat voor alle andere ondernemingen geldt.

4. Tenzij anders vermeld zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

De bedragen die uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid waren gesteld op grond van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/508, worden definitief geïnd. De bedragen die als zekerheid zijn gesteld en die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

Artikel 3

Op de geregistreerde invoer wordt niet met terugwerkende kracht een definitief antidumpingrecht geheven. Gegevens die zijn verzameld overeenkomstig artikel 1 van Uitvoeringsverordening (EU) 2020/104, worden niet langer bewaard.

Artikel 4

Artikel 1, lid 2, kan worden gewijzigd om nieuwe producenten-exporteurs uit de Volksrepubliek China toe te voegen en hen te onderwerpen aan het passende gewogen gemiddelde antidumpingrecht voor niet in de steekproef opgenomen medewerkende ondernemingen. Een nieuwe producent-exporteur toont met bewijs aan dat:

- a) hij de in artikel 1, lid 1, beschreven goederen van oorsprong uit de Volksrepubliek China tijdens het onderzoektijdvak (1 juli 2018 tot en met 30 juni 2019) niet heeft uitgevoerd;
- b) hij niet verbonden is met een exporteur of producent op wie de bij deze verordening ingestelde maatregelen van toepassing zijn; en
- c) hij het betrokken product daadwerkelijk heeft uitgevoerd dan wel een onherroepelijke contractuele verplichting is aangegaan om na het verstrijken van het onderzoektijdvak een aanzienlijke hoeveelheid naar de Unie uit te voeren.

Artikel 5

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN
